Lietas arhīva Nr. K29-0089-19/8
ECLI:LV:RLPT:2019:1007.11817002316.6.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2019. gada 7. oktobrī

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa:
tiesnese G.Čepule,
piedaloties prokurorei A.Seibutei,
aizstāvim I.Bukovskim,
cietušo pārstāvjiem A.Zvejsalniekam, G.Ivankinam

iztiesāja atklātā tiesas sēdē krimināllietu /pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā par noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu, kādi paredzēti Krimināllikuma 132. pantā (četri noziedzīgi nodarījumi).

Aprakstošā daļa

Pārbaudījusi un novērtējusi visus krimināllietā esošos pierādījumus, tiesa konstatēja, ka

I

/pers. A/ draudēja izdarīt slepkavību un bija pamats baidīties, ka šie draudi var tikt izpildīti, šādos apstākļos:

2016. gada 28. februārī neilgi pirms plkst.23.53 /pers. A/, atrodoties /vieta/, pirmstiesas kriminālprocesā precīzāk nenoskaidrotā vietā, kur izcieta brīvības atņemšanas sodu pēc 2009. gada 30. decembra sprieduma, ar kuru notiesāts pēc Krimināllikuma 20. panta trešās un ceturtās daļas, 117. panta 9. punkta ar brīvības atņemšanas sodu uz 12 gadiem un 6 mēnešiem, policijas kontroli uz 3 gadiem, par uzkūdīšanu savas sievas /pers. F/ slepkavības 2008. gada 7. janvārī izdarīšanai un šīs slepkavības izdarīšanas atbalstīšanu, naidīgu jūtu vadīts pret savu māsu /pers. G/, ar kuru viņam jau no 2011.-2012. gada pasliktinājās attiecības biznesa dēļ un pastāv neatrisināti strīdi, nolēma nosūtīt savai māsai /pers. G/ īsziņu, kas satur draudus izdarīt /pers. G/ un /pers. H/ slepkavību.

Realizējot savu nodomu, /pers. A/, apzinoties savas rīcības kaitīgumu, ka izsaka māsai /pers. G/ draudus nogalināt viņu un viņas vīru /pers. H/, vēloties iebiedēt māsu /pers. G/ un panākt to, lai viņa ar savu vīru /pers. H/ šo draudu iespaidā atbrīvo dzīvojamo māju /adrese/, kur pastāvīgi dzīvo /pers. A/ māsa /pers. G/ ar savu vīru /pers. H/, /pers. A/ lietošanā esošajā mobilajā telefonā ar abonenta Nr. /numurs/, nolūkā izteikt draudus izdarīt slepkavību, sastādīja īsziņu ar tekstu krievu valodā: „*Esli cerez 2 nedēli ne ubereshsva iz doma, to tebya i tvoego idiota vinesut vpered nogami*" (tulkojums latviešu valodā: ja pēc 2 nedēļām neizvāksies no mājas, tad tevi un tavu idiotu iznesīs ar kājām pa priekšu), un minēto īsziņu nosūtīja uz māsas /pers. G/ personīgo mobilo telefonu ar abonenta Nr. /numurs/. Saņemot no /pers. A/ šo īsziņu, /pers. G/ īsziņas saturu uztvēra kā reālus draudus nogalināt viņu un viņas vīru, jo /pers. A/ nosūtīja īsziņu no ieslodzījuma vietas, kur izcieta brīvības atņemšanas sodu par uzkūdīšanu savas sievas /pers. F/ slepkavības izdarīšanai un šīs slepkavības izdarīšanas atbalstīšanu, viņiem jau ilgstoši ir sliktas savstarpējas attiecības, jo pastāv neatrisināti strīdi, kā arī jau agrāk /pers. A/ ir izteicis /pers. G/ līdzīga rakstura draudus.

Ņemot vērā augstāk minēto, /pers. G/ bija pamats baidīties, ka šie /pers. A/ draudi var tikt izpildīti. Izteikto draudu rezultātā un norādīto apsvērumu dēļ /pers. G/ /pers. A/ vārdus īsziņā uztvēra kā reālu apņemšanos noslepkavot viņu un viņas vīru /pers. H/ un, būdama iebiedēta, ziņoja par izteiktajiem draudiem policijā.

Ar tādām darbībām /pers. A/ izdarīja kriminālpārkāpumu, kas paredzēts Krimināllikuma 132. pantā.

II

Turklāt /pers. A/ draudēja izdarīt slepkavību un bija pamats baidīties, ka šie draudi var tikt izpildīti, šādos apstākļos:

Neilgi pirms 2016. gada 29. februāra plkst.00.14 /pers. A/, atrodoties /vieta/, pirmstiesas kriminālprocesā precīzāk nenoskaidrotā vietā, kur izcieta brīvības atņemšanas sodu pēc 2009. gada 30. decembra sprieduma, ar kuru notiesāts pēc Krimināllikuma 20. panta trešās un ceturtās daļas, 117. panta 9. punkta ar brīvības atņemšanas sodu uz 12 gadiem un 6 mēnešiem, policijas kontroli uz 3 gadiem, par uzkūdīšanu savas sievas /pers. F/ slepkavības 2008. gada 7. janvārī izdarīšanai un šīs slepkavības izdarīšanas atbalstīšanu, naidīgu jūtu vadīts pret savu bijušo biznesa partneru /pers. J/, kuram viņš vēlējās atriebties, jo /pers. J/ ilgā laika periodā nav pildījis /pers. A/ dažāda rakstura lūgumus, kā arī par to, ka /pers. J/ ir sniedzis liecības kriminālprocesā Nr. 11089231506, nolēma nosūtīt /pers. J/ īsziņu, kas satur draudus izdarīt /pers. J/ slepkavību.

Realizējot savu nodomu, /pers. A/, apzinoties savas rīcības kaitīgumu, ka izsaka /pers. J/ draudus nogalināt viņu, vēloties iebiedēt viņu un panākt to, lai viņš šo draudu iespaidā atsakās no liecību sniegšanas kriminālprocesā Nr. 11089231506 vai maina tās, kā arī atzīst parādsaistības, viņam (/pers. A/) lietošanā esošajā mobilajā telefonā ar abonenta Nr. /numurs/, nolūkā izteikt draudus izdarīt slepkavību, sastādīja īsziņu ar tekstu krievu valodā: „*Privet ot /pers. K/ i ot /pers. L/. Uze zdut. Tam ze. Bul bul*" (tulkojums latviešu valodā: sveiciens no /pers. K/ un no /pers. L/. Jau gaida. Tur pat. Bul bul), un minēto īsziņu /pers. A/ nosūtīja uz /pers. J/ lietošanā esošo (reģistrēts uz citas personas vārda) mobilo telefonu ar abonenta Nr. /numurs/. Saņemot no /pers. A/ šo īsziņu, /pers. J/ īsziņas saturu uztvēra kā reālus draudus nogalināt viņu, jo /pers. A/ nosūtīja īsziņu no ieslodzījuma vietas, kur izcieta brīvības atņemšanas sodu par uzkūdīšanu savas sievas /pers. F/ slepkavības izdarīšanai un šīs slepkavības izdarīšanas atbalstīšanu, /pers. J/ ilgā laika periodā nav pildījis /pers. A/ dažāda rakstura lūgumus, /pers. J/ ir sniedzis liecības kriminālprocesā Nr. 11089231506, /pers. K/ (īsziņā /pers. K/) gāja bojā uz ūdens, par ko notiek izmeklēšana krimināllietā nr. 11089231506, bet /pers. L/ (īsziņā /pers. L/) jau 4 gadus ir pazudis.

Ņemot vērā augstāk minēto, /pers. J/ bija pamats baidīties, ka šie /pers. A/ draudi var tik izpildīti. Izteikto draudu rezultātā un norādīto apsvērumu dēļ /pers. J/ /pers. A/ vārdus īsziņā uztvēra kā reālu apņemšanos viņu noslepkavot un būdams iebiedēts, saprotot to, ka /pers. A/ neatteiksies no sava īsziņās izteiktā nodoma nogalināt /pers. J/ arī pēc atbrīvošanās no soda izciešanas pēc augstāk minētā 2009. gada 30. decembra sprieduma, ziņoja par izteiktajiem draudiem policijai.

Ar tādām darbībām /pers. A/ izdarīja kriminālpārkāpumu, kas paredzēts Krimināllikuma 132. pantā.

III

Turklāt /pers. A/ draudēja izdarīt slepkavību un bija pamats baidīties, ka šie draudi var tikt izpildīti, šādos apstākļos:

Neilgi pirms 2016. gada 29. februāra plkst.01.08 /pers. A/, atrodoties /vieta/, pirmstiesas kriminālprocesā precīzāk nenoskaidrotā vietā, kur izcieta brīvības atņemšanas sodu pēc 2009. gada 30. decembra sprieduma, ar kuru notiesāts pēc Krimināllikuma 20. panta trešās un ceturtās daļas, 117. panta 9. punkta ar brīvības atņemšanas sodu uz 12 gadiem un 6 mēnešiem, policijas kontroli uz 3 gadiem, par uzkūdīšanu savas sievas /pers. F/ slepkavības 2008. gada 7. janvārī izdarīšanai un šīs slepkavības izdarīšanas atbalstīšanu, naidīgu jūtu vadīts pret savu bijušo biznesa partneru /pers. J/, kuram viņš vēlējās atriebties, jo /pers. J/ ilgā laika periodā nav pildījis /pers. A/ dažāda rakstura lūgumus, kā arī par to, ka /pers. J/ ir sniedzis liecības kriminālprocesā Nr. 11089231506, nolēma nosūtīt /pers. M/, īsziņu, kas satur draudus izdarīt /pers. J/ un viņa ģimenes locekļu slepkavību, lai savukārt /pers. M/ nodod šo ziņu /pers. J/.

Realizējot savu nodomu, /pers. A/, apzinoties savas rīcības kaitīgumu, ka izsaka /pers. J/ adresētus draudus nogalināt viņu, vēloties iebiedēt /pers. J/ un panākt to, lai viņš šo draudu iespaidā atsakās no liecību sniegšanas kriminālprocesā Nr. 11089231506 vai maina tās, kā arī atzīst parādsaistības, viņam (/pers. A/) lietošanā esošajā mobilajā telefonā ar abonenta Nr. /numurs/, nolūkā izteikt draudus izdarīt slepkavību, sastādīja īsziņu ar tekstu krievu valodā: „*/pers. AS/ vas preduprezdal, no vi ne ponvali. Peredai /pers. J/ emu kranti i tebe toze. Pozdrav ego s vnukom.*" (tulkojums latviešu valodā: /pers. AS/ jūs brīdināja, bet jūs nesapratāt. Nodod /pers. J/ viņam beigas un tev arī. Apsveic viņu ar mazdēlu.), un minēto īsziņu nosūtīja uz /pers. M/ mobilo telefonu ar abonenta Nr. /numurs/. Saņemot no /pers. A/ šo īsziņu, /pers. M/ īsziņas saturu nodeva /pers. J/, kurš savukārt, īsziņas saturu uztvēra kā reālus draudus nogalināt viņu un viņa ģimeni, jo /pers. A/ nosūtīja īsziņu no ieslodzījuma vietas, kur izcieta brīvības atņemšanas sodu par uzkūdīšanu savas sievas /pers. F/ slepkavības izdarīšanai un šīs slepkavības izdarīšanas atbalstīšanu, /pers. J/ ilgā laika periodā nav pildījis /pers. A/ dažāda rakstura lūgumus, /pers. J/ ir sniedzis liecības kriminālprocesā Nr. 11089231506, kā arī jau agrāk /pers. A/ ir izteicis /pers. J/ līdzīga rakstura draudus.

Ņemot vērā augstāk minēto, /pers. J/ bija pamats baidīties, ka šie /pers. A/ draudi var tik izpildīti. Izteikto draudu rezultātā un norādīto apsvērumu dēļ /pers. J/ /pers. A/ vārdus uztvēra kā reālu apņemšanos noslepkavot viņu un viņa ģimenes locekļus un būdams iebiedēts, saprotot to, ka /pers. A/ neatteiksies no sava īsziņās izteiktā nodoma nogalināt /pers. J/ arī pēc atbrīvošanās no soda izciešanas pēc augstāk minētā 2009. gada 30. decembra sprieduma, ziņoja par izteiktajiem draudiem policijai.

Ar tādām darbībām /pers. A/ izdarīja kriminālpārkāpumu, kas paredzēts Krimināllikuma 132. pantā.

IV

Turklāt /pers. A/ draudēja izdarīt slepkavību un bija pamats baidīties, ka šie draudi var tikt izpildīti, šādos apstākļos:

2016. gada 17. marta neilgi pirms plkst.14.43 /pers. A/, atrodoties /vieta/, pirmstiesas kriminālprocesā precīzāk nenoskaidrotā vietā, kur izcieš brīvības atņemšanas sodu pēc 2009. gada 30. decembra sprieduma, ar kuru notiesāts pēc Krimināllikuma 20. panta trešās un ceturtās daļas, 117. panta 9. punkta ar brīvības atņemšanas sodu uz 12 gadiem un 6 mēnešiem, policijas kontroli uz 3 gadiem, par uzkūdīšanu savas sievas /pers. F/ slepkavības 2008. gada 7. janvārī izdarīšanai un šīs slepkavības izdarīšanas atbalstīšanu, naidīgu jūtu vadīts pret savu bijušo biznesa partneru /pers. J/, kuram viņš vēlējās atriebties, jo /pers. J/ ilgā laika periodā nav pildījis /pers. A/ dažāda rakstura lūgumus, kā arī par to, ka /pers. J/ ir sniedzis liecības kriminālprocesā Nr. 11089231506, nolēma nosūtīt /pers. J/ īsziņu, kas satur draudus izdarīt /pers. J/ un viņa ģimenes locekļu slepkavību.

Realizējot savu nodomu, /pers. A/, apzinoties savas rīcības kaitīgumu, ka izsaka /pers. J/ draudus nogalināt viņu, vēloties iebiedēt /pers. J/ un panākt to, lai viņš šo draudu iespaidā atsakās no liecību sniegšanas kriminālprocesā Nr. 11089231506 vai maina tās, kā arī atzīst parādsaistības, viņam (/pers. A/) lietošanā esošajā mobilajā telefonā ar abonenta Nr. /numurs/, nolūkā izteikt draudus izdarīt slepkavību, sastādīja īsziņu ar tekstu krievu valodā: „*/pers. J/ ja znaju, chto ti dal na menya pokazania po /pers. K/. Zrya. Ti pokoinik." "tvoei semje ne zitj. podumai pro /pers. UU/ i /pers. RA/*" (tulkojums latviešu valodā: /pers. J/ es zinu, ka devi liecības uz mani par /pers. K/. Lieki. (Veltīgi.) Tu mironis. Tavai ģimenei nedzīvot, padomā par /pers. UU/ un /pers. RA/), un minēto īsziņu nosūtīja uz /pers. J/ lietošanā esošo (reģistrēts uz citas personas vārda) mobilo telefonu ar abonenta Nr. /numurs/. Saņemot no /pers. A/ šo īsziņu, /pers. J/ īsziņas saturu uztvēra kā reālus draudus nogalināt viņu un viņa ģimenes locekļus, jo /pers. A/ nosūtīja īsziņu no ieslodzījuma vietas, kur izcieta brīvības atņemšanas sodu par uzkūdīšanu savas sievas /pers. F/ slepkavības izdarīšanai un šīs slepkavības izdarīšanas atbalstīšanu, /pers. J/ ilgā laika periodā nav pildījis /pers. A/ dažāda rakstura lūgumus, /pers. J/ ir sniedzis liecības kriminālprocesā Nr. 11089231506, kā arī jau agrāk /pers. A/ ir izteicis /pers. J/ līdzīga rakstura draudus gan personīgi, gan ar citu personu starpniecību.

Ņemot vērā augstāk minēto /pers. J/ bija pamats baidīties, ka šie /pers. A/ draudi var tik izpildīti. Izteikto draudu rezultātā un norādīto apsvērumu dēļ /pers. J/ /pers. A/ vārdus īsziņā uztvēra kā reālu apņemšanos noslepkavot viņu un viņa ģimenes locekļus, būdams iebiedēts, saprotot to, ka /pers. A/ neatteiksies no sava īsziņās izteiktā nodoma arī pēc atbrīvošanās no soda izciešanas pēc augstāk minētā 2009. gada 30. decembra sprieduma, ziņoja par izteiktajiem draudiem policijai.

Ar tādām darbībām /pers. A/ izdarīja kriminālpārkāpumu, kas paredzēts Krimināllikuma 132. pantā.

Motīvu daļa

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. A/ savu vainu viņam četru inkriminēto noziedzīgo nodarījumu, kādi paredzēti Krimināllikuma 132. pantā kategoriski neatzina. Šādos apstākļos veicama pilna pierādījumu pārbaude visa apsūdzības apjomā.

No tiesas sēdē 22.08.2019. /pers. A/ liecinātā, redzams, viņš visai deklaratīvām frāzēm iztecies par apsūdzības, viņaprāt, absurdumu. /pers. J/ un viņa paša personīgā māsa rīkojas muļķīgi, grib gūt labumu un nepatiesi apsūdzējuši īsziņu sūtīšanā. Pats nekad nav sūtījis īsziņas, ko aizliedz ticība. /pers. J/ bija viņa un viņa sievas slepkavības pasūtītājs. Viņš visu to izdomāja, lai /pers. A/ neizietu no cietuma. Viņam nebija telefona, tas būtu iekšējās kārtības pārkāpums, ar īsziņām neprot rīkoties un to neļauj reliģija. Tajā periodā atradies cietumā, bijis bibliotēkā, lasījis grāmatas. Arī /pers. P/ tajā laikā bija cietumā, viņš ir mākslinieks. Līdz tam notikumam bija notiesāta cietuma darbiniece, kura esot atzinusies, ka /pers. A/ slepkavības pasūtītājs ir /pers. J/ un /pers. LA/. Kopā bijuši pieci slepkavības mēģinājumi. Kopš 2002. gada pazīst /pers. J/, bija biznesa partneris. Uz īsziņu sūtīšanas laiku 2008. gada 3. martā bija apcietināts, 2008. gada 4. martā /pers. J/ bija nozadzis /nosaukums/. Ar /pers. J/ vairāk nekādi kontakti nav. /pers. G/ ir māsa, viņa ir alkoholiķe (arī viņas vīrs) un dzīvo uz viņa rēķina. Trīs stāvu māja piederēja viņu vecākiem, māsa apkopa viņus, bet materiāli visu pircis viņš. Māsa savu dzīvokli nodzēra, atļāvis dzīvot vecāku mājā. Viņam advokāti likuši māju pārrakstīt uz meitas vārda, bet viņa tajā brīdī bija nepilngadīga, tādēļ pārrakstīja uz māsu. /pers. J/ caur /pers. M/ atved šņabi, māsa liecina to, ko viņai pasaka. Kamerā bija 30 cilvēki, daudzi no /rajons/, visi viens otru pazīst, katrs ar savu telefonu, bijuši vismaz 5 telefoni, nekad nav atteikts, ja vajag piezvanīt, metuši naudu apmaksai. Lietojis /pers. P/ telefonu, administrācija viņa esot ļāvusi turēt telefonu. /pers. P/ ir pazīstams ar sievu /pers. T/, bija sazvanījušies, lūdzis /pers. P/, lai viņš uzgrieztu viņas numuru. Iespējams, kāds no /pers. P/ pazīstamajiem zvanījis. Dažādās kamerās bija brīva pārvietošanās. To cilvēku, kurš par 10 000 EUR solīja pastāstīt patiesību nepazīst un nezina vārdu, šis cilvēks esot pats sūtījis īsziņas, bet viņu pazīst /pers. AV/, kuram tas cilvēks uz ielas piegājis un pieteicies sniegt liecības. Nesaprot, par ko iet runa īsziņās. Tādas īsziņas sūtījis psihiski nenormāls cilvēks. Ar /pers. M/ līdz cietumam nebija pazīstams. Par /pers. L/ neko nezina. Kaut kādi tehniķi teikuši ka īsziņas sūtītas no interneta. Tādus vīriešus /pers. UU/ un /pers. RA/ nepazīst. /pers. AA/ un /pers. AB/ dzīvo kaimiņos /pers. G/, ir normāli cilvēki, /pers. AB/ kādreiz bija /pers. P/ mīļākā, tādēļ sazvanījās. Pats arī viņus arī pazīst, nodevis sveicienus. Visos gadījumos sazvanījās /pers. P/, viņš kamerā staigāja, runāja pa telefonu, to visi cietumā dara. /pers. P/ nav pazīstams ar māsu, var būt kopējie paziņas. Mājas /adrese/ uzdāvināja meitai, kamēr nebija 18 gadi, uztaisīja dāvinājumu māsai. Tiesā pierādīja, ka māsa krāpjas, visu atguva. Ar /pers. J/ ir civiltiesiskie strīdi, /pers. J/ viņam ir nozadzis 30 miljonus viltojot parakstus. Ar /pers. J/ nekādu attiecību, satikšanos nav un viss esot pierādīts. (plaši pārspriedumi par /pers. F/ slepkavības

lietu un /pers. J/ parādsaistībām, /pers. A/ slepkavības mēģinājumiem uz lietu neattiecas).

Lietas iztiesāšanu bija iesācis cits tiesas sastāvs, bet no jauna iesāka un turpināja jauns tiesas sastāvs, dalībnieki prasīja atkārtoti nopratināt cietušos un netika izmantota Kriminālprocesa likuma 500. panta piektajā daļā paredzētā iespēja, bet tas neliedz izmantot arī tās liecības, kas sniegtas tiesas sēdē iepriekšējam sastāvam.

Apsūdzētā /pers. A/ vainas uzrādītajā un tiesas sēdē uzturētajā apsūdzībā pārbaudei un noziedzīgo nodarījumu, kādi paredzēti Krimināllikuma 132. pantā atbilstošām sastāvu un kvalificējošām pazīmēm, apstākļu noskaidrošanai pierādījumi tiesas izmeklēšanā pārbaudīti pierādījumi – cietušo liecības, liecinieku liecības, rakstveida pierādījumi, kā arī paša apsūdzētā liecības, viņu vainu pēc visiem apsūdzības punktiem pārbaudītie pierādījumi apliecina to kopumā un kopsakarā satur un apliecina ziņas par faktiem un ir izmantojamas pierādīšanas priekšmetā ietilpstošo apstākļu esamības pamatošanai:

Cietusī /pers. G/ apliecināja ka /pers. A/ viņas brālis, neizmantoja tiesības neliecināt. 27.11.2017. tiesas sēdē liecināja, ka tie nebija pirmie draudi, iepriekš izteikti draudi viņus ar vīru nogalināt. Ar /pers. A/ bija normālas attiecības, ap 2008.g. viņš piedāvāja, ka dāvinās vecāku māju /adrese/, kur arī dzīvot. Līdz tam attiecības bija labas, /pers. A/ bijis bagāts, apgrozījās augstākajās aprindās. Ievācās, viss gāja normāli. /pers. A/ sācis zvanīt, vēlējās, lai pārraksta visu uz viņa meitas vārda, solīja, ka nekas nemainīsies. Telefoniski brālis zvanījis un piedraudējis, ka visu atrisinās arī pret viņu gribu. Cietusī ap 2012.g. ir arī piekritusi un devusies pie notāra, pēc neilga laika izradījās, ka māja ir izīrēta /pers. A/ draugam, ar pilnvaru rīkojās /pers. AA/ un /pers. AB/ un lika izvākties. Ap 2013.g. darījumu mēģināja apstrīdēt, bet neveiksmīgi. /pers. A/ zvanīja no dažādiem telefona numuriem, padarīja dzīvi neiespējamu, pārmeta, deva mājienus par miesīga kaitējuma nodarīšanu. Cietusī esot baidījusies, jo zināja, ar ko ir darīšana. Ir pārliecināta, ka īsziņas ar draudiem bija no /pers. A/, jo tie ir viņa vārdi. Tika norādīts, ja pēc 2 nedēļām neizvāksies, viņu un viņas vīru iznesīs ar kājām uz priekšu. Ar /pers. AV/ nav pazīstama, /pers. AT/ pazīst, /pers. J/, /pers. M/, /pers. AS/ nepazīst. Cietušās vīram 2015. gada vasarā /pers. AB/ iedeva mobilā telefona numuru, no kura ir atnākusi ziņa, pati tad klāt nebija un kopīgā sarunā ar vīru ir atraduši, salīdzinājuši numuru viņa telefonā un īsziņā. Telefona numuru /pers. AB/ bija devusi, jo /pers. A/ gribēja runāt ar cietušās vīru, bet viņi nolēma /pers. A/ nezvanīt. Tā īsziņa bija vienīgais, ko saņēma no tā numura, un nekad uz to nav zvanījusi. Sākumā ir bijusi doma, ka īsziņu varēja sūtīt /pers. AA/ un /pers. AB/, jo ar viņiem arī bija naida attiecības. 2006. gadā viņas un /pers. A/ mamma pārrakstīja buru jahtu uz viņas vārda, tā bija izzagta 2013. vai 2014. gadā. Darbības ar jahtu nekādas neveica, to ir pārdevusi. Cietušajai pasliktinājies veselības stāvoklis sakarā ar šiem notikumiem, piešķirta 2. invaliditātes grupa, nevar vairs strādāt, viņš iepriekš pa telefonu teica, ka viņus izmetīs no mājas, ja nesamaksās īri. /pers. AB/ ir pateikusi, ka viņas vīrs izdarīja /pers. A/ pakalpojumu, par ko /pers. A/ apsolīja viņam to māju.

Cietusī /pers. G/ papildus tiesas sēdē 20.09.2018. liecināja, ka 2017. gadā 27. novembrī tiesā sniedza liecības, ka domstarpības par mājas lietošanu un pretpasākumi vienam pret otru turpinās (tiesa to neanalizē, jo šie fakti tikai apliecina, ka strīds pastāv un turpinās, bet konkrēti apstākļi neattiecas uz pieradīšanas priekšmetu). Uzskata, ka /pers. A/ noskaņojis arī viņas dēlu pret cietušo un caur citiem cilvēkiem mēģina ietekmēt, pats fiziski neko nedara. Mājas daļas pieder /pers. A/, /pers. AA/ un pārejā daļā /pers. AG/. /pers. AA/ ir /pers. A/ bērnības draugs. /pers. A/ izteiktie draudi, viņasprāt, arī versti uz viņas vīru - /pers. BN/. Cietumā nebija neviena cita persona, kas varētu rakstīt līdzīga satura īsziņas. /pers. A/ ir cietsirdīgs, arī ģimenē bija tirāns, viņam bija nauda un vara, no viņa baidās. Agrāk /pers. A/ palīdzēja materiāli, neatceras precīzi līdz kuram laikam, mājas īpašums arī bijis atlīdzības veidā bez kādiem maksājumiem, citur nav kur dzīvot. Kad /pers. A/ atradās apcietinājumā, viņai nav palīdzējis. /pers. A/ teica, ka nopirks māju šis mājas vietā, viņam uzticējās. Par saņemtiem draudiem ir ziņojusi /nosaukums/ policijai, bet nekas netika darīts.

Tās bija brāļu māsu attiecības, ir naidīgas attiecības. Māju neviens neapsaimniekoja. No datora bija saņemtas ziņas, griezās /nosaukums/ policijā, tur bija rakstīts, lai nebrauc pa šoseju. Atbildēja, ka nav nozieguma sastāva, kāds pajokojis. Sapratusi, ka īsziņas no /pers. A/, jo bija konflikti ar /pers. AA/ un /pers. AB/, bet viņi konfliktēja ar viņiem pēc /pers. A/ norādījumiem. Telefons bija ierakstīts vīram telefonā, atrada, ka tas ir /pers. A/, tad griezās tiesībaizsargājošās iestādēs. Nezina, vai īsziņas varēja sūtīt kāds cits. Uz to brīdi saimniece bija /pers. AG/, viņa neatbildēja ne uz zvaniem, ne uz vēstulēm. Ar /pers. A/ bija sarunas par īres maksu. No sākuma šī māja piederēja viņai, tad pēc /pers. A/ lūguma pārrakstīja uz /pers. AG/ vārda, viņai nebija iebildumi, ka viņa tur dzīvo, viņa bija tajā mājā deklarēta. /pers. AG/ nebija iebildumu, jo cietusī visu apsaimniekošanu par māju bija segusi. Kad /pers. A/ iznāca no cietuma, māja tika pārrakstīta, viņai par to nebija informācijas. Teica, ka viņi traucējot nodarboties ar nelikumīgam darbībām. Viņai neviens neteica, ka mājai ir jauni saimnieki. /pers. A/ nebija pilnvaras, tās bija tikai /pers. AG/. /pers. A/ sēžot cietumā izrīkoja /pers. AA/ un /pers. AB/, tie dzīvoja pēc viņa pavēles. Toreiz /pers. AG/ dzīvoja Maskavā, viņai nebija interese par to māju. /pers. A/ bija tiesa, /pers. AG/ bija jāsniedz liecības, /pers. F/ slepkavības lietā. Iespējams viņš vēlējās viņu apdāvināt, /pers. AG/ ar māju nebija nodarbojusies. Faktiskais labuma guvējs no mājas ir /pers. A/, jo priekš kam bija dāvināt /pers. AG/, jo viņa dzīvo Maskavā. Nezināja, ka /pers. A/ atbrīvojās. Pati deklarēta /adrese/ kopš 2008.-2009.gada, vēl joprojām tur deklarēta kopā ar vīru /pers. BN/. Iepriekš sniegtās liecības apstiprināja, uzturēja.

No cietušās /pers. G/ 03.03.2016. iesnieguma (1. sējuma lietas 9.-15. lapa), kas saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501. panta 2. punktu tika nolasīts tiesas sēdē 20.09.2018. redzams, ka viņa 28.02.2016. plkst. 23:56 saņēmusi draudu "SMS", kas bija adresēta viņai un viņas vīram /pers. H/ ar tekstu kāds minēts apsūdzības izklāstā no tur norādītā numura. To uztvēruši kā tādi "SMS" apdraud viņu veselību un dzīvību. Iesniedzējai bijušas būtiskas veselības problēmas, bijusi aicināta liecināt uz policiju citā kriminālprocesā, bet policijas darbinieks izturējās rupji un viņa ārstējās slimnīcā. Pēc iznākšanas no slimnīcas saņēmusi šo "SMS". Pie viņas vīra bija pienācis /pers. A/ bērnības draugs /pers. AA/ un paskaidroja, ka /pers. A/ teica, ka šī lieta būs slēgta, lai viņi klusējot, kā arī ka /pers. A/ šovasar iznāk no cietuma un tiks ar viņiem galā. /pers. A/ sistemātiski zvana no /pers. AA/ telefona /numurs/, kā arī /pers. AB/ telefona /numurs/. Ar vīru saprata ka pret viņiem darbojas noziedznieki. Jau iepriekš saņēmuši draudus, nesekmīgi vērsās policijā. Viņai zināms, ka pie /pers. A/ kamerā parasti ir vismaz 2 telefoni un viņam ir atbalsts kā cietumā tā policijā, /pers. A/ visu kontrolē, tādēļ arī baidās sniegt liecības sakarā ar jahtu. 2012. gada aprīlī /pers. A/ piezvanīja un lika visu savu īpašumu pārrakstīt uz viņa meitas /pers. AG/ vārda. Saņēmusi no /pers. A/ draudus, ka viņš nesēdēs visu mūžu un ar viņiem izrēķināsies. Ļoti labi pazīst brāļa raksturu, jo viņš pasūtīja savas meitas mātes /pers. F/ slepkavību savtīgajos nolūkos. Tajā laikā viņas kompanjons un pilnvarotā persona /pers. L/ stāstīja, ka viņš arī saņem draudus un viņu izseko, viņš skaitās kā bezvēsts pazudis. Ir sniegusi liecības par /pers. A/ un /pers. AA/ divās krimināllietās, kā arī viņu mājā tika atrastas specifiskās mantas. /pers. A/ labi zina par viņas veselības problēmām un tādi draudi pasliktina viņas stāvokli. Uztraucas par sevi, vīru un dēlu ģimenēm. Izteikti apgalvojumi par īpašumu pārrakstīšanas uz /pers. A/ meitu prettiesisko raksturu.

No cietušās /pers. G/ 07.03.2016. nopratināšanas protokola (1. sējuma lietas 24.-25. lapa), kas tika nolasīts saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501. panta 2. punktu tiesas sēdē 20.09.2018, redzams, ka ar vīru /pers. H/ patstāvīgi dzīvo privātmājā, kas atrodas pēc adreses /adrese/. Šo nekustamo īpašumu 2008. gadā viņai uzdāvināja viņas brālis /pers. A/, uz to laiku ar brāli bija normālas attiecības. 2011. gadā attiecības ar brāli /pers. A/ sabojājās sakarā ar veiktu biznesa darbību. 2012. gada martā /pers. A/ lika viņai pārrakstīt visus īpašumus uz viņa meitu /pers. AG/. Uz to laiku /pers. A/ jau atradās cietumā par savas sievas /pers. F/ slepkavību. Atrodoties cietumā /pers. A/ viņai bieži zvanīja, viņš patstāvīgi mainīja telefona numurus. 2016. gada 28. februārī plkst. 23:53 uz viņas mobilo telefonu /numurs/ no mobila telefona ar /numurs/ atnāca īsziņa ar draudiem izdarīt viņas vīra slepkavību, arī viņas slepkavību, ja viņa divu nedēļu laikā neatstās māju. Zina, ka augstākminētais telefona numurs pieder /pers. A/. 2014. gadā to numuru, kā /pers. A/ kontaktnumuru viņas vīram iedeva /pers. AB/, kura ir /pers. A/ bērnības draudzene. Uztvērusi draudus par reāliem. Agrāk viņas brālis jau izdarīja savas sievas slepkavību, viņai ir bailes ka viņš var realizēt savus draudus.

No cietušās /pers. G/ 24.02.2017. nopratināšanas protokola (1. sējuma lietas 26. lapa), kas tika nolasīts saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501. panta 2. punktu tiesas sēdē 20.09.2018, redzams, ka viņa pēc būtības liecinājusi to pašu. Apgalvojusi, ka īsziņu noteikti rakstījis /pers. A/, jo nav citu

personu, kas varētu draudēt, brāļa paziņas nezina, kontaktus neuztur. /pers. J/ nepazīst, ar viņu nav nekādu attiecību. Nepazīst arī /pers. P/, /pers. AI/.

No cietušās /pers. G/ un /pers. H/ 08.08.2016. kopēja iesnieguma (1. sējuma lietas 77.-78. lapa), kas tika nolasīts saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501. panta 2. punktu tiesas sēdē 20.09.2018, redzams, ka tajā detalizēti aprakstītas viņu ģimenes gaitas 02.08.2016., kas uz lietu neattiecas. Aprakstīts /pers. G/ un /pers. A/ attiecību raksturs un tiesvedības. Lūdza prokuratūrai aizstāvību no /pers. AA/ un /pers. AB/, jo /pers. A/ sazinājās ar viņiem, lai dotu instrukciju nogalināt viņa sievu. No 2012. gada viņu ģimene atrodas pastāvīga stresā, psiholoģiskajā spiediena un ar neiespējamību dzīvot tālāk, strādāt. Viņa sieva nevar mierīgi atrasties mājās un gulēt, jo viņa zina, ka /pers. A/ ir slepkavības pasūtītājs. Dotajā brīdī /pers. A/ ir iespēja atbrīvoties no cietuma, bet /pers. G/ ir lieciniece, kura var pārtraukt /pers. A/ darbību, iziet no cietuma.

No cietušās /pers. G/ 14.03.2017. iesnieguma (3. sējuma lietas 142.-148. lapa), kas saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501. panta 2. punktu tika nolasīts tiesas sēdē 20.09.2018. redzams, ka viņa ir cietusī kriminālprocesā Nr.11817002316. 2016. gada 10. oktobrī ir lieciniece /pers. K/ slepkavībā. Visu laiku viņu psiholoģiski ietekmē un terorizē (apstākļu būtība neattiecas uz izskatāmo kriminālprocesu). /pers. G/ ir 2.grupas invaliditāte, uz viņu notiek spiediens un iebaidīšana. 10.10.2016. bija atrasta vēstule no viņas brāļa, kurš liek viņus iebiedēt. Tagad baidās par savu dzīvību un lūdz piešķirt viņai liecinieku aizsardzību.

Cietušais /pers. J/ 05.09.2018. tiesas sēdē liecināja, ka ar /pers. A/ bija ilglaicīgs kopīgs bizness. Bizness izbeidzās 2012. gadā, un pasliktinājās attiecības. Bizness bijis līdz /pers. F/ slepkavībai. Kad /pers. A/ apcietināja par slepkavību, palika objekti, daļas uzņēmumos, nekustamais īpašums. Ar /pers. A/ bija normālas attiecības. Attiecības pasliktinājās pēc apcietinājuma, kad viņu notiesāja, viņam sākās iedomas, lai viņš veiktu nelikumīgas darbības, uzpirktu ārstus, komunicētu ar tiesnešiem un risinātu šo jautājumu. 2013. gadā viņš uzrakstīja iesniegumu, ka cietušais pasūtīja /pers. F/ slepkavību, un nozadzis 80 miljonus, no mājas Baltezerā nozadzis kaut kādus vērtīgus dokumentus. Cietušais 2015. gadā kā liecinieks sniedzis liecības par /pers. K/ slepkavību. Pamata notikumi sākās pēc šī notikuma. Pirmo ziņu saņēmis 2016. gada februāra mēnesī, tur bija rakstīts, ka „sveiciens no /pers. K/ un /pers. L/ (tā ticis saukts /pers. L/) buļ buļ". Ar nolūku, ka viņš zina ka tās divas personas ir noslīcinātas. /pers. M/ informēja, ka viņš saņēmis ziņas par draudiem cietušā dzīvībai, tur bija sveiciens mazbērniem. Marta mēneša 20. datumos bija konkrēti draudi, rakstīts, ka viņam zināms ka sniedzis liecības /pers. K/ lietā, ka viņam un viņa ģimenei nedzīvot, lai nodod sveicienu /pers. UU/ un /pers. RA/, kas ir viņa mazbērni. Uz to brīdi, kad sūtītas ziņas, bija atradies ārvalstīs, nebija iespējas rakstīt policijai iesniegumu. Pēc atbraukšanas uz Latviju saņēma no tiesu izpildītāja pretenziju par parādu, kas ir sen atlīdzināta par 3,5 miljoniem. Tad /pers. A/ uzrakstīja iesniegumu policijā, ka cietušais vēlas viņu nogalināt. Pirmā īsziņa atnāca naktī februārī, martā ziņa atnāca ap pusdienlaiku, konkrētus datus neatceras. Policijā iesniegumu rakstīja no telefona datiem, viņi uztaisīja visas procedūras. Īsziņas izlasījis uzreiz pēc saņemšanas. Piezvanījis /pers. M/, kuram arī bija ziņas, viņš teica, ka tas ir /pers. A/ numurs. Piezvanījis /pers. T/, kura bija /pers. A/ sieva, viņa apstiprināja, ka tas ir /pers. A/ numurs. Par to, ka tas ir /pers. A/, liecināja nianses par /pers. K/ un /pers. L/, ko neviens cits nezināja. Īsziņas bija adresētas tieši viņam, jo viņš sniedza liecības /pers. K/ lietā. Pazīstot /pers. A/, kurš ir emocionāls cilvēks, arī zinot visas nepierādītas slepkavības, bija pārbijies. /pers. A/ /pers. L/ par joku sauca par /pers. L/ (/pers. L/). Par /pers. K/ zināja un liecināja, bija pamats uzskatīt, ka tas ir saistīts ar to un attiecās konkrēti uz viņu. Īsziņā bija uzrakstīts par mazbērniem, kuru vārdus jau pēc 3 mēnešiem pēc piedzimšanas bija noskaidrojis. Ļoti pārbijās, vajadzēja pamainīt dzīvesveidu, nolīga apsargus. Īsziņas atstāja bez atbildes, uz to numuru nav pārzvanījis, uzrakstījis iesniegumu policijā. Īsziņa bija arī nosūtīta /pers. M/, ziņojumā bija viens vārds, /pers. AS/ kurš teica, ka viņam zvanīja /pers. A/, lai viņš satiktos ar viņu, savādāk būs problēmas. /pers. M/ bija sūtītas īsziņas ar draudiem cietušajam, konkrētu tekstu neatceras. Pieteicis morālo kaitējumu, jo visa ģimene bija saspringta, saskaitīja tādu summu, radās papildus izdevumi sakarā ar apkalpojoša personāla nolīgšanu. Lūgumi no /pers. A/ iespaidot kriminālprocesam piederīgas personas sākās pēc pirmā sprieduma līdz pat 2013. gadam. Īsziņu ar tekstu sveiciens no /pers. K/ un /pers. L/ sapratis, kā zina ka /pers. K/ noslīcināja, par /pers. L/ nezināja, bet zināja ka tas ir pazudis. /pers. L/ pēdējo reiz redzēja 2009.-2010. gadā, /pers. K/ līdz viņa slepkavībai ilgu laiku nav redzējis, viņš gāja bojā 2006. gadā. Tekstu „jau gaida" uztver tā, ka viņam zināms ka /pers. K/ ir miris, tad var gaidīt debesīs, sapratis, ka viņu arī noslīcinās, „turpat buļ buļ", tas bija pats galvenais mājiens, ka tiks noslīcināts. /pers. L/ īsziņā ir domāts /pers. L/, kas bija /pers. A/ bijušais biznesa partneris. Īsziņu pienākšanas laikā bijis ārvalstīs. /pers. M/ pārsūtīja īsziņu, kur bija rakstīts ka „/pers. AS/ brīdināja, bet jūs nesapratāt", /pers. AS/ bija zvanījis, tēmēja uz to, lai viņš nonāktu uz pareizā ceļa, neteica kādas būs problēmas, bet to viņam nodeva /pers. A/. Tam par iemeslu bija viņa liecības /pers. K/ lietā. „nodod /pers. J/, viņam beigas un tev arī" no tādas ziņas nobijās zinot par /pers. A/ raksturu, uztvēra kā draudus. Īsziņu ar apsveikumu par mazdēlu arī mājiens, jo tajā laikā komunicēja ar /pers. A/ kompanjonu, kas dzīvo pilsētā /pers. A/ /pers. AT/, runāja ka var draudēt par bērniem, kas ir ietekmīgāk kā ar pieaugušo. Ar /pers. AT/ kontaktējās pēdējo reizi 2013. gadā. Ar to īsziņu uztvēra kā draudus visai ģimenei. 2015. gadā bija kā liecinieks, 2016. gadā sāka nākt īsziņas, tas bija adresētas viņam. „Tu mironis" sapratis, ka vēlas nogalināt, sapratis, ka tas no /pers. A/. To varēja atsūtīt kāds cits, ja viņam teiktu priekšā /pers. A/. Sveiciens /pers. UU/ un /pers. RA/, ir draudi, /pers. RA/ dzimis /datums/ un jau zināja par viņa piedzimšanu. 2016. gada 12. septembrī, /pers. AV/ no /pers. A/ vārdiem rakstīja, ka lūdz /pers. A/ samaksāt 3,5 miljonus sakarā ar vienu līgumu par nekustamo īpašumu /adrese/, kas bija jau samaksāts. /pers. L/ slēdza šo līgumu /pers. A/ vārdā ar pilnvaru. Latvijā cietušais atgriezās augusta mēnesī, no sākuma negriezās policijā, bet pēc pretenzijas saņemšanas sapratis, ka viss ir nopietni. 2016. gada 16. septembrī griezās policijā. Par /pers. A/ atbrīvošanu uzzināja no preses, kas bijis pēdējais piliens, lai vērstos policijā. Īsziņā minēto vārdu /iesauka/ saprot /pers. AS/ – paziņa, ar kuru kontaktējas /pers. A/ un liecību sakarā, caur viņu /pers. A/ ir nodevis informāciju. Cietušo /pers. G/ cietušais pirmo reizi redzējis tikai iepriekšējā tiesas sēdē, ar viņu nav nekādu darīšanu bijis. Sakumā bija izpildāmi lūgumi par likumīgu palīdzību, bet kad tie ieguva citu raksturu, cietušais sāka atteikties. /pers. A/ vēstulēs piedraudēja ar atriebību, ja atteiks veikt prasīto. 2014. gadā /pers. A/ uzrakstīja iesniegumu, ka /pers. J/ nogalinājis viņa sievu, kas radīja bažas. 2016. gadā /pers. A/ jau bija apsolīts, ka viņu atbrīvos. Izņemot šo lietu, citu iesniegumu par /pers. A/ /pers. J/ neesot sniedzis. No uzrādītā numura neko vairāk nav saņēmis. Uzskata, ka neviens cits izņemot /pers. A/ nevarēja sūtīt šīs ziņas, vienīgais to varēja darīt kameras biedrs, kam viņš deva norādījumus. Uzrādījies telefona numurs nebija iepriekš zināms, bet apstiprināja tā piederību /pers. A/ /pers. M/ un /pers. T/, arī teksts bija par kopīgi zināmu /pers. K/. Ar juridiskās palīdzības jautājumu nodrošināšanu /pers. A/ nodarbojās /pers. L/. Apskatot lietas 1. sējuma 166. lapu, 205. lpp. apliecināja, ka tas bija viņa iesniegtais materiāls policijā. Tiesas sēdē nolasītas liecības uzturēja, apstiprināja.

No cietušā /pers. J/ 16.09.2016. iesnieguma (1. sējuma lietas 152.-155. lapa), kas saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501. panta 2. punktu tika nolasīts tiesas sēdē 05.09.2018. redzams, ka lūdzis izskatīt šo iesniegumu un pieņemt lēmumu par kriminālprocesa uzsākšanu pret personu, kura draud viņam un viņa manai ģimenei ar slepkavību, kā arī pret personām, kuras organizē darbības ar nolūku izspiest no viņa naudas līdzekļus lielā apmērā. 2015. gadā liecinieka statusā liecināja par /pers. A/ prettiesiskām darbībām, par liecību saturu ir informēts /pers. A/, kurš atrodas cietumā par savu līdzdalību sievas slepkavībā. 2016. gada 29. februārī un 2016. gada 17. martā uz /pers. J/ tālruni Nr. /numurs/ no tālruņa Nr. /numurs/ tika nosūtītas īsziņas ar draudu saturošo tekstu. No kopīgiem paziņām noskaidrojis, ka nosūtītāja numuru lieto /pers. A/, kurš nav apmierināts, ka /pers. J/ liecināja pret viņu. No īsziņu teksta var secināt, ka, draudot viņam un ģimenei, tai skaitā mazgadīgiem bērniem, /pers. A/ vēlas piespiest viņu izmainīt liecības, vai atteikties no tām. Saņemot pa telefonu draudus no /pers. A/, bija satraukts, bet neuzskatīja par nepieciešamu ziņot, jo nekas neliecināja par reālām darbībām un /pers. A/ atradās cietumā. Situācijai mainoties un uzzinot no preses, ka /pers. A/ var tikt atbrīvots un visticamāk dzīvos savā iepriekšējā dzīvesvietā /adrese/ (kaimiņos /pers. J/ ģimenes dzīvesvietai). Līdz ar to viņa ģimenes, tai skaitā mazgadīgo mazbērnu drošība var būt apdraudēta, ņemot vērā /pers. A/ izteiktos draudus un viņa personību. Dažu dienu iepriekš notikušais, liecina par to, ka /pers. A/ pret viņu vērsts noziedzīgs nodoms ir reāls un visai nopietns. 2016. gada 12. septembrī uzzināja par /pers. A/ pirmstiesas pretenziju par jau apmaksāta parāda atlīdzināšanu, kas dokumentāli apliecināta.

Izvērtējot no /pers. A/ saņemtas īsziņas ar izteiktiem draudiem, proti, viņš nosauca viņu par nelaiķi, paziņoja, ka viņa ģimene neizdzīvos, un ka viņam ir jāpadomā par abiem mazgadīgiem mazbērniem, kā arī izvērtējot Pretenzijā izteikto prasību samaksāt /pers. A/ neeksistējošo parādu, nonācis pie secinājumā, ka /pers. A/ neatteiksies no sava noziedzīgā nodoma. Notāram Pretenziju viņai nogādāja Valsts policijas darbinieks /pers. AV/.

No cietušā /pers. J/ 22.09.2016. nopratināšanas protokola (1. sējuma lietas 158.-164. lapa), kas saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501. panta 2. punktu tika nolasīts tiesas sēdē 05.09.2018. redzams, ka faktiski viņš sniedz līdzīgu informāciju kā iepriekš. Līdz apcietinājumam ar /pers. A/ konfliktu nebija. Kamēr /pers. A/ atradās ieslodzījumā, viņš rakstīja vēstules ar lūgumu izpestīt viņu no cietuma. /pers. A/ lūgumiem bija nelegāls raksturs,- viņš lūdza uzpirkt ārstu, lai iegūtu nepatiesu atzinumu par viņa veselību, iedot kukuli tiesnesim. /pers. J/ atteicās to izpildīt, par to /pers. A/, domājams, apvainojās. Tad pie viņa uz mājām sāka nākt viņam nepazīstami cilvēki, kuri atnesa vēstules, cietušajam zināmā /pers. A/ rokrakstā, kurās draudēja palīdzības nesaņemšanas gadījumā paziņot par izdomātu noziegumu. 2014. gadā viņu izsauca uz policiju sakarā ar kaut kādas naftas kompānijas dokumentu zādzību no seifa no /pers. A/ mājas, kas izmeklēšanas gaitā neattaisnojās. 2015. gada beigās liecināja kriminālietā par /pers. K/ slepkavību (/pers. A/ biznesa partneri). 29.02.2016.g. cietušais saņēma jau iepriekš minēto īsziņu, ko novērtējis, kā draudus atņemt viņam dzīvību uz ūdens (tāpat kā gāja bojā arī /pers. K/). Dotos draudus uztvēris reāli, bet, par cik atradās ārvalstīs, policijai neziņoja. 17.03.2016. atkal saņēmis SMS no tā paša numura. Augstākminētajās liecībās norādījis uz faktiem, kuri, iespējams, var atmaskot /pers. A/ /pers. K/ slepkavības izdarīšanā. Saņemot SMS, sapratis, ka /pers. A/ zināms par liecības sniegšanu /pers. K/ lietā. Tā kā tika minēti mazgadīgo bērnu vārdi, domājams, ka /pers. A/ esot cietumā kāds no ārpuses palīdz. Zina, ka viņa pārstāvis ir /pers. AV/. Par SMS sūtījušā telefona numuru pārrunāja ar /pers. T/. Sarunā /pers. T/ apstiprināja, ka no tā telefona viņai zvanīja /pers. A/. 2016. gada 12. septembrī viņam tika uzradīta neesoša parāda pretenzija no /pers. A/, ko uzskata par draudu ar izspiešanu turpinājumu.

No cietušā /pers. J/ 19.10.2016. nopratināšanas protokola (1. sējuma lietas 171.-176. lapa), kas saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501. panta 2. punktu tika nolasīts tiesas sēdē 05.09.2018. redzams, ka izklāsta 12.09.2016. saņemtās pretenzijas būtību. Paskaidro, ka pratināts kriminālietās sakarā ar /pers. F/ slepkavību, /pers. A/ slepkavības mēģinājuma faktu un zādzības faktu no /pers. A/ mājas. Nekāda sakara ar šiem jautājumiem nav un nekas nav zināms. Nav veicis nekādas pretlikumīgas darbības pret /pers. A/. Uzskata, ka ar viņu nekādu konfliktu nav. Visi naudas jautājumi ar /pers. A/ tika atrisināti vienošanās ceļā un ir viņa pilnvarotā pārstāvja notariāls apliecinājums. Telefona numurs /numurs/ pieder /pers. A/, to uzzināja no viņa sievas /pers. T/, to apstiprināja arī /pers. M/. /pers. M/ pazīst kādus 30 gadus, ir draudzīgas attiecības.

No cietušā /pers. J/ 18.10.2016. paskaidrojuma (1. sējuma lietas 177.-178. lapa), kas saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501. panta 2. punktu tika nolasīts tiesas sēdē 05.09.2018. redzams, ka viņš liecinājis līdzīgi kā iepriekš sīkāk par darījumu, ko noslēdzis ar /pers. A/ pilnvarnieku /pers. L/, kas uz lietu attiecas tikai attālināti. Darījums tika noslēgts, jo /pers. A/ vēlējās iegūt ievērojamus naudas līdzekļus savām un ģimenes vajadzībām. Sākotnējā pirkuma summa mainījusies, iestājoties ekonomiskās krīzes apstākļiem, kam piekritis pats /pers. A/.

No cietušā /pers. J/ 02.11.2016. nopratināšanas protokola (1. sējuma lietas 209.-211. lapa), kas saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501. panta 2. punktu tika nolasīts tiesas sēdē 05.09.2018. redzams, ka viņa telefons /numurs/ piereģistrēts uz /pers. BK/ vārda, bet uzrādīto numuru izmanto tikai viņš un apmaksā arī telefonu rēķinus. /pers. BK/ strādāja agrāk kopā ar viņu. 29.02.2016.gadā saņēmis SMS no telefona numura /numurs/ ar tekstu: "Sveiciens no /pers. K/ un /pers. L/. Jau gaida. Turpat. Bul bul". Vārdu /pers. K/ tajā "SMS", sapratis, ka tas ir /pers. K/. Tas ir vienīgais viņa paziņa ar tādu vārdu, kurš pazuda 2006. gadā. /pers. L/, par kuru pieminēts "SMS", varētu būt tikai /pers. L/, kurš bija /pers. A/ pilnvarotā persona. /pers. A/ dažreiz /pers. L/ sauca par /pers. L/. Zināms, /pers. L/ pazuda apmēram 4 gadus atpakaļ, viņa atrašanās vieta viņam nav zināma.

No cietušā /pers. J/ 03.03.2017. nopratināšanas protokola (1. sējuma lietas 212.-216. lapa), kas saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501. panta 2. punktu tika nolasīts tiesas sēdē 05.09.2018. redzams, ka personīgi nepazīst /pers. A/ māsu /pers. G/ un nav ticies vai kontaktējies ar viņu, nezina par ģimenes konfliktiem. /pers. P/ un /pers. AI/ nepazīst, šīm personām nav iemeslu draudu izteikšanai. Īsziņās saņemtos draudus varēja izteikt tikai /pers. A/, pēc satura spriežot par minētiem faktiem varēja zināt tikai viņš. Cietušais draudus uztvēra nopietni.

No cietušā /pers. J/ 26.05.2017. nopratināšanas protokola (4. sējuma lietas 172.-178. lapa), kas saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501. panta 2. punktu tika nolasīts tiesas sēdē 05.09.2018. redzams, ka viņš ir liecinājis visumā līdzīgi, papildinot, ka ar /pers. M/ ilgstoši ir labi pazīstams, joprojām uztur draudzīgas attiecības. No /pers. A/ brīdinājumus nākt pie prāta sakarā ar liecību sniegšanu kriminālprocesā ir saņēmis ar zināmo /pers. AS/ un /pers. AT/ starpniecību. No /pers. A/ puses spiediens arvien pieauga, viņš neizteica draudus tieši, bet ar kāda starpniecību, un ar mājieniem. Bet īsziņas no /pers. A/ viņam un /pers. M/ tika izteiktas tieši, kā draudi noslepkavot ne tikai viņu, bet viņa ģimeni. Par /pers. M/ saņemto īsziņu ar cietušajam adresēto vēstījumu uzzināja no paša /pers. M/, - viņš no uzreiz pārsūtīja. Visas trīs saņemtās īsziņas kopā no /pers. A/ jau uztvēris kā reālus slepkavības draudus, vēlāk bija informācija par atbrīvošanu, tātad ar iespēju draudus realizēt, panākt kriminālietu ierosināšanu.

Liecinieks /pers. BN/ tiesas sēdē 20.09.2018. liecināja, ka ir cietušās /pers. G/ faktiskais vīrs, ir kopējā saimniecība, dzīvojot /adrese/. Viņš faktiski sniedza līdzīgas liecības par /pers. A/ īpašuma konfliktiem ar /pers. G/ un par /pers. A/ negatīvo attieksmi. Ja īpašumi netiktu pārrakstīti pēc /pers. A/ norādēm, tikuši izteikti draudi par fizisku ietekmēšanu, nogalināšanu. Šo turpināja /pers. AA/ un /pers. AB/. No /pers. A/ norādītajā datumā naktī atnāca īsziņa ar prasību izvākties, citādi viņus abus ar sievu iznesīs ar kājām pa priekšu. Numura piederību /pers. A/ iepriekš bija norādījusi /pers. AB/ sarunā arī sakarā ar viņa prasību izpildīšanu iepriekš, tas bija ierakstīts viņa telefonā. Īsziņa bijusi adresēta un pēc satura arī vairāk kā /pers. G/. Pārliecināts, ka nosauktais "tavs idiots" ir domāts viņš pats. /pers. A/ naida iemesls, domājams, ir tas, ka viņš kārto sievas vārdā visus jautājumus. Viņiem ir draudēts arī citreiz, /pers. G/ ir lieciniece kriminālprocesā par /pers. K/ slepkavību. Sapratis ka tie ir draudi. Īsziņu autors bija /pers. A/. Teksts bija līdzīgs iepriekšējo īsziņu saturam. Jautājumus par māju kārtojuši caur /pers. A/ partneri un juristu /pers. L/. /pers. A/ pats pēc aizturēšanas piedāvāja vecāku māju kā atlīdzību par atbalstu līdz šim. Joprojām turpinās konfliktsituācijas dzīvesvietā un pastāv draudi veselībai un dzīvībai. Neviena cita persona minētas īsziņas nevarēja sūtīt, viņiem nav ne draugu ne ienaidnieku. Dzīvoja un dzīvo šajā īpašumā, jo tas ir vienīgais miteklis, /pers. G/ ir slima, invalīde, pats nevar nodrošināt īri. Apliecināja iesniegta iesniegumu patiesumu.

No liecinieka /pers. M/ liecībām tiesas sēdē 14.01.2019. redzams, ka viņam pazīstams /pers. A/, /pers. J/, kuru pazīst no 90. gadiem, ar kuriem bijis kopīgais uzņēmums. Ar /pers. G/ iepazinās, kad 2013. gadā par jahtas /nosaukums/ pārdošanu, zvanot uz sludinājuma numuru, tikai tad noskaidroja ka /pers. G/ ir /pers. A/ māsa. Liecinieks bija iegādājies jahtu un atrada pircēju, tās dislokācijas vietā netika ielaisti, apsargs parādīja numuru, atbildēja /pers. AV/, viņš teica, ka tas ir viņu īpašums un nevienu nelaidīšot. Neko nespēja izdarīt arī izsauktā policija. /pers. AV/ bija /pers. A/ pārstāvis un uzņēmuma /amats/, viņš iedeva numuru, kur piezvanīt, 2015. gada decembra beigās piezvanīja uz viņa iedoto numuru, no sākuma nepazina balsi, tad /pers. A/ nosauca sevi, tika lūgts nepārdot jahtu. /pers. A/ teica, ka tas ir viņa telefona numurs. No tā paša numura pienāca draudu īsziņas. Zināms strīds starp /pers. A/ un /pers. J/, precīzi apstākļus nezina. Zināja, ka /pers. A/ izcieš sodu, bija 11-12 gadu cietumsods. Zināms, ka /pers. A/ atsūtīja viņam īsziņu ar tekstu, lai nodod /pers. J/, ka viņam būs beigas. /pers. J/ stāstīja, ka viņam bija atsūtītas īsziņas no cietuma, draudi izteikti ģimenei, bērniem un mazbērniem. Vienreiz sazvanījās ar /pers. A/, numuru iedeva /pers. AV/. Tad /pers. A/ zvanīja no tā telefona /cipari/ pēdējie cipari, divreiz bija mutiska komunikācija. Cita persona nevarēja sūtīt minētas ziņas, tikai /pers. A/. /iesauka/ ir /pers. AS/ - /pers. A/ pārstāvis. /pers. AS/ arī brīdināja /pers. J/, ka nebeigsies labi, lai esot uzmanīgs. Tajā pašā dienā vai nākamajā dienā pārsūtīja īsziņu /pers. J/, ka to nosūtīja /pers. A/, lai viņš pats izvērtētu īsziņas saturu. /pers. J/ pateicās un teica, ka tikšot galā ar šo jautājumu. Tas bija /pers. A/ mājiens, bet tiešie draudi bija /pers. J/, ja būtu tieši draudi pašam, tad viņš vērstos policijā. Citu personu, kas atrodas ieslodzījumu vietā, kuras varētu sūtīt šāda satura īsziņas nav, arī citu personu nav un nav šaubu, ka tas

nebūtu /pers. A/ numurs. Pašam ar /pers. J/ ir normālas attiecības, viņu saruna, apspriežot situāciju, varēja būt pēc nedēļas pēc īsziņas saņemšanas. Kopumā ir informēts par /pers. J/ un /pers. A/ domstarpībām un komerciāliem strīdiem. Viņam pašam ir tikai bijušas domstarpības par jahtas pārdošanu, /pers. A/ norīkojis, lai jahtu nepārdod, jo tas esot viņa īpašums, to nopirkšot /pers. AT/, pašam lieciniekam bija pircējs un viņš atteica kādu gaidīt, pēc tam sākās īsziņas. Apliecināja fotogrāfijas patiesumu lietas 1. sējuma 89.-91.lpp. un sniegtās liecības. Norādīja ka liecības ir neliela kļūda telefona numuros un viņš ir mainījis telefona aparātus no Nokia uz Samsung, bet telefona numurs ir saglabāts ar nosaukumu „/nosaukums/", bildi ielicis /pers. A/ pats. Zināja drauga /pers. J/ ģimeni, viņu pārsteidza, ka pēc dažiem mēnešiem jau ir zināms jaunāka mazbērna vārds, kas liecina par draudiem ģimenei. Pēc tā /pers. J/ veica papildus drošības pasākumus. Apliecināja iepriekš sniegto liecību patiesumu.

Liecinieks /pers. M/ papildus tiesas sēdē 06.09.2019. liecināja, ka /pers. AV/ ir /pers. A/ darbinieks, viņš dara ko viņam liek. /pers. CK/ pazīst citā sakara, bet ar īsziņu sūtīšanu nav nodarbojies. Nekādu naudu nav prasījis. /pers. DU/ nepazīst, par tādām lietām nav nekas zināms. Ar /pers. CK/ nav nekādu darīšanu, viņš ir žurnālists, lasa viņa portālu, pazīst personiski, nekādu kopīgo lietu nav. /pers. AV/ apmeloja trīsreiz, jau rakstījis iesniegumu policijā par viņu, ka nelikumīgi aiztur jahtu /nosaukums/, nozadzis jahtas piederumus. Ir civiltiesiska prasība pret SIA "/nosaukums/" par naudas parādu. Iespējams, vēlas atriebties, dara to ar /pers. A/ palīdzību. Nekad nebija interese par to, vai /pers. A/ ir vai nav ieslodzījuma vietā. Ar /pers. A/ bija sarunas, pa to numuru, kuru norādīja, par jahtu, par kuru /pers. A/ teica, ka tā ir viņa jahta. Viņa rīcībā ir jahtas īsta īpašnieka īpašuma apliecība. Liecinieks apgalvo, ka viņam bija tieši pretēja interese, lai /pers. A/ iziet ārā un risina šo jautājumu.

No liecinieka /pers. M/ 15.07.2016. nopratināšanas protokola (1. sējuma lietas 86.-91. lapa), kas saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501. panta 2. punktu tika nolasīts tiesas sēdē 14.01.2019. redzams, ka 2015. gada septembrī ir atradis sludinājumu par jahtas pārdošanu. Kā vēlāk noskaidrojās, ka īpašniece ir /pers. G/, bet pārstāvis ir viņas vīrs /pers. BN/. Tikās ar abiem noformējot pirkumu, iepriekšējā īpašniece pēc dokumentiem bija /pers. G/ māte. 2015. gada 3. septembrī no /pers. G/ iegādājās jahtu "/nosaukums/". Kad aizbrauca uz tās atrašanās vietu - /adrese/, klāt netika, jo teritorija bija ciet, pie sargu būdas atrada tālruņa numuru /numurs/ (vēlāk noskaidroja, ka persona ir /pers. AV/). Telefoniski /pers. AV/ atteica jauno īpašnieku pielaist jahtai, jo īpašnieki jau esot citi. /pers. M/ izsauca policiju, izsauktais /pers. AV/ uzrādīja kaut kādu līgumu kopijas, kur bija uzradīts, ka īpašniece ir /pers. AG/. Policija ieteica uzrakstīt iesniegumu, /pers. AV/ atbildēja, ka viņš nevar nosaukt personu, kam pieder jahta, bet liecinieks to var pazīt. Vēlāk liecinieks konstatēja, ka ir nozagti jahtas piederumi, izsauca policiju, uzrakstīja iesniegumu. Pēc pāris dienām uz viņa mobilo telefonu /numurs/ atnāca īsziņa no /pers. AV/ telefona numura /numurs/. Īsziņā bija atsūtīts telefona numurs – /numurs/. Īsziņa bija nosūtīta 03.12.2015 plkst.11:53:31. Tajā pašā dienā piezvanīja /pers. AV/, kurš paskaidroja, ka viņš atsūtīja telefona numuru, uz kuru ir jāpiezvana jahtas īpašnieka pilnvarotai personai, kurš vēlas ar viņu parunāt, nenosaucot šo personu. Liecinieks uz to arī ir piezvanījis (tiesas sēdē noskaidrots, ka protokolā uzradīts /pers. AV/ numurs, bet pēc konteksta izriet, ka tas jau bija zināms, bet bija jāzvana uz viņa atsūtīto anonīmo numuru) tajā pašā dienā ap plkst.12:00. Atbildēja vīrietis, kurš uzreiz ir sasveicinājies kā ar paziņu, nosaucot vārdā. Kad liecinieks, neatpazīstot balsi, lūdza nosaukt arī runātājam savu vārdu, tas atbildēja, ka ir /pers. A/. Liecinieks pēc tā viņu atpazina. Runātājs teica, ka atrodas cietumā, jahta pieder viņam, to nopircis no māsas /pers. G/, lūdza nepārdot to tālāk, kad iznāks no cietuma, visu noskaidros.

Pēc šīs sarunas viņam piezvanīja /pers. AV/ un pajautāja: - vai nav bail no /pers. A/, uz ko liecinieks atreferēja notikušo sarunu. 29.02.2016 plkst.01:08:56 no /pers. A/ atnāca īsziņa ar draudiem ar tekstu kāds norādīts apsūdzības apstākļu izklāstā. Par /iesauka/ bija nosaukts /pers. AS/, kurš ir /pers. A/ paziņa. /pers. J/ ir /pers. A/ bijušais kompanjons. Lieciniekam ir zināms, ka /pers. A/ telefona numurs /numurs/ ir reģistrēts tīklos "Viber", "WhatsApp", telefonam minētajos tīklos profilā pievienota /pers. A/ foto. Nopratināšanas laikā protokolā minētas īsziņas, kā arī /pers. A/ foto no profiliem "Viber" un "WhatsApp" tika nofotografēti, pievienoti protokola pielikumā.

No liecinieka /pers. M/ 15.05.2017. nopratināšanas protokola (4. sējuma lietas 141.-147. lapa), kas saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501. panta 2. punktu tika nolasīts tiesas sēdē 14.01.2019. redzams, ka papildus iepriekš sniegtām liecībām, norādīja, ka apmēram 2012. gadā nesaskaņu dēļ /pers. J/ ir pasliktinājušās attiecības ar /pers. A/, kopēja biznesa dēļ. /pers. J/ būtiski palīdzējis /pers. A/, lai izvairīties no /pers. A/ piespriestās konfiskācijas. /pers. A/, /pers. J/ un pats liecinieks bija vienas kompānijas akcionāri un liecinieks ilgstoši draudzējās ar /pers. J/, tāpēc zina konfliktus ar /pers. A/. Precizējot iepriekšējās liecības policijā, daļā par telefona sarunu ar /pers. A/ par jahtas "/nosaukums/" pārdošanas/pirkšanas apstākļiem, ka draudus uztvēris /pers. A/ teikto: "?????? ???????, ?????, ??? ?????????, ??? ??? ? ???????" – "/iesauka/ ir nelietis, iziešu, es ar viņu izrēķināšos pats, tā viņam arī nodod." "/iesauka/" ir domāts /pers. J/, tā viņu sarunvalodā sauc /pers. A/. /pers. A/ atbildējis, ka /pers. J/ to nenodos, lai pats ar viņu sazinās. Šī saruna bija apmēram 2015. gada decembrī. Neskatoties uz to, tiekoties ar /pers. J/, to sarunu nodevis viņam. /pers. J/ pateica, ka /pers. A/ arī citiem paziņām ir izplatījis nepatiesu, melīgu informāciju par /pers. J/. /pers. J/ teica, ka ar viņu jau /pers. A/ vārdā ir runājis /pers. AS/ kāds telefona sarunas laikā par /pers. A/ materiālā rakstura pretenzijām, kad arī izteicies, ka /pers. M/ esot iejaucies šai jautājumā, kas nebija patiesība.

Tā kā pēc telefona sarunas ar /pers. A/ (Nr./numurs/) aizrunātais viens mēnesis nepārdot jahtu bija beidzies, 2016. gadā janvārī liecinieks piezvanīja uz šo pašu numuru /pers. A/ un pateicis, ka pārdod jahtu un ir arī kriminālprocess par zādzību no jahtas. /pers. A/ to uztvēris kā liecinieka pretdarbību, tādēļ arī viņam 2016. gada 29. februārī ir nosūtīti draudi. Īsziņa pienāca naktī, to izlasīja dienā, tas saturu nodeva /pers. J/ un to arī abi apsprieda. Gan liecinieks, gan /pers. J/ minēto īsziņu uztvēruši kā draudus. Tās saturu neattiecināja uz sevis, jo neko pret /pers. A/ nebija nodarījis un tas bija tikai emocijas. /pers. J/ jau gribēja rakstīt iesniegumu policijai, bet liecinieks apšaubīja tās nozīmi. Pēc protokola nolasīšanas paskaidroja, ka /pers. AS/ sarunu valodā sauc gan "/iesauka/", gan "/iesauka/", tādēļ var būt norādīts vai nu S vai C burts iesaukas sākumā. Jautājumā par izteiktiem draudiem /pers. J/ vienmozīmīgi bija saprotams, ka runa ir par nāves draudiem, jo zināja par /pers. A/ sodāmības raksturu, arī citreiz ir bijušas aizdomas par viņa līdzdalību tieši slepkavībās.

Liecinieks /pers. BV/ tiesas sēdē 14.01.2019. liecināja, ka pazīstams ar /pers. A/, pēc pirmās apcietināšanas, strādājis /vieta/ no 1995. gada pēc akadēmijas beigšanas. Šobrīd joprojām strādā /vieta/. 2016. gadā bija /amats/. Notikušo atceras virspusēji. /pers. A/ strādāja /nosaukums/, atbildēja par telpām, tās uzkopa bez darba samaksas, strādāja dienas laikā, naktī telpas uzrauga dežuranti. Pirmā reizē bija tiesas sankcija kratīšanai, ko veica policija, nekas netika atrasts. Otrajā kratīšana bija atrasts mobilais aparāts, kas bija atrasts krēslā, cietuma darbinieki seko līdz tādām darbībām. Pats liecinieks kratīšanās nepiedalījās, tikai noformēja aizliegta priekšmeta izņemšanu. Praksē katru gadu izņem lielu skaitu aizliegto priekšmetu, kas tehnisko ierīču un darbinieku trūkuma dēļ nonāk ieslodzījuma vietā. Bibliotēkā notiesātie brīvajā laikā staigā pēc savas patikas. /pers. A/ 2016. gadā bija daļēji slēgts režīms, pārvietojās un apmeklēja ārstus pēc savas vēlēšanās, vienā kamerā varēja būt līdz 20 cilvēkiem, katru mēnesi pēc noteikumiem notiek kameru kratīšanas. Pārkāpums par telefona glabāšanu ir smags pārkāpums. Ja aizliegtu priekšmetu atrod pie kāda individuāli, tad nevar sodīt visus. Ja policija varēja noskaidrot, kas ir lietotājs, tad cietumam tādu iespēju nav. Starp 19.-23. aprīli bibliotēkas durvis bija aizzīmogotas, jo bija aizdomas, ka telefons tur atrodas. Ja policijas darbinieks ienestu telefonu, par to būtu ziņojums. Cietuma teritorijā nedrīkst ienest telefonus, cietumā ieejošās personas tiek pārbaudītas. /vieta/ apmēram gada laikā ir izņemti nepiederošie 460 telefoni.

Liecinieks /pers. C0/ tiesas sēdē 14.01.2019. liecināja, ka 2016. gadā bija /nosaukums/ /amats/. /pers. A/ atceras, viņš izcieta sodu /numurs/. korpusā. Bija gadījums par to, ka bibliotēkas telpās no krēsla izņemts mobilais telefons laikā, kad /pers. A/ bibliotēkā bija strādājis. Piedalījās otrajā kratīšanā, kad atrada mobilo telefonu, pats to ir atradis. Krēsla bojājums nebija acīmredzams, meklējis un atradis. Bibliotēkas durvis bija ciet. Atslēgas no bibliotēkas bija pie cietuma priekšnieka nozīmētā dežurējoša vietnieka. Policijas darbinieki nepiedalījās kratīšanā. Nezināja, ka iepriekš arī bija kratīšana. Telefons tika atdots atbildīgai personai par kratīšanu protokola sastādīšanai. Kratīšanu veic cietuma darbinieki, nevis policijas darbinieki, tajā

brīdī nebija policijas darbinieku. Nebija informācijas, ka ir telefons, bija informācija ka telpās var būt aizliegtais priekšmets, paveicās to atrast, sēžot krēslā to nevarēja sajust. Cietumā strādā kopš 2004. gada, zināma pieredze aizliegto mantu meklēšanā. Nevar paskaidrot, kāpēc telefons netika atrasts pie pirmās kratīšanas. Kratīšanas protokolam ir datums, varēja būt ka pie kratīšanas protokola nebija ierakstīts liecinieka uzvārds, par to atbildēja dežurējošais darbinieks.

Liecinieces /pers. CA/ tiesas sēdē 14.01.2019. liecināja, ka pazīst /pers. A/ 27 gadus, kā arī cietušo /pers. G/, pazīst viņas vīru /pers. BN/, cietušo /pers. J/ nepazīst. /pers. G/ ir kaimiņiene /adrese/. /pers. A/ lieciniecei zvanīja reizi nedēļā atrodoties cietumā no stacionāra telefona. No sava telefona nebija zvanījusi /pers. A/. Vīram ir daudz pazīstamo, kas izcieš sodu ieslodzījuma vietā. Vīram devusi telefonu. /pers. AI/, /pers. P/ bija ilgstoši pazīstamie cietumā, ar tām personām sazvanījās, runāja par visu ko. Neatceras ar ko bija sazvanījusies 2016. gadā. Neatceras, kam bija zvanīts uz numuru /numurs/. Ar /pers. G/ nekomunicē 9 gadus, neko viņai nav nodevusi. Tai pat laikā zina visas /pers. A/-/pers. G/ ģimenes materiālas attiecības. /pers. G/ nebija palīdzējusi /pers. A/ vecākiem, /pers. G/ konfliktējošā persona, lieto alkoholu, melīga.

Liecinieks /pers. CB/ tiesas sēdē 14.01.2019. liecināja, ka cietušo /pers. G/ pazīst, /pers. J/ nepazīst. Ir /pers. A/ un /pers. G/ kaimiņš. Neinteresē konflikts starp /pers. A/ un /pers. G/. Ir uzrakstīti kaut kādi iesniegumi policijā. Zvanījuši paziņas no ieslodzījuma vietas, neatceras kuri, neatceras vai tas varēja būt 2016. gadā. Ar /pers. A/ pazīstami kopš bērnības. /pers. A/ no cietuma zvanīja no stacionārā telefona. Pats uz cietumu nezvanīja, zvanīja citi no cietuma. /numurs/ numuru nepazīst, nevar pateikt, kāpēc zvanījis uz šo numuru. Kontaktējās bieži ar divām citām personām, izpildīja uzdevumus. Viņa nosauktais numurs reģistrēts uz sievas vārda, viņš neizmantoja sievas telefonu, sievas numuru no galvas neatceras. Abi uzturēja kontaktus ar /pers. AI/ un 2016. gada februāra-marta mēnesī sazvanījās ar viņu kā ar labu draugu. Domā kā /pers. G/ un /pers. A/ konflikts ir saistīts ar nekustamo īpašumu. Ar to īpašumu nav nekāda sakara. /pers. A/ piedāvāja uzcelt māju /adrese/, to ir izpircis no /pers. A/ meitas, oficiāli noformēts, to 1/100 domājamo daļu ir nopircis. Neko /pers. BN/ nebija devis, ar viņu nekomunicēja.

No liecinieks /pers. CD/ tiesas sēdē 04.02.2019. liecinātā izriet, ka viņš 2016. gadā strādāja SIA /nosaukums/ /amats/, sniedzis ziņas policijai, konkrēto situāciju atcerējās virspusēji, bet varēja izskaidrot vispārīgus īsziņu apkalpošanas principus. Tīklā abonenti izsūtot īsziņas SIA "Tele2", saņem tajā pašā brīdī, kad nosūtīts, to apkalpo tuvākā bāze, kas nodrošina ātru nosūtīšanu. Saņem momentā neskatoties vai telefons ieslēgts vai izslēgts. Saņēmēja bāzes stacija nosūta ziņu, ja telefons izslēgts uzreiz pie ieslēgšanas. Bāzes stacija uzrādīsies tā, kura pēdējā saņēmusi īsziņu. /adrese/ apkalpo vairāki sakaru torņi, izdrukā tiks uzrādīta apkalpošanas bāze, kas būs atkarībā no vides objektiem, abonenta atrašanās vietas no torņa, noslodzes, var būt nelielas laika atšķirības. Ja sistēmai ir problēmas, kas ietekmē savienojuma apkalpošanu, iespējams, ka savienojums netika apkalpots šajā bāzes stacijā. Ja vienā pusē ir reģistrēts savienojums, otrajā pusē nav savienojums, tad ir pamats uzskatīt ka savienojums ir noticis. Tādas situācijas, kad divas reizes īsziņām nav savienojums ir retas. Ja pie SIA "Tele2" savienojums neuzrādās, bet otram operatoram uzrādās, tad bija savienojums. Pēc policijas jautājumiem, pārbaudīja datus, konstatēja, ka ir bijusi problēma, bet iemeslu tā arī neizdevās atrast. Īsziņu var nosūtīt no datora, interneta, no SIA "Tele2" mājas lapas. Īsziņas saņemšanas gadījumā reģistrā būs WEB šifrēts portāla nosaukums vai šifrēts nosaukums bez sūtītāja datiem. Ja īsziņa izsūtīta no telefona, identificē gan numuru, gan ierīces IMEI telefona identifikācijai, ir iespēja ar tiem manipulēt, tas arī uzrādīsies datu bāzē, nav iespējams to noģenerēt no konkrēta IMEI koda, tādi gadījumi nav fiksēti. Ja saņēmēja telefons ir ārzemēs, to apstrādā ārvalsts operators, netiek sūtīts identifikators. Nav iespējas sūtot īsziņas noslēpt numuru. Apskatot sniegtās izdrukas (2. sējuma 64.-65.lpp.), paskaidroja, no 27.-29. februāra no plkst.19.54 līdz lapas beigām ir cita ierīce, IMEI koda maiņa. IMEI kods mainīts 29. februārī plkst. 9.56 no rīta, cita ierīce. Iepriekšēja ierīce līdz 29. februārim no plkst. 14.19-14.23 ierīce ievietota atpakaļ. 29. februārī plkst. 23.30 notikusi ierīces maiņa, plkst. 19.24. arī nomainīta ierīce. 29. februārī plkst. 19.55 ir izsūtīta īsziņa uz 8888, numurs atšifrējas kā ZZ. SIM karte nav mainījusies. Apskatot uzrādītās izdrukas izskaidroja ierakstu raksturu un izmaiņas. Informāciju par citu operatoru izdrukām, izdrukas ir līdzīgas, taču ar niansēm. Ja ir problēmas ar īsziņu nosūtīšanu, tas var būt gan vienam, gan vairākiem abonentiem, atkarīgs no stacijām. Ja ir problēmas ar sistēmu, tie parasti atklāti *postfactum* un par to, par ko ir pieprasījums, par iztrūkstošo pat neuzzina, ja neviens par abonentu neinteresējās. Nav izslēdzams, ka defekts ir saglabātajā informācijā, ko izdrukā. Iespējams bija problēma sistēmas pārslodzē, kad īsziņas netika piefiksētas ka nosūtītas. Liecinieks apliecināja sniegto liecību patiesumu.

No liecinieka /pers. CD/ 16.12.2016. nopratināšanas protokola (1. sējuma lietas 35.-36. lapa), kas saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501. panta 2. punktu tika nolasīts tiesas sēdē 04.02.2019. redzams, ka viņš ir SIA "Tele2" informācijas drošības speciālists. Par SIA "Tele2" 05.09.2016. atbildi Nr.2-21/71 uz pieprasījumu, un proti, ka SIA "Tele2" sistēmā netika fiksēta nosūtīta īsziņa no numura /numurs/ (pieder "Tele2") uz numuru /numurs/ 28.02.2016 plkst.23:53:11, tehnisko kļūdu dēļ. Gadījumā ja telefona numura /numurs/ operators fiksēja īsziņu, kura tika nosūtīta no numura /numurs/ norādītajā laikā, tad var uzskatīt, ka īsziņa tika nosūtīta. Un tehniskās kļūmes dēļ īsziņas nosūtīšanas fakts netika fiksēts un saglabāts SIA "Tele2" sistēmā. Pratināšanas laikā bija paziņots, ka arī 29.02.2016. plkst.00:14:07 no telefona numura /numurs/ tika nosūtīta īsziņa uz SIA "LMT" numuru, un īsziņas faktu (nosūtīšanu) apstiprināja arī operators SIA "LMT". Paskaidroja, ka gadījumā, ja cits operators fiksēja un sniedza ziņas par notikušo – nosūtīto īsziņu no telefona numura /numurs/ uz SIA "LMT" telefona numuru, tad var uzskatīt, ka īsziņa bija nosūtīta, bet tehniskās kļūmes dēļ tās īsziņas nosūtīšanas fakts netika saglabāts un fiksēts SIA "Tele2" sistēmā. Par īsziņas nosūtīšanu izmantojot kādu no interneta programmām vai mobilo viedtālruņu aplikācijām, kas dod iespēju norādīt jebkādu sūtītāju numuru identifikatoru, tādos gadījumos saņēmējs redzēs sūtītāja telefona numuru, bet izdrukās (operatora) būs norādīts, ka īsziņa sūtīta no datorizētas iekārtas un nebūs redzams izdrukā sūtītāja telefona numurs, bet būs redzams kods (kurš identificē sūtītāju). Gadījumos ar īsziņām no telefona numura /numurs/ uz citu operatoru numuriem, kas notika 28.02.2016. un 29.02.2016, ja citu operatoru izdrukās sūtītājs bija norādīts konkrētais telefona numurs, tad atbildē no 05.09.2016. norādītās interneta programmas vai viedtālruņu aplikācijas nebija izmantotas.

Liecinieks /pers. AV/ tiesas sēdē 04.02.2019. liecināja, ka pazīst /pers. A/, cietušos nepazīst. Informēts par lietu no publikācijām internetā, ko uzskata par murgiem (liecības vairāk saturēja paša secinājumus un atgādināja apsūdzētā /pers. A/ liecības). /pers. A/ sazinājās ar viņu pa cietuma taksofonu, uzdeva uzdevumus, lai aizietu pie advokāta, palīdzētu aiznest materiālus, ziņas par ārstēšanos, jo bija vairākkārt operēts. /pers. G/ un /pers. J/ nav redzējis, zinot par viņiem pēc publikācijām, bet ir labi informēts par /pers. G/ un /pers. BN/ amorālo dzīvesveidu, tai skaitā par komunālo maksājumu neveikšanu. Māja ir /pers. A/ īpašums, viņš arī maksā par elektrību. Liecinieks, sniedzot liecības ticis provocēts (uz ko, - nav zināms). Neatceras /pers. A/ telefona numura nodošanas apstākļus /pers. M/. Ir pārliecināts, ka /pers. A/ nebija nepieciešamība izteikt draudus /pers. G/, par /pers. J/ nevar spriest. /pers. A/ neprotot lietot telefonu un īsziņas izsūtītas naktī, kad cietuma režīms liedz rīkoties ar telefonu un atrasties bibliotēkā, tas sarīkots, lai /pers. A/ neizietu no cietuma. Bijušas kolēģis piedāvājis par naudu uzradīt citu personu, kas sūtīja īsziņas. Iespējams 2017. gada 27. janvārī tādu faktu nezināja. Policists ir /pers. CJ/, viņu var uzaicināt, viņš izskaidros, strādā par Valsts policijas /nosaukums/ /amats/ 2016. gadā lietoja numuru /numurs/. Telefona /numurs/ numuru nepazīst. Ir sazinājies ar /pers. P/, kas ir paziņa, kas sēdēja cietumā, viņam bija juridiskas problēmas. Nezinot vai zvanīja no mobila telefona, nezina no kā ir zvanījis, iespējams, izmantoja satelīta sakarus.

Liecinieks /pers. AV/ tiesas sēdē 06.09.2019. papildus liecināja, ka bija gadījums, ka ar /pers. A/ braukuši pa pilsētu, piezvanīja cilvēks, bijušais darba kolēģis, no Valsts policijas /nosaukums/ /amats/, /pers. CJ/, paprasīja tikšanos. Piebrauca netālu no /nosaukums/ iecirkņa, iekāpa mašīnā, teica, ka viņam zināms cilvēks, kas safabricēja īsziņas, kurš bija īsziņas nosūtījis ar tehniskiem paņēmieniem. Ja /pers. A/ viņam samaksās naudu, tad tas cilvēks aizies pie prokurora, tā lieta bija nodota jau kriminālvajāšanas uzsākšanai, un sniegs liecības un praktiski parādīs, kā to ir izdarījis. Visus tehniskus līdzekļus, varēs redzēt, ka īsziņa atnākusi no kāda konkrēta telefona numura, piemēram /pers. A/. Teikuši, ka jāpadomā, cilvēks izkāpa no mašīnas un

teica, ja interesē, lai zvanot. Neviens nezvanīja, un lieta nonākusi uz tiesu. /pers. DU/ neteica, kas tas ir cilvēks, bet ir konkrēta informācija, ka /pers. DU/ kontaktējās ar /pers. CK/, kas uzdod sevi par žurnālistu, pieder mājaslapa /tīmekļa vietne/, kurš kontaktējas arī ar /pers. M/. Tā ir shēma, /pers. M/ ar /pers. CK/ kontaktējās, /pers. CK/ ir /pers. DU/ paziņa, tā viss notika. Kādā brīdi /pers. CK/ nesarunāja par naudu, gribēja pāriet visiem pāri un dabūt naudu no /pers. A/. /pers. CJ/ tajā laikā nebija policijas darbinieks. Nebija eksistējošie darbinieki, abi divi esot pensijā, negāja uz policiju, jo nebija nekā konkrēta, notikusi saruna, piedāvājis pakalpojumu par naudu. Lai ziņotu uz tiesībaizsargajošām iestādēm, jābūt konkrētai informācijai un pierādījumiem. Ja cilvēks pasaka, ka lai dodot naudu un tad kaut kādas personas kaut ko izdarīs. Konkrētu sarunas datumu nevar pateikt, tas bija apmēram tajā laikā, kad lieta nodota prokuratūrai, mēnesi pēc tam, kad notika lietas nodošana prokuratūrai. Par to, kad lieta nodota kriminālvajāšanai zina visa pilsēta. Runa gāja, ka cilvēks ies uz prokuratūru. /numurs/ ir /pers. CJ/ numurs, no kura viņš zvanīja. /pers. DU/ bija jāmaksā 10 000 EUR, viņam zināms kas ir sūtījis un cilvēks par naudu gatavs izstāstīt prokuratūrā. /pers. DU/ tajā laikā jau bija pensijā. /pers. DU/ kontaktējās ar /pers. CK/, viņi kontaktējās, atradušies kopā. /pers. M/ arī kontaktējās ar /pers. CK/, redzējis viņus kopā. Personīgi ir runājis ar /pers. DU/, kurš teica, ka īsziņas ir falsificētas, to ir izsūtījis viņam pazīstams cilvēks, kurš var aiziet un liecināt prokuratūrā par to. Neredzēja ka /pers. CK/ un /pers. M/ ir sūtījuši šīs īsziņas, pierādījumi tam nav. Tikšanās notika pie /adrese/. Sarunā bija trijatā, liecinieks, /pers. A/ un /pers. DU/. Tā kompānija zina, lai izspiestu no /pers. A/ naudu, vajag pazīstamo cilvēku, izvelējas liecinieku, kas būs saistošā ķēdē, lai izspiestu no /pers. A/ naudu. /pers. DU/ teica, ka ir jāsatiekas, sarunas priekšmetu nezināja. /pers. DU/ piezvanīja brīdī, kad ar /pers. A/ braukuši pa pilsētu. Ar /pers. A/ gaidījuši, viņš iekāpa mašīnā, piedāvāja, tad izkāpa un viņi brauca projām. /pers. A/ uz visu reaģē klusi un īpaši nerunā, neko un ne par ko, teica, ka padomās un viņi aizbrauca. Kāpēc /pers. A/ nav par to stāstījis, jāprasa /pers. A/. /pers. A/ ir darba devējs, bet tas neattiecās uz lietu, nav materiāli atkarīgs no /pers. A/. Pazīst uzņēmumu SIA "/nosaukums/", /pers. A/ ar to nav nekāda sakara, liecinieks ir /amats/, dalībnieks ir /pers. AG/. Šis uzņēmums pieder /pers. A/ meitai, nezina vai tas kādreiz piederēja /pers. A/. Ir ieinteresētība palīdzēt tiesībsargajošām iestādēm un tiesai, lai tiesa nebalstītos uz nepatiesām liecībām. /pers. A/ varēja paziņot par to pats, liecinieks procesā bija nekas. /pers. A/ bija klusa reakcija, ar liecinieku šo jautājumu neapsprieda. 2017. gada jūnijā jūlijā mēnešos strādāja par /amats/ dažādos uzņēmumos. Beidzis dienestu valsts policijā 2018. gadā. Tajā brīdī, kad runāja ar /pers. DU/, bijis atstādinātais policijas darbinieks. Kopš 2010. gada sakarā ar krimināllietu nepildīja amata pienākumus, līdz 2018. gadam, kad bija attaisnots kriminālprocesā. 2018. gadā ar atpakaļejošo datumu, pieņēma policijā, izmaksāja visu atalgojumu un izsūtīja pensijā. Tajā brīdī viņš nebija policijas darbinieks. /pers. DU/ tajā brīdī ir pensionārs, 2010.-2011. gadā izgāja pensijā.

Liecinieks /pers. CM/ tiesas sēdē 04.03.2019. liecināja, ka kriminālprocess uzsākts. Bija kā operatīva pavadība, visa iegūtā informācija aprakstīta ziņojumos, to regulē operatīvās darbības likums. Iegūta informācija par telefona numuru, to, ka to numuru izmantoja /pers. A/, tas noskaidrots operatīvo darbību rezultāta. Pamatojoties uz Operatīvās darbības likumu, tika pieprasītas izdrukas minētajam numuram. Informācija bija pārbaudīta, atrodas operatīvajā lietā. Neatcerējās ar kādām personām sazinājās, izdrukās figurēja /pers. D0/. Neatceras, vai minēto numuru lietoja kādas citas personas, pārbaudot, numuru lietoja /pers. A/.

No liecinieka /pers. CM/ 18.04.2016. un 24.08.2016. ziņojumiem (1. sējuma lietas 39.,40. lapa), kas saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501. panta 2. punktu tika nolasīts tiesas sēdē 04.03.2019. redzams, ka veicot operatīvos meklēšanas pasākumus kriminālprocesu Nr.11817002316 un Nr.11089231506 ietvaros noskaidrots un gūta informācija, ka /pers. A/, atrodoties ieslodzījumā /vieta/ lieto mobilā telefona numuru /numurs/ (SIA "Tele2"), regulāri uzturēja kontaktus ar bijušo sievu /pers. T/, kura izmanto mobilo telefona numuru /numurs/, kas pēc mobilo sakaru operatora SIA "LMT" datiem reģistrēts uz viņas vārda.

Liecinieks /pers. CO/ tiesas sēdē 18.03.2019. liecināja, ka atceras, ka 2016.g. periodā bija SIA /nosaukums/ /amats/. Par konkrēto situāciju detaļas neatceras, bet paskaidroja vispārīgus jautājumus. Tad mainījās uz „4G", sistēmai bija kļūmes, izdrukās parādījās nesakritība starp SIA „LMT" un SIA „TELE2". Problēmas savā tīklā neatrada. Īsziņā parādās abi numuri. Ja lietotājs ir SIA „TELE2" tad informācija par lietotāju parādās, ja cits operators, tad parādās tikai numurs. Bija policijas pieprasījums. Izveidota sistēma, kas nāk no Galvenās Kriminālpārvaldes, jau ir automatizēts, atbilde tiek sniegta automātiski. Bez operatora iesaistīšanas nevar nosūtīt īsziņas, var sūtīt tikai paziņojumus piemēram „WhatsApp". Sūtot īsziņu, to uztver no sākuma operators. Ir dažādi uzņēmumi, kas nosūta paziņojumus, tad redz uzņēmuma nosaukumu, tad jāslēdz līgums, ko operators piedāvā kā īsziņu sūtīšanas operatoru, tiek izveidots speciāls modulis. Cilvēks nevar nosūtīt īsziņu slepeni. Caur internetu var norādīt jebkuru numuru, ir speciāla programmatūra, kas ir pieejama internetā, zvaniem var mainīt numuru, visos tīklos, bet īsziņām numuru mainīt nevar. Ja ir zvans izmantojot internetu, norādot jebkuru numuru, izejošajos numuros tas neparādīsies. Izejošais operators to nekonstatēs izdrukās, ja ieejošais zvans ir caur telekomunikācijas kanālu, parādīsies, ja caur aplikāciju un internetu, tad neparādīsies zvans. Par īsziņām tādu informāciju nav dzirdējis. Tehnoloģiski ir tā, īsziņa tiek iepakota caur telekomunikācijas kanālu, caur signalizācijas kanālu. Ja neparādās sūtītajam, bet parādās saņēmējam, tad ir kaut kādas problēmas. /pers. CD/ sniegs tādas pašas ziņas. Neatceras, kad SIA „TELE2" pārgāja uz "4G" tīklu, problēma bija saistīta ar atsevišķām bāzes stacijām. Atceras, ka šo gadījumu pētīja, kad īsziņas neatspoguļojās izdrukās, citos kriminālprocesos ar tādām lietām nebija saskarušies, tas bija unikāls gadījums. Šis bija vienīgais gadījums. Nodrošinājums un datubāzes operatoriem ir dažādas, princips ka sūtīt īsziņas visiem vienāds. Ja sūtītājs ir viņa tīklā un tajā pašā valstī, tad neliek valsts kodu, par „+" zīmi neko nevar teikt. Ja ir klasiskā īsziņa, tad sūtīta un saņemta starp signalizācijas kanālu, kas ir izveidots operatoru tīklā. Signalizācijas kanālā īsziņas teksts, datu bāzēs tiek fiksēts pie operatora IMEI kods. Nav dzirdējis, ka var nosūtīt klasisko īsziņu ar izmainīto numuru. Autorizācijas kontu identifikācijai arī sūta īsziņas. Slāpēšana ir iespējama, tā attiecas uz telefonu, vīrusu pārsūtīšanai, aplikāciju veidā, neietekmē īsziņu sūtīšanu tīklā. Zvanīt ar izmainītu numuru var ar programmas palīdzību, austiņas pie datora un zvana, kad zvans nonāk uz B saņēmēju caur programmu, zvans izdrukās neparādīsies, platformai ir starpsavienojums ar operatoru, ja tiek ielaists telekomunikācijas tīklā, tad viņš izdrukās paradīsies. Dati par īsziņām ir slēgtā informācija, tai var pieslēgties manuāli, ļaunprātīgi, ir ļoti ierobežots skaits cilvēku, kam ir piekļuve datiem. Telefona modelis neietekmē kodu pie numuriem sūtīšanu, to var regulēt operators. Apliecināja iepriekš sniegtās liecības. Meklēja un neatrada programmu, ar kuru var sūtīt īsziņu norādot citu numuru. Liecinieks izskaidroja uzrādītās operatora izdrukas un tajās fiksēto informāciju.

No liecinieka /pers. CR/ 10.01.2017. nopratināšanas protokola (1. sējuma lietas 37.-38. lapa), kas saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501. panta 2. punktu tika nolasīts tiesas sēdē 18.03.2019. redzams, ka viņš ir SIA "Tele2" drošības nodaļas vadītājs. Sniedzis 05.09.2016. atbildi Nr.2-21/71, par to ka telefona numura izdrukā (/numurs/) nav atspoguļota nosūtītā īsziņa uz numuru /numurs/ 28.02.2016. plkst.23:53:11. Gadījumā ja SIA "Tele2" izdrukā nav norādīts fakts par īsziņas nosūtīšanu, var būt kā ir notikusi tehniska kļūme un informācija par minētās īsziņas nosūtīšanu netika saglabāta. Pratināšanas laikā bija paziņots, ka arī 28.02.2016. plkst.23:53:11 īsziņas nosūtīšanu no SIA "Tele2" telefona numura /numurs/ apstiprināja arī operators SIA "Bite", ka arī 29.02.2016. plkst.00:14 no telefona /numurs/ tika nosūtīta īsziņa uz numuru /numurs/ (ko apstiprināja operators SIA "LMT"), bet telefona numura /numurs/ izdrukā arī 29.02.2016. plkst.00:14 izsūtītā īsziņa netika fiksēta. Gadījumā, ja cits operators fiksēja īsziņas saņemšanas faktu no numura /numurs/, tas nozīmē, ka ar lielu varbūtību tas savienojums notika un SIA "Tele2" tehniskās kļūmes dēļ īsziņu nosūtīšanas fakts nav saglabāts. Bez tam 05.09.2016. atbildē Nr.2-2.1/71 tika minēts, ka īsziņa varēja būt nosūtīta, izmantojot kādu no interneta programmām vai viedtālruņa aplikācijām, kas dod iespēju norādīt jebkādu sūtītāju numuru vai identifikatoru. Gadījumā, kad var būt izmantotas tādas programmas SIA "Tele2" tīklā nav ierakstīts un telefona izdrukā nebūs fiksēts īsziņas nosūtīšanas fakts. Nav zināmas minētās programmas, var pieļaut, ne apgalvot, ka 28.02.2016. plkst. 23:53:11 un 29.02.2016. plkst. 00:14 sūtot īsziņas tika izmantotas kādas interneta programmas. Īsziņu saņēmēja izdrukā (gadījumā, kad īsziņa bija nosūtīta, izmantojot interneta programmu) būs norādīts kods vai telefona numurs, precīzi nevar pateikt, jo tas ir individuāls gadījums, nebija saskares ar šādām

interneta programmām.

SIA /nosaukums/ /amats/ /pers. CS/ tiesas sēdē 02.04.2019. paskaidroja, ka ir /amats/, sagatavo atbildes uz pieprasījumiem. Īsziņas var nosūtīt no SIA "LMT" mājas lapas, uz SIA "LMT" abonentu numuriem. Ieraksti katram operatoram ir atšķirīgi. Par lietas 2. sējuma 31.lpp. paskaidroja, ka tās ir SIA "LMT" izdrukas un izskaidroja aiļu un ierakstu saturu, ja nav subjekta datu, tad tas var būt cita operatora informācija, pakalpojuma veids ir ienākošā īsziņa. Pats sev satura īsziņu nevar nosūtīt un nevar ietekmēt aparātu, lai viņš atsūtītu vēlamo informāciju. Par lietas 2. sējuma 33.lpp. paskaidroja, par cunami pakalpojumiem noslēdz līgumus, tas ir pakalpojums. Cunami pakalpojumus daudzi pasūta par satura pakalpojumiem, to var izšķirt tikai pēc atbildes koda, kas tieši tikai pasūtīts, paaugstinātas maksas pakalpojumi, tas varētu būt kaut kas no interneta. Ienākošā īsziņa /numurs/, tad tika sniegta atbilde. Kods /numurs/ ir no interneta pakalpojuma un nāk no centrāles, bija viesabonēšana, jo atradās Spānijā, abonentiem sūta informāciju par to, kuriem operatoriem ir lētāka viesabonēšana. Ja īsziņa būtu nosūtīta uz Spāniju, kad klients viesabonēšanā ir rouminga pakalpojums, tiek piešķirti virtuālie numuri, kā viesabonentam, kamēr lieto. Reizēm neredz, kur zvanīts, tikai laiks un summas. Lielākoties tiek sūtīta reklāmas īsziņas, par to, kurš pieslēgums ir izdevīgāks. Virtuālais numurs nepieder nevienam klientam. 2016. gada 17. datumā, ja sūta īsziņu no Latvijas uz ārvalstīm, tam būtu jāparādās izdrukā. Neparādās, ja telefons izslēgts saņēmējam. Ja Latvijā izsūta īsziņu, izslēdz telefonu un vairāk nekad neieslēdz, un 30 dienu laikā informācija tiek dzēsta, tad izdrukā neparādīsies. No interneta vietnēm var izsūtīt īsziņu, viņa parādīsies ar satura pakalpojumu, būs servisa kods. Lietas 2. sējuma 33.lpp. pulksten 19.01 ir atbildes kods, izmantota tīmekļa vietne, paaugstinātas maksas īsziņa. Ir iespējams nosūtīt no interneta īsziņas, norādot kādu numuru. Izdrukā ir īsziņa, no sistēmas ņemts, pakalpojums īsziņa. Cunami īsziņu kanāls 5, tiklīdz uztveršanas zonā pienāk ar to datumu, ar kuru tiek ieslēgts saņēmēja telefona, izdrukā un telefonā parādīsies tas laiks, kad piegādāts. Īsziņu nevar piegādāt, ja nav uztveršanas zonā, ja ir ieslēgts telefons, īsziņa pienāks. Izdrukā parādās arī numuri, kuri bija zvanījuši. No SIA "LMT" mājas lapas var nosūtīt īsziņu tikai SIA "LMT" operatoram, norādot tikai saņēmēja numuru. Izdrukā parādīsies, ka ir īsziņa. Viennozīmīgai atbildei ir jāzina 2016. gada kodi. Sales.lv ir satura piegādātāji, lietas 2. sējuma 33.lpp. no apakšas ir īsziņas, ja ir maksas pakalpojums viņa to izmantojusi ir pati sūtījusi. Izsaucēja numurs ir beigās /cipari/. Zvanu izdrukas nevar mainīt, sistēmai neviens nevar piekļūt, deģenerēt nevar. Klients netiek klāt arī tām izdrukām. Sistēmā tiek fiksētas visas darbības un pakalpojumi, kuras veica abonements, cunami 5 nozīmē, ka ir izmantojis pakalpojumu. Lai izmantotu cunami 5, nav jābūt abonementam, tikai jāizsūta pakalpojuma kods, atpazīšana, process ļoti ātrs. Pakalpojumu veidi ir dažādi, cunami pakalpojums, tas ir pakalpojums, masveida īsziņas klientiem, lai klienti sazinātos ar operatoru, piemēram. Katra īsziņa ir par maksu. SIA "LMT" mājaslapā var nosūtīt īsziņu klientiem, izdrukā tas neparādīsies. Virtuālo numuru neredz. Izmantojot viesabonēšanu, ja vēlas zvanīt, tiek piešķirts resora numurs, tas mainās ikreiz, kad zvana. Var secināt ka cunami īsziņa un tālākās īsziņas ir ļoti tuvu laika ziņā, tam varētu būt sakars. Var būt izsūtīta īsziņa un tajā pašā brīdī saņemta īsziņa. Lietas 31.lpp. priekšpēdējās divas tur nav iespējams sakars. Ja ir sekundes starpā tad īsziņām ir saistība ar cunami īsziņām. Visi pakalpojumi norādīti SIA "LMT" mājaslapā. Ja telefons bija ieslēgts, ka tajā laikā būs īsziņa, īsziņa bija nosūtīta, klients to ir saņēmis. Kodus vajadzēja pārbaudīt 2016. gadā, 191 kods, iespējams maksājumu pieraksti. SIA "LMT" slēdz līgumu par satura piegādātāju, maksājuma gala saņēmējs var būt cita persona, nav tā ka pakalpojumus sniedz tikai SIA "LMT", dažreiz ir starpnieks pakalpojumu sniedzējiem. Ja nevis no viena abonementa numura, tas būtu redzams izdrukā savādāk. Nevar panākt no telefona nosūtīt īsziņu uz kādu citu numuru. Sūtītājs ir konkrēta SIM karte, nevis internets, vai pakalpojumu sniedzējs. Parādīsies reāls numurs, nevar slēpties, nevar atbildēt uz šo jautājumu. Ja īsziņa nosūtīta, nav bijis tā, ka vienam nav reģistrēts, otram nav reģistrēts, var atšķirties laiks. Ja nav izejošos, tad sūtīta no interneta. Sniegusi atbildes tikai par SIA "LMT".

/nosaukums/ pārstāvis /amats/ /pers. CT/ tiesas sēdē 02.04.2019. izskaidroja, ka tehniski ir iespējams īsziņas sūtīt no interneta. Gala lietotājs redzēs to informāciju, kas ir ieprogrammēta piekļuves punktā. Informatīvā īsziņa, parādās uzņēmuma nosaukums, saņēmējs saņems to, kas ir ieprogrammēts, numurs, nosaukums. Ja caur piekļuves punktu internetā, atkarīgs no tā kas ieprogrammēts, ja no SIA „Bite Latvija" mājas lapas, vairāk informācijas, lai klients var saprast no kurienes tā īsziņa ir nākusi. Tehniski ir iespējams, ka nosūta īsziņu no viena uz otru un nosūta uz trešo numuru, bet to aizliedz likums. Nedrīkst izmantot numerāciju, kas pieder citam. Tehniski tas ir iespējams, tā ir krāpšana. Izdrukā vienalga būs norādīts īstais sūtītājs, kas viņš nav. Tā ir maska, lai viņš redzētu kaut ko. Par lietas 2. sējuma 39.lpp, paskaidroja, ka tā ir SIA „Bite Latvija" izdruka, sniegta policijai. Numurs, kas sūtīja, tas kas saņēma, datums. Izsaucējs neparādās, jo tas ir cita operatora numurs, tā ir klasiskā īsziņa, nav sūtīta no datnes, pretējā gadījumā būtu atspoguļota savādāk. Ja no datu pārlūka, būtu noradīti citi dati, cits numurs. Līdzīgi ka SIA "LMT" arī var nosūtīt īsziņas. Ir masveida īsziņas, tiesības uz komerciālā līguma pamata piekļūt īsziņu kanālam. Gala izdrukā atspoguļosies pakalpojuma sniedzēja numurs. Par lietas 2. sējuma 51. lpp. līdzīgi, tas arī no viena numura uz otru nosūtīta īsziņa. Abonenta numurs izsūtījis īsziņu, bet izdrukā neparādās, tāda situācija nav bijusi, sakaru operatoriem ir jāsaglabā visas operācijas sistēmā. Nebija praksē, ka kaut kas bija izdarīts, bet nav saglabāts, varēja būt sistēmas kļūdas, to var pārbaudīt ar otru izsaucēja izdruku, to savstarpēji var pārbaudīt. SIA „Bite Latvija" datu saglabāšanas algoritma problēmas nav bijušas. Kļūdu var konstatēt salīdzinot ar otro operatoru izdrukām, ja nepāradās vienam, parādīsies otram.

Liecinieks /pers. P/ tiesas sēdē 18.03.2019. liecināja, ka pazīst /pers. A/, kopā ar viņu izcietis sodu /vieta/, izcietuši sodus kopā 6 gadus. Telefonu pie /pers. A/ nav redzējis. Lieciniekam bija telefons pašam, /pers. A/ to izmantoja bieži, pēdējie cipari /cipari/, precīzi neatceras, pagāja daudz laika. /pers. A/ ņēma telefonu, abpusēji sazvanījās ar sievu, par citiem zvaniem liecinieks nezinot. Bija bezlimita pieslēgums. /pers. A/ nemākot nosūtīt īsziņas. Sievai liecinieks nosūtījis īsziņas pēc /pers. A/ lūguma, bija par naudas atsūtīšanu vai sūtījumu nodošanu. Rakstīja pa dienu, jo naktīs atradās kamerās. Telefonu līdzi neņēma, tur kur glabājās bija kratīšana, tas tika izņemts. /pers. A/ strādāja bibliotēkā, liecinieks tur arī katru dienu uzturējās, tur bija daudzi ieslodzītie. Telefona aparātu slēpa bibliotēkā krēslā. Pazīst /pers. AV/, atradušies kopā ieslodzījumā, un kontaktējās pa telefonu, komunicēja ar daudziem cilvēkiem, arī ar /pers. A/ radiniekiem, ar /pers. AB/, par sūtījumu nodošanu. To telefonu izmantoja vairāki cilvēki, tie ņēma telefonu uz nakti. /pers. A/ neņēma telefonu kamerā, jo negribēja problēmas. Pulksten 21.00 viņam bija jānodod atslēgas no bibliotēkas un plkst.8.00 bija jātaisa vaļā. Bibliotēkā ārpus darba laika bija piekļuve /vieta/ darbiniekiem. 2016. gadā /pers. A/ nevarēja būt pārkāpumi, jo viņš gribēja atbrīvoties pirmstermiņa ar elektronisko uzraudzību. /pers. A/ nebija iemesls kādam draudēt, jo viņš ir rakstījis iesniegumus tiesībaizsardzības iestādēm un visu risināja likumiskā ceļā. Ar /pers. AB/ sazvanījās pēc /pers. A/ lūguma, varēja uzgriezt numuru un deva runāt /pers. A/, /pers. AB/ rakstīja īsziņas, jo /pers. A/ bija slikta redze. /pers. G/ nepazīst. Telefonu izmantoja 4 cilvēki vai vēl kādi citi, jebkurš varēja rakstīt īsziņas. Nosūtītās īsziņas parasti izdzēsa. Nevienu vārdā /pers. AI/ nepazīst. Zinot par /pers. A/ konfliktu ar /pers. J/, palīdzējis rakstīt iesniegumu policijā par darījumu domstarpībām. Cietuma darbinieki, kad atrada telefonu, zināja, ka tur ir telefons. Disciplinārsodu par to telefonu nesaņēma neviens, jo atrasts publiskā vietā, nevar personalizēt.

Ņemot vērā to, ka lieciniece /pers. T/ (lietā /pers. A/) bija ieradusies uz tiesas sēdi, viņa atteicās sniegt liecību, līdz ar to /pers. T/ pirmtiesas kriminālprocesā sniegtā liecība nolasīta tiesas sēdē 06.08.2019 saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501. panta 6. punktu, liecības apstiprināja, papildinājumu nebija. No liecinieces /pers. T/ 12.05.2016. nopratināšanas protokola (lietas 1. sējuma lietas 84.-85. lapa), redzams, ka /pers. A/ ir vīrs, laulībā esot kopš 2013. gada 22. janvāra. Kopš 2008. gada /pers. A/ atrodas ieslodzījuma vietā – /vieta/. Sākumā ar /pers. A/ bija labas attiecības, bet pēc tam tās sabojājās. Nolēmusi šķirties no /pers. A/. 2016. gadā /pers. A/ vairākkārt zvanīja, to viņš darīja atrodoties /vieta/, pārsvarā runājuši par savstarpējām attiecībām. No 2016. gada janvāra /pers. A/ zvanīja no vairākiem telefona numuriem. Pēdējie telefona numuri, no kuriem zvanīja /pers. A/ bija – /numuri/. Pēdējo reizi /pers. A/ zvanīja 09.05.2016. no telefona numura /numurs/. Lieciniecei /pers. A/ nekad nebija draudējis, nav zināms, vai /pers. A/ ir draudējis savai māsai /pers. G/. Domāja, ka /pers. A/ vispār nekontaktējās ar savu māsu, jo starp viņiem ir konflikts. Konflikta iemesls ir īpašuma sadale starp /pers. A/ un /pers. G/, nekad nav bijušas labas attiecības. Protokolu papildināja, ka precīzu pēdējo telefonsarunas datumu

neatceras, tas varētu būt 09.05.2016. vai 10.05.2016. Nevarēja teikt, ka starp /pers. A/ un /pers. G/ nekad nebija labu attiecību, likās ka viņiem nav bijušas tuvas radinieku attiecības.

Ņemot vērā to, ka tiesai nav izdevies noskaidrot liecinieka /pers. D0/ atrašanās vietu, nodibināt ar viņu kontaktus, viņš nebija ieradies ne uz vienu no nozīmētām tiesas sēdēm, nav atsaucies uz tiesas pavēstēm, nav varēts viņu atrast un atvest piespiedu kārtā, bija pamats uzskatīt, ka viņš izvairās no tiesas vai ir nezināmā prombūtnē, šī kriminālprocesa uzdevums nav viņa meklēšana, viņa liecībām lietā nav būtiskas nozīmes un tās ir vairāk virspusējas, par galvenajiem jautājumiem tajās informācijas nav. No liecinieka /pers. D0/ 03.05.2017. nopratināšanas protokola (lietas 3. sējuma lietas 91.-94. lapa), kas saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501. panta 4. punktu tika nolasīts tiesas sēdē 22.08.2019. redzams, ka /pers. A/ pazīst no 2010. gada, iepazinās izciešot sodu cietumā, uzturēja labas attiecības, /pers. A/ stāstīja daudz par savu privāto dzīvi, par savu ģimeni, paziņām. Māsai /pers. G/ /pers. A/ uzdāvināja īpašumu, arī palīdzēja viņai materiāli, par konfliktiem vai draudiem viņu starpā liecinieks nezina, zināms, ka tagad ir mantiska rakstura strīdi. Zināms par partneri /pers. J/ kopš 2002.gada, domstarpības ar viņu par naudu radās aptuveni 2007. gadā, atklātu konfliktu nebija. Pašlaik ar /pers. A/ attiecības neuztur, t.i., telefoniski nesazinās. Par /pers. J/ saistību ar /pers. A/ slepkavības mēģinājumu un /pers. J/ saistību ar /pers. F/ slepkavību zina tikai no trešo personu stāstītā, personīgi nekādas informācijas un pierādījumu nav.

No 12.07.2016. USB flešatmiņas ierīces, kas tika izņemta cietušās /pers. G/ nopratināšanas laikā – 2016. gada 7. martā ar apskates protokolu (lietas 1. sējuma 27.-28. lapa) redzams, ka ir fiksēti apskates tehniskie radītāji. Tiek apskatīta USB flešatmiņas ierīce. Uz tās ierakstīti trīs faili - divi videofaili un viens audiofails, apskatīts audiofails. Ierakstā var dzirdēt sarunu starp vīrieti un sievieti. Saruna notiek krievu valodā. Saruna ir slikta kvalitātē un fragmenti nav dzirdami. No dzirdamās un atšifrētās daļas saprotams, ka abas personas sasveicinās, notiek saruna, ko nevar saprast. Tālāk vīrietis atsaucās uz apsolītu kompromisu, jo 2. datumā jādodas uz /nosaukums/ drošības nodaļā paskaidrot par nekustamo īpašumu, dāvanām un pārrakstīšanu un draudiem no /pers. A/ māsai. Sieviete saka, ka vīrietis nav tā sapratis. Vīrietis paliek pie sava un ir neizpratnē, ko tagad teikt, jo nevar neiet. Mīšam apsolījis, ka nebūs skandāla, nevienam nevēl nepatikšanas, bet negrib runāt muļķības un nezina arī ko teikt. Ja pateiks visu, kā ir tad būs skandāls un atpakaļceļa nebūs. Neviens nevēlas runāt ne par jahtu, ne par citām lietām, nekas netiek veikts. Lai /pers. A/ arī dara, ko apsolījis, tad arī viņi klusēs, tas ir arī /pers. A/ interesēs.

No 23.04.2016. Ieslodzījuma vietu pārvaldes /vieta/ cietuma amatpersonas ziņojuma – pavaddokumenta, kas reģistrēts /vieta/ 23.04.2016., /nosaukums/ /amats/ iesniegts kameru un telpu kratīšanas protokols Nr. 2823 (lietas 1. sējuma 61.-62. lapa) redzams, ka 23.04.2016. plkst. 13:00 pārmeklēšanas laikā /numurs/. korpusa bibliotēkā tika atrasts (ofisa krēslā iekšā izveidotā slēptuvē) un izņemts mobilais telefons "NOKIA" IMEI:/numurs/ ar SIM karti "Nosaukums nav zināms" ieslēgtā veidā un austiņas melnā krāsā. Protokolu parakstījuši divi /nosaukums/ darbinieki.

No 26.11.2015. /pers. A/ iesnieguma un kameru un telpu kratīšanas protokola Nr. 2743 (lietas 1. sējuma 52.-53. lapa) redzams, ka 26.11.2015. /pers. A/ lūdzis viņu iesaistīt cietuma uzturēšanas, uzkopšanas un labiekārtošanas darbos, kā arī notiesāto kultūras un sadzīves apstākļu uzlabošanas darbos bez atlīdzības, saskaņā ar LSIK 56.^{10} pantu. 2016. gada 19. aprīlī plkst.20.45 pārmeklēšanas laikā /numurs/. korpusa bibliotēkā tika atrasti un izņemti: zem galda datora disks "Western Digital" 500GB, radio detaļas (divi gabali), radio detaļas ar nosaukumu "HAMA CS-460", bezvadu interneta modems "Huawei E3531" model: E351S ar SIM karti "ZZ", klātesot /pers. A/.

No 20.04.2016. apskates protokola (lietas 1. sējuma 54.-56. lapa) redzams, ka apskate veikta attiecībā uz bibliotēkas telpām, kas atrodas /vieta/, /adrese/. Ieeja uz bibliotēku uz apskates brīdi atrodas aizslēgtā stāvoklī, kā arī aizzīmogota ar zīmoga uzlīmi. Iekštelpās redzams, ka mantu kārtība ir sajaukta mantas izmētātās, telpai ir izeja uz tualetes telpu. Aprakstīta telpas vizuālais izskats un iekārtojums. Mēbeles – atvērta tipa koka imitācijas plauktu skapji ar grāmatām. Viena skapja augšējā plauktā atrodas zaļas krāsas grāmatā "Latvijas padomju enciklopēdija", zem vāka vidusdaļas atrodas baltas ar sarkanu krāsā interneta modems "Vodafone Mobile Broadband" ar IMEI /numurs/. Apskates laikā minētais modems tika izņemts, iepakots aploksnē, kas aizlīmēta ar drošības uzlīmi "Security Seal" Nr. L14-0961562. Aiz trešā skapja durtiņām atrodas lādēšanas ierīce melnā krāsā, "AC/DC adaptor", model KA23A100065035G un elektroniska ierīce ar uzrakstu "Thomson" melnā ar sudrabotu krāsā, četrkantīgā formā ar Nr./numurs/. Uz apskates brīdi lādēšanas ierīce un elektroniskā ierīce "Thomson" tiek izņemta, iepakota aploksnē, kas aizlīmēta ar drošības uzlīmi "Security Seal" Nr. L14-0961565. Pie sienas, kas atrodas no bibliotēkas durvīm labajā pusē atrodas divi galdi. Apskatē konstatēts, ka uz rakstāmgalda pie sienas atrodas melnās krāsas austiņas ar mikrofonu iekšā "Thomson", apskates laikā tās tika izņemtas, iepakotas aploksnē, kas aizlīmēta ar drošības uzlīmi "Security Seal" Nr. L14-0961564. Apskates protokols klātesošajiem nolasīts, iebildumu, papildinājumu nebija.

No 13.12.2016. apskates protokola (lietas 1. sējuma 71. lapa) redzams, ka tā veikta policijas dienesta telpās apskatīti izņemtie lietiskie pierādījumi kriminālprocesā: cietais disks, lādētājs ar bluetooth ierīci "Thomson", interneta modemi "Vodafone" un "Huawei", mobilais telefons "Nokia" ar SIM karti ZZ, austiņas "Nokia" un "Thomson" ar „SECURITY SEAL" Nr. L14 0767259, kas satur septiņus iepakojumus, - katram priekšmetam atsevišķi, kas atvērti un fiksēti priekšmetu vizuālie un tehniskie rādītāji. Pēc apskates apskatītie objekti tika iepakoti sākotnējā iepakojumā - kartona kastē, aizlīmēti ar drošības uzlīmi „SECURITY SEAL" L14-0669284.

No 23.01.2017. apskates protokola (lietas 1. sējuma 72. lapa) redzams, ka apskate veikta policijas dienesta telpās. Tiek apskatīti lietiskie pierādījumi izskatāmajā kriminālprocesā:

- cietais disks, lādētājs ar bluetooth ierīci "Thomson", interneta modemi "Vodafone" un "Huawei", mobilais telefons "Nokia" ar SIM karti ZZ, austiņas "Nokia" un "Thomson" iepakojumā ar drošības uzlīmi L14-0669284. Fiksēti apskatāmo objektu tehniskie dati. Priekšmeti izņemti 27.04.2016. /vieta/, /adrese/. Pēc apskates saglabāti sākotnējie iepakojumi un viss kopā fiksēts iepakojumā ar drošības uzlīmi „SECURITY SEAL" L14-0669288.

No 22.09.2016. mobilā telefona, kas, tika izņemts 2016. gada 22. septembrī cietušā /pers. J/ nopratināšanas laikā apskates protokola (lietas 1. sējuma 165.-170. lapa) redzams, ka ir fiksēti apskates tehniskie radītāji. Izmantoti tehniskie līdzekļi – dienesta dators un fotografēšana ar digitālo fotokameru "Samsung". Tiek apskatīts melnas krāsas mobilais telefons. Uz apskates brīdi tas atrodas ieslēgtā stāvoklī, spiežot ciparu kombināciju: *#06#, uz tā ekrāna parādās mobilā telefona IMEI kods /numurs/. Tiek apskatīta mobilajā telefonā esošā informācija. Atvērot mobilā telefona sadaļu "īsziņas" SMS/MMS), konstatēts sekojošās īsziņas, kas atnāca no abonenta Nr./numurs/:

1) Pirmdiena, 29. februārī, 0:14 - Privet ot /pers. K/ i ot /pers. L/. Uze zdut. Tam ze.Bul bul.

2) Ceturtdiena, 17. martā, 14.43 - /pers. J/ ja znaju, chto ti dal na menya pokazania po /pers. K/. Zrya. Ti pokoinik. Tvoei semje ne zitj. Podumai pro /pers. UU/ i /pers. RA/.

Apskates laikā mobilajā telefonā konstatēts SIA "LMT" SIM karte Nr./numurs/. Pēc apskates mobilais tiek atgriezts /pers. J/. Pie apskates protokola tiek pievienota fototabula. /pers. J/ parakstījās par to, ka telefonu iphone 7S un SIM karti pēc apskates ir saņēmis.

No 02.02.2017. mobilā telefona Nokia 10 (RM-908) apskates protokola (lietas 1. sējuma 217.-235. lapa) redzams, ka ir fiksēti apskates tehniskie radītāji. Policijas dienesta telpās tiek apskatīts mobilais telefons NOKIA 105 (RM-908), melnā krāsā ar IMEI /numurs/. Mobilajā telefonā atrodas SIM karte "ZZ 4G" ar SIM Nr./numurs/, izslēgts. Izmantota ierīce un programmatūras "XRY" palīdzību. Mobilajā telefonā atrodas 14 īsziņas, kas apskates laikā tiek izprintētas un pievienoti apskates protokolam. Mobilajā telefonā atrodas 210 zvani (saņemtie, neatbildētie vai mēģinātie zvani),

saraksts tiek izprintēts un pievienots apskates protokolam. SIM karte "ZZ 4G" ar SIM Nr./numurs/, netika apskatīta ar datu ierīci un programmatūru "XRY", jo uz minētās SIM kartes ir uzstādīta parole. No izdrukām redzams, ka zvani veikti atmiņā esošiem telefoniem ar nosaukumu, kas atbilst kriminālprocesa dalībniekiem /pers. AA/, /pers. AB/, /pers. AV/, kādai /vārds/, kas varētu būt /pers. T/ (ar parakstu /vārds/, kas domājams ir /pers. A/, īsziņas ar personiska rakstura saturu vairākas uz vienu un to pašu numuru /numurs/, īsziņu saturā minēts arī /pers. AT/, /pers. AB/).

No 18.05.2017. Valsts policijas /nosaukums/ pārvaldes sniegtās atbildes (lietas 4. sējuma 139. lapa), redzams, ka sakarā ar 2017. gada 12. maija pieprasījumu, kas 2017. gada 13. maijā reģistrēts ar Valsts policijas ienākošās korespondences reģistrācijas Nr. 10237 par kriminālprocesu Nr.11089231506, ka minētais kriminālprocess tika uzsākts 2006. gada 3. oktobrī par /pers. K/, bezvēsts pazušanas faktu 2006. gada 22. septembrī /adrese/, pēc Krimināllikuma XII nodaļas, kas 2016. gada 10. februārī tika pārkvalificēts pēc Krimināllikuma 117. panta 10. punkta (slepkavība pastiprinošos apstākļos – ja to izdarījusi personu grupa). Minētā kriminālprocesā /pers. J/, tika nopratināts liecinieka statusā 2016. gada 3. februārī un 2016. gada 1. martā. Kriminālprocesā personu ar aizdomās turētā vai personas, pret kuru uzsākts kriminālprocess, statusa nav. Uz izziņas sniegšanas brīdi kriminālprocesā notiek izmeklēšana, lēmums par kriminālprocesa turpmāko virzību nav pieņemts.

Ar LR IeM VP /nosaukums/ 19.10.2016. eksperta atzinuma (1. sējums lietas 67.-70. lapa) par komisija bioloģiskās DNS ekspertīzes veikšanu Nr. /numurs/ redzams, ka uz visiem izpētes objektiem (cietais disks, lādētājs ar bluetooth ierīci "Thomson", interneta modemi "Vodafone" un "Huawei", mobilais telefons "Nokia", austiņas "Nokia" un "Thomson") tika konstatēti dažādu personu bioloģiskā materiāla sajaukumi. Nevar izslēgt iespēju, ka bioloģiskā materiāla sajaukumos uz mobilā telefona "Nokia" un uz austiņām "Thomson" varētu būt arī /pers. A/, p.k. /personas kods/, bioloģiskais materiāls. Sakritības Nacionālajā DNS datubāzē konstatētas netika.

No 20.04.2016. lēmuma par izņemšanas izdarīšanu un izņemšanas protokola (lietas 1. sējuma 57.-58. lapa) redzams, ka /amats/ /pers. KK/ izskatot krimināllietas Nr.11817002316 materiālus par draudiem, kas tika izteikti nosūtot "SMS", /vieta/, /adrese/. Pie /pers. DM/ atrodas cietais disks "Western Digital" un bezvadu interneta modems "Huawei E3531" ar SIM karti "Zelta Zivtiņa", kas tika izņemti 19.04.2016. kameru un telpu kratīšanas laikā /vieta/. Minētos priekšmetus tika nolemts izņemt, klātesot /pers. DM/. Lēmumā minētie priekšmeti izsniegti labprātīgi.

No 27.04.2016. lēmuma par izņemšanas izdarīšanu un izņemšanas protokola (lietas 1. sējuma 63.-64. lapa) redzams, ka /amats/ /pers. KK/ izskatot krimināllietas Nr.11817002316 materiālus par draudiem izdarīt slepkavību vai nodarīt smagu miesas bojājumu, kas izdarīts 28.02.2016., nosūtot īsziņu uz mobilo telefonu, /vieta/, /adrese/. Pie /pers. DM/ atrodas mobilais telefons "Nokia" IMEI /numurs/ ar SIM karti un austiņas. Minētos priekšmetus tika nolemts izņemt, klātesot /pers. DM/. Lēmumā minētie priekšmeti izsniegti labprātīgi.

No SIA "Bite Latvija" izdrukām (lietas 1. sējuma 30.-32.lapa, 2. sējuma 34.-41.lapa) redzams, ka mobilo telefonu operators ir sniedzis procesa virzītājam informāciju par abonentu ar Nr. /numurs/, pakalpojumu lietotājs /pers. G/ par laika periodu 22.02.2016.-05.03.2016. Izdrukā fiksēts ka /pers. G/ mobilajam telefona ar numuru /numurs/ ir konstatēts 2016. gada 28. februārī plkst. 23:53:11 ienākošais "SMS" no numura /numurs/. Kā redzams, tad iepriekšējais savienojums no /pers. G/ abonenta ir bijis plkst. 17:31:03. Redzams, ka operatoram nav bijis sīkāku datu par sūtītāju. Ir uzrādīts abonenta apkalpojošais raidītājs /adrese/, kas ir pastāvīgi atskaites periodā, izņemot nelielu atšķirību citā datumā. Ierakstos nav ierakstu, kas atšķirtos no standarta īsziņu sūtīšanas ierakstiem.

No SIA "Tele2" izdrukas (lietas 1. sējuma 34. lapa) redzams, ka mobilo telefonu operators ir sniedzis procesa virzītājam informāciju par abonentu ar Nr. /numurs/, tika veikta pārbaude par nesakritību, meklēti ieraksti par numura /numurs/ nosūtīto īsziņu numuram /numurs/ 2016. gada 28. februārī plkst. 23:53:11 tehniskās kļūmes dēļ netika fiksēts. Pieļauts, ka notikusi tehniskā kļūme un informācija nav saglabāta. Gadījumos, kas cita operatora sistēma ir konstatējusi noslodzi, ar lielu varbūtību var pieņemt, ka šis savienojums tiešām ir noticis, jo varbūtība, ka fakta fiksēšana nav notikusi, ir daudz lielāka, nekā varbūtība, ka tas būtu radies neveiksmīga savienojuma gadījumā. Vienīgais izņēmums ir īsziņas nosūtīšana izmantojot interneta programmu vai mobilo viedtālruņu aplikācijas, kas dod iespēju norādīt jebkādu sūtītāja numuru vai identifikatoru, kad īsziņas nosūtītājs nav bijis SIA "Tele2" tīklā, bet cita operatora sistēmas fiksējušas noslodzi ar manuāli norādīto numuru. Izziņu parakstījis /pers. CR/.

No SIA "Latvijas Mobilais telefons" izdrukas (lietas 1. sējuma 41. lapa) redzams, ka mobilo telefonu operators ir sniedzis procesa virzītājam informāciju par abonentu ar Nr. /numurs/, pakalpojumu lietotājs /pers. T/ par laika periodu 01.02.2016. plkst.00:00:00 līdz 31.03.2016. plkst. 23:59:59.

No izdrukas (lietas 1. sējuma 42. lapa) redzams, ka mobilo telefonu operators ir sniedzis procesa virzītājam informāciju par abonentu ar Nr. /numurs/ par laika periodu 25.02.2016. līdz 08.03.2016. Redzams, ka apkalpojošās stacijas ir /adrese/ vai /adrese/. No numura periodā izdarīti daudzskaitlīgi savienojumi (sarunas un īsziņas). Savienojumu laiki dažādi, pa lielākai daļai dienas laikā. Atrodami savienojami ar /pers. AB/ – 24 reizes, ar /pers. T/ (lietā /pers. T/ – vismaz 11 reizes, ar /pers. AV/ – 30 reizes, vismaz divas reizes ar /pers. D0/.

No LR Iekšlietu ministrijas VP Galvenās kriminālpolicijas pārvaldes izdrukas objektam/subjektam /numurs/ (lietas 1. sējuma 98.-100. lapa) redzams, ka laika periodā no 20.09.2015. līdz 19.04.2016. tika veikti gan ieejošie, gan izejošie savienojumi starp telefona numuriem /numurs/ (/pers. AV/) un /numurs/ (/pers. A/ /vieta/).

No SIA "Tele2" izdrukas (lietas 2. sējuma 1.-20. lapa) redzams, ka mobilo telefonu operators ir sniedzis procesa virzītājam informāciju par abonentu ar Nr. /numurs/, par laika periodu 01.09.2015. plkst.00:00:00 līdz 06.09.2016. plkst. 11:37:49. tika veikti gan ieejošie, gan izejošie savienojumi starp telefona numuriem /numurs/ (/pers. AV/) un /numurs/ (/pers. A/ /vieta/).

No SIA "Tele2" izdrukas (lietas 1. sējuma 107.-120., 131.-144. lapas) redzams, ka mobilo telefonu operators ir sniedzis procesa virzītājam informāciju par abonentu ar Nr. /numurs/, ir veikti savienojumi ar numuru /numurs/ (/pers. AV/), ar lietotāju Nr. /numurs/ (/pers. AB/).

No SIA "Tele2" izdrukas (lietas 2. sējuma 54.-87.) redzams, ka mobilo telefonu operators ir sniedzis procesa virzītājam informāciju par abonentu ar Nr. /numurs/, priekšapmaksas kartes "Zelta Zivtiņa" lietotājs, ir veikti savienojumi ar numuru /numurs/ (/pers. AV/), ar lietotāju Nr. /numurs/ (/pers. AB/).

No SIA "Latvijas Mobilais telefons" izdrukas (lietas 2. sējuma 21.-33. lapa) redzams, ka mobilo telefonu operators ir sniedzis procesa virzītājam informāciju par abonentu ar Nr./numurs/, pakalpojumu lietotājs /pers. BK/ (lietotājs cietušais /pers. J/), par laika periodu 01.01.2016. plkst.00:00:00 līdz 28.09.2016. plkst. 23:59:59. Redzams, ka 29.02.2016. plkst.00:14:07 ir ienākoša īsziņa no telefona numura /numurs/, redzams, ka tālrunis lietots neilgi pirms īsziņas fiksēšanas.

No SIA "Bite Latvija" izdrukas (lietas 2. sējuma 42.-53. lapa) redzams, ka mobilo telefonu operators ir sniedzis procesa virzītājam informāciju par abonentu ar Nr./numurs/, pakalpojumu lietotājs /pers. M/, par laika periodu 01.09.2016. plkst.00:00:00 līdz 01.04.2016. plkst. 23:59:59. Redzams, ka 01.03.2016. plkst.23:37:32 ir izejoša īsziņa no telefona numura /numurs/. Kā arī redzams, ka numuram /numurs/ ar telefona numuru /numurs/ (/pers. A/ /vieta/) ir viens ienākošais (īsziņa) 01.03.206. plkst.23:37:32 un divi izejošie savienojumi, ar telefona numuru /numurs/ (/pers. AV/) ir seši izejošie savienojumi (mutiskas sarunas un īsziņa).

No SIA "Tele2", SIA "Bite" un LMT izdrukām (lietas 2. sējuma 90.-130.) redzams, ka mobilo telefonu operators ir sniedzis procesa virzītājam informāciju par IMEI /numurs/ (modems "Huawei"), tas netika reģistrēts mobilo operatoru tīklos tīklā, ir SIA "Tele2" "Zelta Zivtiņa" lietotājs. /pers. A/ izmantotā numura /numurs/ lietošana sākta 19.09.2015. Redzams, ka telefons "NOKIA" ar IMEI /numurs/ lietots ar "ZZ" karti un abonenta numuru /numurs/.

No SIA "Tele2" izdrukas (lietas 2. sējuma 88.-89., 131, 132, 4. sējums 129., 130.-132.) redzams, ka mobilo telefonu operators ir sniedzis

procesa virzītājam informāciju par telefona Nr. /numurs/, tas tika lietots izmantojot dažādus IMEI numurus, proti /vieta/ telpās kratīšanu laikā izņemtos modemu Huavei E3531 ar IMEI /numurs/, modemu Vodafone Mobile Broadband ar IMEI /numurs/ mobilo telefonu Nokia ar IMEI /numurs/ atbilstoši tam informācija par abonentiem, savienojumiem un ierīcēm ievadīta to sistematizējot un iegūstot shēmu, pēc kuras precīzi fiksētas lietā iesaistīto personu telekomunikācijas. No iegūtās shēmas izriet, ka /pers. A/ ir komunicējis ar /pers. M/, /pers. J/, /pers. G/, /pers. AB/, /pers. T/, /pers. AA/ /pers. AV/, savukārt /pers. AV/ komunicējis ar /pers. AB/, /pers. AA/, /pers. T/, /pers. M/. Detalizēti uzrādīts komunikācijas veids laiks un daudzums. Kriminālprocesa materiāliem pievienots arī kopsavilkums par pieprasītām ziņām no mobilo telefonu operatoriem un kriminālprocesa gaitā veikto divu atsevišķu kriminālprocesu apvienošanu.

No SIA "LMT" 13.05.2017. izsniegtās atbildes (5. sējuma 145. lapa) redzams skaidrojums par telefona ar Nr. /numurs/ savienojumu izdrukas ierakstu Cunami Īsziņu kanāls 5 2016. gada 17. martā plkst. 14:43 un 15:06, tas liecina, ka klients saņēma īsziņu no vietnes Vertex LV , no kuras pēc reģistrācijas iespējams izsūtīt īsziņu mobilā telefona numuram. Tā kā īsziņa nav nosūtīta no mobilā telefona, tad nosūtītāja numurs un ar to saistītie dati netiek uzrādīti un nav pietiekams izsmeļošas informācijas par īsziņas sūtītāju.

No /vieta/ 02.07.2019. un 15.08.2019. (6. sēj. 7. un 33. lapa) atbildēm redzams, ka laikā no 28.02.2016. līdz 17.03.2016. /pers. P/ un /pers. A/ atradās /vieta/ vienā korpusā, bet dažādās kamerās. /pers. A/ bija atbildīgais par kārtību bibliotēkā, dienas laikā tās ir pieejamas visām /numurs/. korpusā ieslodzītām personām. Lietotāja identifikācija nav iespējama.

No VP RRP 01.10.2019. atbildes redzams, ka liecinieks /pers. AV/ bijis /nosaukums/ /amats/ darbinieks, no 05.12.2011. līdz 25.01.2018. no dienesta pienākumu pildīšanas bijis atstādināts, atvaļināts 09.03.2018. Savukārt, /pers. DU/ 11.07.2012. pieņemts par policijas darbinieka palīgu, 09.07.2013. atbrīvots. Nav informācijas, ka /pers. AV/ būtu ziņojis par /pers. DU/ prettiesiskām darbībām 2017. gada pirmajā pusē.

No 16.08.2016. Lēmuma par pieteikuma noraidīšanu kriminālprocesā redzams, ka /pers. G/ un /pers. H/ ir lūguši noteikt viņiem speciālo procesuālo aizsardzību sakarā ar 02.08.2016. notikumiem viņu dzīvesvietā un draudiem no /pers. A/. Lēmumā izvērtēts speciālo procesuālo aizsardzības līdzekļu piemērošanas atbilstība konkrētai situācijai. Minētais incidents ir fiksēts policijā, nodarījums ir veikts /vieta/ teritoriāli administratīvā vienībā. Abu personu iesniegums noraidīts izskatīšanai izskatāmajā kriminālprocesā, tas izskatāms VP /nosaukums/ iecirkņa lietvedībā esošā materiāla ietvaros.

Tiesa izslēdz no pierādījumu klāsta aizstāvības norādīto pierādījumu materiālu – 4. sējuma lietas 159. – 166. lapa, ko sākotnēji prokuratūrā ir iesniegusi aizstāve zv. advokāte Z.Bičkoviča. Tas ir pavadraksts ar daļēji izkopētu 02.09.2015. tiesas sēdēs protokola neapliecinātu kopiju. Kā redzams, tad protokols nav apliecināts un ir tikai daļējs (1., 3.-5., 8.-9., 25. lapa), - nav iespējams pārliecināties ne par tā autentiskumu, ne par kā dokumenta pilnīgumu, attiecināms uz citu kriminālprocesu kas pabeigts ar spēkā esošu spriedumu un ir tikai daļēja piesaiste caur /pers. A/ kā cietušo šai citā kriminālprocesā. Turklāt krimināllieta izskatīta slēgtā tiesas sēdē, līdz ar to lietas materiāliem ir ierobežota pieejamība. Tādēļ šī protokola izmantošanu pašlaik izskatāma lietā kā /pers. A/ darbību attaisnojumu tiesa neuzskata par lietderīgu un iespējamu ne pēc būtības, ne pēc likuma.

Kriminālprocesa likuma 511. panta otrajā daļā noteikts, ka spriedumam jābūt tiesiskam un pamatotam, savukārt, Kriminālprocesa likuma 512. pantā noteikts, ka tiesa, taisot spriedumu, pamatojas uz materiālo un procesuālo tiesību normām, spriedumu pamato ar pierādījumiem, kuri pārbaudīti tiesas sēdē, un rakstveida pierādījumiem un dokumentiem, kuri norādīti lēmumā par krimināllietas nodošanu tiesai, vai ar pierādījumiem, kurus saskaņā ar šā likuma 125. panta noteikumiem nav nepieciešams pārbaudīt. Savukārt, Kriminālprocesa likuma 124. panta pirmajā daļā noteikts, ka pierādīšanas priekšmets ir visu kriminālprocesa gaitā pierādāmo apstākļu kopums un ar tiem saistītie fakti un palīgfakti. Kā pierādījumus kriminālprocesā var izmantot tikai ticamas, attiecināmas un pieļaujamas ziņas par faktiem. Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 19. panta prasībām jebkuras saprātīgas šaubas, ko nav izdevies novērst, vērtē par labu apsūdzētajam, bet runa ir par saprātīgām un nenovēršamām šaubām, nevis jebkuriem iebildumiem, kas vien tiek izteikti.

Saskaņā ar Krimināllikuma 1. pantu pie krimināltbildības saucama un sodāma tikai tāda persona, kura ir vainīga noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, tas ir, kura ar nodomu (tīši) vai aiz neuzmanības izdarījusi šajā likumā paredzētu nodarījumu, kam ir visas noziedzīga nodarījuma sastāva pazīmes. Saskaņā ar Kriminālprocesa likumu kriminālprocesā ir pierādāma noziedzīgā nodarījuma sastāva esamība vai neesamība, kā arī citi Krimināllikumā un Kriminālprocesa likumā paredzētie apstākļi, kuriem ir nozīme konkrēto krimināltiesisko attiecību taisnīgā noregulējumā.

Tiesa, novērtējot iegūtās ziņas par faktiem pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatojas uz tiesas izmeklēšanā vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, atzīst tos kā ticamus un pieļaujamus, attiecināmus uz konkrēto kriminālprocesu, kā arī pietiekamus, lai konstatētu pierādīšanas priekšmetā ietilpstošos juridiski nozīmīgos faktus, kas veido Krimināllikuma 132. panta kvalifikāciju.

Pārbaudot un izvērtējot pierādījumus tiesas izmeklēšanā, tiesa uzskata, ka apsūdzētā /pers. A/ vaina izvirzītajā apsūdzībā četru noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā pēc Krimināllikuma 132. panta pierādīta pilnībā ar paša apsūdzētā, cietušo un liecinieku liecībām, rakstveida pierādījumiem. Ja katrs pierādījums lietā patstāvīgi pats par sevi patiešām vairāk vai mazāk nav ideāli pilnīgs, taču esošā materiāla kopuma loģiskas analīzes rezultātā var pārliecināties par visiem būtiskiem jautājumiem, noskaidrot patiesību.

Krimināllikuma 132. Panta dispozīcija definē noziedzīgu nodarījumu - draudi izdarīt slepkavību vai nodarīt smagu miesas bojājumu, ja bijis pamats baidīties, ka šie draudi var tikt izpildīti.

Tādejādi ir noskaidrojami divi pamata jautājumi, - vai ir izteikti draudi izdarīt slepkavību un vai ir bijis pamats baidīties, ka tie var tikt izpildīti. Apsūdzība ir formulēta par četriem patstāvīgiem noziedzīgiem nodarījumiem ar līdzīgu saturu, vēstījums, kas tiek saukts par draudu visos gadījumos izteikts īsziņas veidā, vienā gadījumā pret vienu cietušo – /pers. G/, divos gadījumos tieši cietušajam /pers. J/ un vienu reizi viņam pašam caur citu personu. Īsziņu saturs saistāms arī vēl ar citām personām, īpaši ar /pers. M/ un /pers. H/, mazāk ar nenoteiktu personu grupu – /pers. J/ ģimeni līdz pat abiem mazgadīgiem mazdēliem. Lietā pieteikušies tikai divi cietušie. Varētu apšaubīt, ka trīskārt izteikto vēstījumu /pers. J/ vieno viens nodoms un trīs īsziņas faktiski ir viens vēstījums, tomēr ir redzams, ka katrā no trim reizēm ir zināmas maiņas, pirmais ir kas līdzīgs nenoteiktam brīdinājumam par visu, ko /pers. J/ ir izdarījis uz to brīdi nepatīkamu /pers. A/, tai skaitā domstarpības sakarā ar bijušo kopīgo biznesu un draudzību ar /pers. M/, ar kuru ir būtiskas domstarpības, tad ir bijis mutiskas pārrunas caur starpnieku, nākamā reize jau pat secināts, ka prasības nav tikušas izpildītas, /pers. J/ ir atļāvies liecināt citā kriminālprocesā, acīm redzami, ne tā kā būtu paticis /pers. A/, prasības nav pildījis arī vēl cits oponents, tad jau ir skaidri zināmas sekas, trešā reizē ziņojums jau pastiprināts ar tuvinieku pieminēšanu, ja jau līdz šim izteiktais nav radījis nekādu /pers. J/ aktivitāti un pat nav ziņojuma policijā. Tādejādi katrs gadījums vērtējams kā atsevišķs gadījums, ko šķir kā laika posms, tā adresāti, tā iemesli, atšķiras iemesli un mainās apstākļi, kā dēļ cietušajam tiek piedraudēts. Pie tam, draudi ir formāls noziedzīgs nodarījums, kad tiek uzskatīts par pabeigtu ar brīdi, kad tie izteikt, neatkarīgi no citiem apstākļiem un nejaušībām.

Draudi krimināltiesībās tiek izprasti kā vainīgā rīcība, kas paužreālu apņemšanos noslepkavot citu personu vai nodarīt tai smagu miesas bojājumu. Draudi ir viens no psihiskās vardarbības veidiem un to mērķis ir cietušā iebiedēšana, tos var izteikt kā mutiski, tā rakstiski, tai skaitā izmantojot telekomunikāciju un modernos saziņas līdzekļus, arī izmantojot citas personas starpniecību. Lai neuzskatītu jebkuru aktivitāti vai nejaušu izpausmi kā kriminālu sodāmu darbību, likums prasa, lai realitātē būtu pamats baidīties, ka šie draudi var tikt izpildīti. Par to liecina raksturs, izpaušanas apstākļi, kas var būt kā izvēlētā vieta, laiks, ieroča demonstrēšana, izsekošana, vainīgā vai citu personu iepriekšēja rīcība pirms tam, vainīgās personas raksturojums (vardarbīgums, iepriekšēja sodāmība par vardarbīgiem noziegumiem, apreibināšanās atkarības problēmas).

Lietā objektīvi ar pierādījumiem ir noskaidrots, ka draudi ir izteikti un saņemti, bet vai tie bija reāli, izlemj tiesa, izvērtējot kā objektīvos apstākļus, tā cietušo attieksmi.

Kā redzams, tad /pers. A/ ar citiem lietas dalībniekiem ir saistīts ar radnieciskām, biznesa vai arī savstarpējas pakļautības saitēm. Turklāt runa ir par ļoti liela apmēra biznesa attiecībām un lielām savstarpējo domstarpību summām, vērtīgiem īpašumiem, kur to risināšanā netiek noniecināti nekādi līdzekļi.

Lietā šai gadījumā gandrīz identiskā veidā draudi izteikti izmatojot modernās telekomunikāciju iespējas un cietušajiem nosūtot informāciju īsziņu veidā, kurās ir izteikta frāžveidīga informācija, kas ir zināma ierobežotam indivīdu lokam.

Lietā nav ideālu viennozīmīgu pierādījumu, kas liecinātu uzreiz un viennozīmīgi par visu vajadzīgo pieradīšanas priekšmeta apstākļu nešaubīgu esamību, tomēr analizējot kopējā kontekstā visu esošo pierādījumu klāstu, iegūto informāciju un fiksētos faktus, savienojot loģiskā sistēmā, ir iespējams noskaidrot būtiskāko, izdarīt secinājumus un noskaidrot patiesību būtiskākos jautājumos, kas noskaidrojami kriminālprocesā.

Izvērtējot tiesas sēdē liecinātā, citu pierādījumu kopsaucējus, tiesa netic /pers. A/ ieturētai vainas nolieguma pozīcijai un attaisnojumiem. Tā pat arī ir redzams, ka /pers. A/ "svītā" esošās personas /pers. AV/, /pers. P/, /pers. AB/, /pers. AA/ ne tikai izrāda agresivitāti pat par to vien, ka no tiem vispār jebkas tiek prasīts un īpaši ārpus saskaņojuma robežas, ir vairāk tendēti liecināt par labu /pers. A/ vai neliecināt vispār, viņu liecībām vairāk vai mazāk runā pretī citi lietā esošie pierādījumi. Jā /pers. AA/ un /pers. AB/ faktiski liecināja neitrāli, - neko nezina, neko nav darījuši, neko neatceras (ir arī attālināti no pamata notikumiem un viņu liecības pēc būtības nozīmē maz), citi pierādījumi uzskatāmi norāda, ka tieši /pers. AB/ pastiprināti bieži ir zvanījusi uz /pers. A/ telefonu /vieta/ un ar viņu ir vislielākais savienojumu skaits, par ko ir šaubas, ka tās ir sarunas ar bijušo kavalieri vai paziņojumi par vienošanos ar aizstāvi, pirmie divi (īpaši /pers. AV/) diezgan uzstājīgi un zīmīgi liecināja ļoti tuvu viens otram un /pers. A/ versijai un vairāk savu secinājumu veidā, katru jautājumu uztverot visai agresīvi, kas liecina, ka viņiem nav intereses liecināt par tā brīža notikumiem un norāda uz iespējamību, ka liecības ir saskaņotas. Kā redzams, tad šo personu liecībās ne visam var uzticēties. Citu liecinieku un cietušo liecinātais nerada tādas problēmas. Var būt arī /pers. G/ un /pers. H/ liecības var šķist emocionālas un bagātas ar pašu secinājumiem, tomēr liecības saskan ar citiem lietas materiāliem. Cietušie un liecinieki ir brīdināti par atbildību. Nevienam no dalībniekiem netika novērotas kādas grūtības orientēties vidē, uztvert notiekošo un pēc tam to liecībās reproducēt vai kādus mēģinājumus apzināti maldināt tiesu. Tām personām, kam bija grūtāk pēc apmēram diviem-trim gadiem atcerēties sīkākas detaļas, kas radīja arī zināmas nelielas pretrunas, liecības tika nolasītas. Liecinieku liecības ir zināmi atšķirīgi, bet mazāk būtiski momenti, kas ir neizbēgami jebkurā lietā, atkarībā no katra individuālu informētību personiskām spējām, tomēr par galveno liecības ir pietiekami saskanīgas savstarpēji un citiem lietas materiāliem. Visi protokoli ir apliecināti ar personu personīgi rakstītiem apliecinājuma uzrakstiem un parakstiem, neviens no lieciniekiem un cietušais neizteica iebildumus pret pirmstiesas kriminālprocesā notikušo procesuālo darbību gaitu. Tādejādi dalībnieki atbild par savām pirmstiesas kriminālprocesā sniegtām liecībām. Nav šaubu par rakstveida pierādījumiem. /pers. A/ liecinājis par notikumiem un apstākļiem, noliedzot savu vainu nodarītajā, minot par iemeslu to, ka nemāk sūtīt īsziņas un viņam to aizliedz reliģiskā pārliecība – bez sīkāka paskaidrojuma, tai pat laikā tagad ikdienā pats lieto modernu mobila telefona aparātu. Ir būtiskas šaubas, ka persona, kas guvusi augstu specdienestu darbinieka izglītību (pēc paša apgalvojuma), lielapjoma biznesa darījumu veicējs neprot rīkoties ar mobilo telefonu. No viņa izteicieniem ļoti acīm redzama nesodāmības pārliecība un paštaisnums.

Redzams, ka šai lietai pēc būtības ir bagāta priekšvēsture, kas teorētiski ir tikai blakus apstākļi, kas izriet no dalībnieku liecinātā, tomēr pietiekami būtiski, īpaši dalībnieku attiecību apspoguļojam un prasību pamatojumam, tie atspoguļo noziedzīgo darbību motīvus.

Kā redzams, tad /pers. A/ līdz piesaistei kriminālprocesā sakarā ar viņa sievas /pers. F/ slepkavību ir bijis ievērojami bagāts cilvēks ar ievērojamu apmēru īpašumiem un biznesa darījumiem. /pers. A/ un cietusī /pers. G/ ir tuvākie radi, attiecības būtiski saasinājās pēc tam, kad uz māsas vārda /pers. A/ pārrakstīja īpašumus, tad atkal prasot ar tiem veikt darbības, kad zīmes liecina par cietušo pārstāvju izteikto norāžu attaisnošanos par to, ka faktiski tika slēpti īpašumi no iespējama aresta, konfiskācijas vai citām materiālām saistībām kriminālprocesā par slepkavību (pēc būtības šis nav izskatāmā kriminālprocesa jautājums, tomēr raksturo attiecību pārveidošanos). Tieši tādēļ /pers. A/ joprojām spītīgi uzskata par savu īpašumu lietā minētos māju, jahtu, /nosaukums/, neskatoties uz juridisko darījumu gaitu, oficiāliem reģistriem, tiesvedību rezultātiem u.t.l. Pie tam, runa iet par ļoti vērtīgiem īpašuma objektiem un ļoti lielu summu darījumiem. 2016.g. aktuālā problēma ir bijusi, ka /pers. G/ un /pers. H/ nevēlējās izvākties no /pers. A/ meitai pārrakstītās mājas, ka tika apgalvots no /pers. A/ pilnvaroto /pers. AA un /pers. AB/ puses, tad izlikt viņus vajadzēja, jo nemaksāja komunālos maksājumus un /pers. A/ vairs nevēlējās viņas ģimeni uzturēt.

/pers. J/ ar /pers. A/ ir bijuši biznesa partneri, domstarpības radušās par veiktiem darījumiem. Abiem bijuši kopīgi zināmas personas /pers. K/ un /pers. L/. No /pers. J/ paskaidrojumiem, ko apliecina arī /pers. M/, redzams, ka šo abu personu liktenis nav no tiem vēlamākiem, /pers. K/ ir miris, acīm redzot, vardarbīgā nāvē ūdenī, par ko /pers. J/ arī ir sniedzis sev zināmo informāciju, bet par /pers. L/ prombūtni pat nekas oficiāli nav zināms, savukārt lietā iesaistītiem ir aizdomas par līdzīgu likteni. Pie tam, kā /pers. A/ bija zināmi šie fakti, neatkarīgi, vai viņam ar to ir vai nav tieša saskarsme, bija zināms, ka arī /pers. J/ šīs personas un viņu dzīves rezultāts ir zināms, pie tam ar lielāku vai mazāku varbūtību, ka tāds rezultāts ir tieši dēļ domstarpībām ar /pers. A/ (šis jautājums uz izskatāmo lietu neattiecas un cik tika sniegts informācija, ka šis kriminālprocess par /pers. K/ nāves apstākļiem nav pabeigts). /pers. J/ apgalvoja, ka 2016.g. sniedzis liecības /pers. K/ slepkavības sakarā un arī tieši par /pers. A/ iesaisti.

Tādejādi tieši 2016.g. abiem cietušajiem un arī tādā pat sakarā ar jahtas pārdošanu un citiem biznesa darījumiem saistītajam /pers. M/ un /pers. A/ bija īpaši saspīlētas attiecības un viņa ieskatā šī personas bija rīkojušās pret viņa gribu vai nebija izpildījušas viņa gribu. /pers. M/ faktiski arī izteikti draudi tieši tādā pat mērā, kā /pers. J/.

Nav šaubu, ka īsziņas adresāti ir saņēmuši, proti, /pers. G/ un /pers. M/ katrs uz savu telefonu, /pers. J/ uz viņa lietošanā esošo telefonu. To apliecina viņu liecības, liecinieka /pers. H/ liecība, īsziņu nosūtīšana savam klientam ir konstatēta arī mobilo telefonu operatoru izdrukās, vizuālā veidā pašos telefonos un izdrukās no tiem. Nav šaubu, ka saturiski to autors ir viens un tas pats. Teksts rakstīts krievu valodā, lietojot latīņu alfabēta burtus, ne īpaši rūpīgi izvēloties burtu un skaņu aizstājējus, tādēļ teksts ir nedaudz kropls, gramatiski kļūdains, bet saturs tomēr pietiekami saprotams.

Īsziņā, kas sūtīta /pers. G/ ir ļoti konkrēti norādīts, ka pretenzija pret viņu ir atrašanās mājā, kas agrāk piederēja /pers. A/. Kā redzams, tad naids ģimenē ir ilgstošs, savā starpā tiek lietoti ne tie glaimojošākie epiteti un apgalvojumi. Tiesa nevērtē /pers. G/ un /pers. A/ mantisko attiecību jautājumus, mājas pārrakstīšanas vai dāvinājuma jautājumus. Tiesa nevērtē ne cietušas /pers. G/, ne viņas vīra /pers. H/ uzvedības un morāles jautājumus, centienu esamību vai neesamību dzīvot uz sava vai bagātā brāļa rēķina, citas domstarpībās ģimenē, jo pat tas nevar būt par attaisnojumu nonāvēšanai vai tikai nāves draudiem. Viss liecina, ka domstarpības pastāv jau ievērojamu laiku par ievērojama apjoma īpašumu objektiem, abas puses uzskata savu taisnību par vienīgo pareizo. Ikdienā nav izslēdzams, ka dusmās un strīda karstumā var kāds neadekvāts izteiciens, bet šai gadījumā, /pers. A/ ilgstoši atrodoties cietumā, bet /pers. G/ atrodoties mājas – divās izolētās vidēs ir izsūtīta ļoti konkrēti izteiktu draudu īsziņa ar konkrētu prasību un /pers. G/ bija viennozīmīgi saprotams, ka īsziņa ir nākusi tieši no brāļa, jo bija pazīstams viņa stils, prasība ir viņa interesēs, pēc viņa viedokļa viņam piederošās mājas jautājumā. /pers. G/, labi pazīstot brāli, zinot viņa kontaktus kā sodīto personu vidū tā policijā u.t.l., uzturot konfliktus arī citreiz un par citu ko, viņai bija pamats baidīties par sevi un saviem tuviniekiem (konkrēti minēts vīrs) tieši par vardarbību pret sevi un tuvu cilvēku. /pers. G/ apgalvoja, ka draudi ir saņemti vairākkārt, policijā sūdzējās, rezultātu nebija, bet šis ir ārpus apsūdzības apjoma, ir tikai raksturojošs elements, nav vērtējams pēc būtības. Kā redzams, tad /pers. G/, salīdzinot numurus ir tapis zināms, ka numurs pirms tam bijis nodots kā iespēja sazināties ar /pers. A/, ko ir nodevusi viņa pilnvarotā persona, kura pati to lietojusi. /pers. G/ īsziņas saturu uztvērusi kā nāves draudus, ja neizvāksies no /pers. A/ īpašuma. Protams, ka kāds burtiski iznešanu ar kājām pa priekšu varētu uzskatīt tikai par kādu piespiedu aktu ar piespiedu izlikšanu, bet sabiedrībā ir tradīcija vai pat aizspriedums, - nepārprotami saprotams, ka tādā veidā nes tikai mirušus cilvēkus. Tikai ģimenē varēja zināt, ka /pers. G/ vīru varētu nievājoši var apsaukāt par idiotu. Tādejādi /pers. G/ bija pārliecinoši zināms, ka īsziņa ir adresēta viņai, to rakstījis /pers. A/ un ņemot vērā brāļa sodāmību vēsturi uzskatīt, ka piesolītais

letālais iznākums ir vairāk kā iespējams.

Arī /pers. J/ izsūtīto īsziņu saturs nepārprotami norāda uz nāves draudiem. Atsaukšanās uz vardarbīgā nāvē miruša un vairāk tādā pat ceļā bojā gājuša persona sveicieniem un gaidīšanu arī uz adresātu nekā citādi kā norādi uz drīzu vardarbīgu nāvi vai nezināmu pazušanu tāda pat iemesla dēļ, nevar vērtēt. Pēc pirmās īsziņas ar viņu /pers. A/ uzdevumā runā personīgi /pers. A/ pietuvināta persona, ko viņu kompānija sauc par "/pers. AS/" vai "/pers. AS/". Nākamā īsziņā jau ir minēta tieši šī saruna un labi zināms, ka norādījumi nav ņemti vērā, tādejādi īsziņas, kas adresēta /pers. M/, autors ir tas pats. Šai un vēl nākamā īsziņā ir ļoti konkrēti norādīts jau nonāvēšanu, nosaucot /pers. J/ par mironi, jau kā pilnībā izlemtu faktu. /pers. J/ labi zināja /pers. A/ paša raksturu un darbību raksturu labāk par citiem, zināja, ka ir rīkojies pretēji viņa interesēm, īsziņa liecina, ka /pers. A/ jau tas ir darīts zināms, zināja par sodāmību, viņš arī zināja, tekstā minētās personas un viņu reālo vai iespējamo galu. Viņam personīgi izteiktos draudus pastiprina arī vēl citai personai izsūtīta informācija, kas apgalvo, ka viņš nav izpildījis prasības, par to nožēlos, ka abiem ir gals, tādejādi nodrošinot, ka sūtītais nepaliks bez vērības un netiks uzskatīts par kādu kļūdu vai joku. Tālruņa numuru /pers. J/ varēja identificēt pēc /pers. M/ rīcībā esošās informācijas, ja pēc īsziņas satura un formas vēl nebūtu zināms, no kā tā nāk. Šo numuru /pers. M/ bija ieguvis no /pers. AV/ un pats /pers. A/ apliecināja to kā savu. /pers. J/ arī liecināja, ka /pers. A/ tā brīža sieva ir šo pašu numuru devusi saziņai ar /pers. A/. Par ģimenes apdraudējumu skaidri un pārliecinoši norāda /pers. J/ divu mazgadīgu mazbērnu pieminējums.

Pat tas fakts, ka /pers. A/ brīvi rīkojas ar telefonu vietā, kur tas ir liegts un pat necenšas to jeb kā noslēpt, tikai papildina to iemeslu un apstākļu klāstu, ka ir pamats ziņojums uzskatīt par nopietniem, apdraudošiem un izpildei iespējamiem.

Īsziņu saņemšanas brīdis objektīvi fiksēts pie attiecīgā mobilā telefona operatora, tomēr, kā tika noskaidrots, tad no pārstāvju teiktā saprotams, ka īsziņas viennozīmīgi netiek nodotas to izsūtīšanas brīdī, ja telefons ir ārpus zonas vai izslēgts, tad īsziņa tiek nodota, kad ieslēdzas atkal tīklā. Tādēļ apsūdzībā nebūtu korekti pielīdināt tieši saņemšanas laiku, jo tas var atšķirties. Lai gan redzams, ka saņēmēju tālruņi pirms īsziņu saņemšanas ir lietoti, tomēr nevar garantēt, ka laikā lielāka vai mazāka starpība ir un var būt. Šī iemesla dēļ tiesa uzskata par nepieciešamu precizēt apsūdzības saturu, jo īsziņas izsūtītas īsi, bet tomēr pirms fiksētā laika, kas nekā neietekmē apsūdzētā tiesības uz aizstāvību, jo viņš vispār noliedzis jebkādu īsziņu izsūtīšanu kā norādītā laikā tā arī minūti vai 10 minūtes pirms norādītā laika. Tādēļ šis apstāklis apsūdzības un aizstāvības būtību maz ietekmē, bet tomēr vairāk atbilst patiesībai, kā sākotnējais formulējums.

Mobilo tālruņu operatoru darbinieki, kas liecināja tiesas sēdē un izskaidroja īsziņu saturu, kategoriski noliedza, ka būtu bijusi iespēja pašiem adresātiem savā telefonā izveidot īsziņu, kā arī apliecināja, ka īsziņu nosūtīšanas gadījumā no interneta vietnēm paradās citi ieraksti savienojumu pārskatos, ja pat abonents ir saņēmis interneta vietņu sūtījumus, kas parasti ir reklāmas satura ziņojumi vai lētākā pakalpojuma piedāvājumi, tas nenozīmē, ka tas var iespaidot sekojošo sūtījumu vai tā reģistrāciju izdrukā. Visi viennozīmīgi apliecināja, ja arī izsūtītāja operatora ziņu iztrūkuma gadījumā, ir ziņas pie saņēmēja operatora, tad nav pamata uzskatīt, ka īsziņa vai savienojums nav noticis. No SIA "Tele2" darbinieka skaidrojumiem izriet, ka šis gadījums, kad viņu reģistrā nav "ZZ" izsūtītas īsziņas informācija ir vienīgais viņa praksē, jo policijas pieprasījumi ienāk un izdrukas tiek izgatavotas un vēl iztrūkumu konstatēšanas iespējas ir salīdzinoši niecīga visu sakaru pakalpojumu apjomā. Tādejādi var secināt, ka iztrūkumi pat var būt, bet par tiem neviens pat nekad neuzzina. Tādejādi jāsecina, ka tas nekādā ziņā var arī nebūt vienīgais unikālais gadījums, kad izejošais savienojums netiek piefiksēts vai tehniski netiek saglabāts uzglabājamo datu sarakstā, tikai tas nav atklāts un nav sakritis ar kāda kriminālprocesā pārbaudāmo informāciju. Jebkurā gadījumā neviens no operatoru darbiniekiem nav izteicis šaubas par esošo savienojumu izdruku saturu un kvalitāti, kas liecinātu par jebkādām krāpšanās pazīmēm vai izsūtītāja numura falsifikācijām.

Visas trīs īsziņas sūtītas no viena tālruņa numura, šo numuru /pers. A/ bijusī /pers. T/ (lietā /pers. T/), pilnvarotās personas /pers. AB/, /pers. AV/ ir izsniegušas kā saziņas iespēju /pers. H/, /pers. M/ kā saziņas veidu /nosaukums/ citu sadzīves jautājumu kārtošanai, šai pat jautājumā sazinoties pats /pers. A/ ir apliecinājis šī numura piederību tieši viņam. Ņemot vērā tālruņa atrašanā /nosaukums/ bibliotēkā liecina, ka viņam, strādājot bibliotēkas uzkopšanā bija iespēja pie tā piekļūt daudz vairāk, kā jebkuram katram. /pers. P/ ir apliecinājis, ka telefons teorētiski piederēja viņam, lietoja viņš pats, /pers. A/ un vēl kādas dažas personas. Tā kā telefons ieslodzījumā ir aizliegts priekšmets, tā glabāšana notika sabiedriskā vietā, kam atrašanas gadījumā nevajadzēja radīt sekas nevienam. Tai pat telpā tika atrasti arī citi priekšmeti, kas pielietojami moderno sakaru veidu izmantošanai ar atšķirīgiem fiksējamiem IMEI kodiem, kas arī uzrādās lietā esošajās operatoru izdrukās. Neatkarīgi no tā, kurš telefonu faktiski ir pircis, ka iekšējās kārtības noteikumi kategoriski liedz ieslodzījuma vietā turēt un lietot mobilo telefonu, ir pārliecinoši redzams, ka /pers. A/ tieši šis telefons un numurs ir bijis pieejams kā saziņai ar saviem tuviniekiem, pilnvarniekiem un draugiem, tā arī ar oponentiem, neatkarīgi no tā, kur tas tika izņemts kratīšanas laikā, zvanu skaits pieprasītajā periodā ir iespaidīgs, sarunu ilgumi ir lieli, ir būtiskas šaubas, ka ar vieniem un tiem pašiem ir runājis gandrīz vai puscietums. /pers. P/ ir liecinājis, ka to lietotāji ņēma to uz kamerām, lai gan lietotāju skaits nevarēja būt tik liels, jo tas paaugstināja risku neatļautos priekšmetus piefiksēt vai nosūdzēt administrācijai. Ticamākais, ka pamata lietotājs tomēr bija /pers. A/, vēl arī /pers. P/. Apgalvojumi, ka /pers. A/ nav lietojis vai neprot lietot telefonu, neatbilst patiesībai, jo no telefona izdrukā esošo ziņojumu sievai, to intīmais saturs rada būtiskas šaubas par to, ka tās varētu lūgt rakstīt citai personai, tie arī nav dzēsti, tātad nav bijis šāda satura sūtījumi jāslēpj no nākamā lietotāja. Lai arī /pers. P/ dienas laikā pastāvīgi bijis kopā ar /pers. A/, ir ļoti apšaubāms, ka viņš varēja nodrošināt visas tās daudzskaitlīgās saziņas ar /pers. AA/ un /pers. AB/, /pers. AV/, /pers. T/ u.c.. Telefonā pašas draudu īsziņas, kā parasti, tika dzēstas drīz pēc izsūtīšanas, saglabātas tikai pēdējā laikā pirms kratīšanas izsūtītais materiāls. Lietā ir uzrādīta informācija, ka /pers. A/ tai pat laikā arī ir izvietojis savas personiskās saziņas lapas interneta vietnēs ar savu fotoattēlu un norādījis tieši to pašu numuru. Ja arī /pers. A/ bija kādas redzes problēmas, tad telefoniem ir brīvi maināma burtu lieluma opcija, kas atvieglo saziņas iespējas vājredzīgiem, lai arī par tāda veida veselības problemātiku informācija nav tikusi ne minēta, ne apliecināta personu raksturojošās informācijas jomā. Tas, ka telefons tiek atrasts telpā, kur piekļuve ir tikai dienas laikā, nenozīmē, ka pēc vajadzības to nevarēja pārvietot jebkur citur līdz tam.

Diemžēl, praksē līdzīgi kā ar telefonu lietošanu ieslodzījumu vietās, tā pat ir zināms, ka nav arī problēmas saņemt informāciju no ieslodzījumu vietas un otrādi, īpaši, ja nemaz netika slēpts, ka /pers. A/ svītā tuvināta persona ir policijas darbinieks /pers. AV/ ar no tā izrietošajām informācijas iegūšanas iespējām, kurš arī vairākkārt ir runājis pa to pašu telefonu.

Tādejādi esošā informācija un faktiskie apstākļi, to loģiska savienojuma rezultātā norāda, ka /pers. A/ bija iespējas nosūtīt īsziņas kā dienā, tā naktī, viņš varēja rīkoties arī ar saziņas līdzekļiem pats vismaz tik, cik tas nepieciešams minēto četru īsziņu tehniskai izpildei.

Tieši /pers. A/ bija domstarpības ar bagātu priekšvēsturi ar /pers. G/ un bija vēlēšanās, lai viņa izvācās no mājas. Tieši /pers. A/ bija ieinteresēts, lai /pers. J/ neliecinātu pret viņu, iespējamas arī piekāptos kādos biznesa jautājumos (tā pat kā /pers. M/). Viņš bija pārliecināts, ka /pers. J/ sapratīs sūtījumu, labi zina īsziņas nosauktās personas un pat viņu iesaukas, sapratīs, par ko iet runa, kas ir iemesls. /pers. A/ vēl īsziņu starplaikā pie /pers. J/ aizsūtīja savu pilnvarnieku ar attiecīgu informāciju, tādejādi apstiprinot kā iepriekšējas īsziņas saturu un mērķus, tā nākamā īsziņā dodot atsauci un šo pilnvarnieku un sarunas saturu. /pers. J/ un /pers. M/ ir informēts par /pers. G/ adresētu īsziņu tikai jau no kriminālprocesa, par /pers. J/ adresēto zina no viņa paša. Lietā nav informācijas, kas vismaz radītu aizdomas, ka īsziņu autors būtu, pēc /pers. A/ apgalvotā, /pers. M/. Informācija sniegta tādā saturā un formā, lai tas nepaliktu nesaprasts, bez vērības, lai tas netiktu noturēts par kādu kļūdu vai dumju joku un arī, lai nepaliktu nezināms autors, citādi tam vispār nav nozīmes un jēgas.

Kopumā nav gūta informācija, ka būtu vēl kādas personas, kam būtu identiska informācija un pret cietušajiem izsakāmas kādas prasības, kas sakristu ar /pers. A/ pretenzijām pret cietušajiem. Savukārt jebkurai citai personai būtu bijusi zināma tik plaša personificēta informācija un vēl būtu

vajadzība tik patētiski un tik sarežģīti un vēl ar drukas kļūdām izveidot šādas īsziņas mākslīgi, kā to apgalvoja /pers. A/. Jebkuram citam no malas pietrūktu tās personificētās informācijas, ko satur īsziņas, vai arī būtu rakstīts konkrētāk, bez tik specifiskiem mājieniem, ko adresāts arī varētu nesaprast.

Ja pat /pers. J/ nav operatīvi paziņojis policijai par notikumu un to izdarījis atgriežoties no ārvalstīm un uzzinot vēl citus faktus, kās viņu pārliecināja, ka vairs nav laiks tālāk kavēties. Novēlota paziņošana nemaina jautājuma būtību un nemaina noziedzīga nodarījuma būtību.

Bez tam, pēc publiski pieejamas informācijas redzams, ka /pers. A/ 2009.g. ir sodīts par līdzīga satura noziedzīgu nodarījumu, kas pat ziņojuma, patosa un izvēlēto izteicienu veidā ir ar augstu līdzības līmeni, kas liecina, ka tāda veida draudu precedenti ir tieši /pers. A/ raksturīgs darbību veids un stils.

Viennozīmīgi, ka līdzšinējā /pers. A/ sodāmību vēsture, spēkā esošā spriedumā (kas joprojām nav atcelts un citādi nav iespējams uzskatīt) konstatētā līdzdalība smagākā noziedzīgā nodarījumā pret savu ģimenes locekli, pašapziņa, materiālās intereses, centieni izvairīties no jebkādas atbildības un pretenziju apjomi nepārprotami liecina, ka draudi nebija jokošanās un vairāk kā tikai ticami, ka būtu realizēti, nesākot kriminālprocesu par draudiem.

Tādejādi visi apstākļi sakārtojas loģiskā saitē, kura izslēdz kā būtiskas tā mazāk būtiskas šaubas par /pers. A/ vainojamību.

Attiecībā uz izteiktiem attaisnojuma argumentiem tiesai nav uzrādīti tādi apstākļi un to apliecinājumi, kas būtu ticami un pietiekami pieradāmi, lai kļūtu par sapratīgu šaubu pamatojumu, kas izslēgtu atzīšanu par vainīgu, liecinātu par /pers. A/ prettiesisku darbību iztrūkumu vai to pierādīšanas neiespējamību. Izņemot mutiskus pārspriedumus par to, ka /pers. A/ ir visa šī upuris, visu kopīgu ļaunu nolūku iztraucēt viņa iziešanu no cietuma, kādas nezināmas informācijas esamību, ko it kā kāds „dzeltenās preses" žurnālists caur internetu izsūtījis cietušajiem /pers. M/ interesēs, vērtējamu pierādījumu iesniegšana vai liecinieku pieteikšana netika izteikta. Tikai tāda "papļāpāšana" no personas, kas ir ieinteresēta izvairīties no atbildības un personiski secinājumi nevar atspēkot lietā savākto pierādījumu klāstu un izraisīt apsūdzētā attaisnošanu, ja šos mutiskās norādes nekas neapliecina.

Tiesa neatrod par pamatotiem argumentus par to, ka inscenēt /pers. A/ jaunus noziedzīgus nodarījumus bija vajadzība, lai viņš netiktu atbrīvots no cietuma pirms termiņa (šai gadījumā ar elektronisko uzraudzību). Kā redzams, tad šādus apgalvojumus var izteikt tikai un vienīgi persona, kam nav nemazākas izpratnes šai jomā:

Pirmkārt, atbrīvošanas lēmums ir tiesas kompetences jautājums un galvenās vadlīnijas attiecībā pret personu, – vai ir labojies un tiek sekmīgi sasniegti vai tiks sasniegti soda mērķi, vai varēs resocializēties un tam ir paša attieksmes un sociāli sadzīvisks nodrošinājuma pamats, jaunu noziegumu izdarīšanas riska neesamība. Jauna kriminālprocesa uzsākšana ir tikai personas biogrāfijas fakts, līdz notiesājoša sprieduma spēkā esamībai to nevar vērtēt kā vainu pierādošu apstākli .

Otrkārt, ja ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 18.10.2016. lēmumu tiešām ir atteikta pirmstermiņa atbrīvošana ar elektronisko uzraudzību, tas ir motivēts ar ievērojamu komplektu argumentu (subjektīva pārliecība par nevainojamību izdarītajā noziegumā, eksistences līdzekļu gūšanas pierādījumu trūkums, neatlīdzināti izpildu raksti par ievērojamām summām). Divu kriminālprocesu esamība minēta tikai visa starpā.

Treškārt, ar tās pašas tiesas cita sastāva 15.05.2017. ir izlemts par labu atbrīvošanai no cietuma pirms termiņa. Diemžēl šis lēmums praktiski vispār nav motivēts un nav redzams, kas ir mainījies 7 mēnešu laikā, kas ir ievērojams laiks, lai sagādātu vajadzīgo materiālā nodrošinājuma informāciju, dzēstu parādsaistības no izpildu rakstiem, pārdomātu un vismaz mutiski izmainītu attieksmi pret vainu (kā redzams, tad tā nav mainīta arī šodien).

Ceturtkārt, lietvedība par pirmstermiņa atbrīvošanā parasti ir iesākta pēc notiesātā iesnieguma cietuma administrācijai un lietvedība līdz tiesas nolēmumam ir aptuveni divi mēneši vai pat mazāk, tādēļ pats /pers. A/ par atbrīvošanu paziņojis tikai ne ātrāk kā augustā, tādēļ nevienam nevarēja ne vajadzības, ne domas, ne vēlēšanās tik sarežģītu „operāciju" organizēt un sūtīt kādā viltus ceļā trim abonentiem minētās draudu īsziņas pusgadu pirms vispār hipotētiski iespējamas atbrīvošanas procedūras uzsākšanas, īpaši, ja atbrīvošanas procesu teorētiski visvienkāršāk būtu bijis vispār pārtraukt, pat nenonākot līdz tiesai, - fiksējot vai ļaunākā gadījumā „noorganizējot" pāris iekšējās kārtības noteikumu pārkāpumus, ja jau pret /pers. A/, pēc viņa teiktā, bijusi perināta tāda sazvērestība, īpaši, kā noskaidrojies, rupju pārkāpumu ir bijis pietiekami daudz, - kaut vai ar tālruņu lietošanu un glabāšana. Tikai pats /pers. A/ vai viņa tā brīža advokāts varēta zināt, ka attiecīgā brīdi rakstīts ierosinājuma iesniegumu uz atbrīvošanu.

/pers. A/ nemitīgi apgalvoja, ka cietušie un vēl /pers. M/ bijuši īpaši ieinteresēti, lai viņš no cietuma neizietu pirms termiņa. Neizbēgami rodas jautājums, kādēļ viņš likumīgus darījumus, tiesvedību un citus jautājumus ar savu plašo draugu loku, pazīšanos visaugtākajos līmeņos, nevarēja veikt pilnīgi neierobežoti arī atrodoties ieslodzījuma vietā. Par māju jau bija izdota pilnvara /pers. AA/ un /pers. AB/, par citiem īpašumiem strādāja advokāti un citas pilnvarotās personas, ar kurām, kā redzams, nebija problēmu sazināties jebkurā laikā. Kas būtu mainījies, ja /pers. A/ būtu iznācis no cietuma arī pēc atlikušajiem 3 mazāk vai vairāk gadiem? Tātad, ka ir iespēja drīzumā atbrīvoties, ir domstarpības ar vismaz divām personām, bija zināms tikai pašam /pers. A/ (vēl arī teorētiski advokātam). Tādejādi teorija par jeb kā interesi tieši šī iemesla dēļ, nav attaisnojusies.

Jautājumā par to, ka ir speciālists, kurš varot apliecināt, ka īsziņas ir sūtītas no cita avota tika nosaukta persona, kura to varot apliecināt, bet kā liecinieks šī persona netika lūgts, nosaucot tikai izkropļotu vārdu, uzvārdu, ko precizēja cietušā aizstāvis vairāk kā varbūtības faktu. Pretēji apgalvojumiem, ka šī persona ir vienīgais, kas var apliecināt patiesos apstākļus, proti sava alibi apstākļus, /pers. A/ tā arī nepieteica izskatīšanai un izpildei derīgu lūgumu šo personu uzaicināt, sniedzot attiecīgu informāciju personas aicināšanai. Pretēji aizstāvības apgalvojumiem tiesai pēc savas iniciatīvas nav jāveic detektīvdarbība, nav jānoskaidro personu datus, pierādījumu vākšana un tas pat nav tehniski iespējams bez vismaz minimuma identifikācijas informācijas. Pie tam, tai kontekstā, kāda tika sniegti paskaidrojumi par tikšanos ar šo personu, ir saprotams, ja šis personas sniegtā informācija vispār atbilst patiesībai jau pēc būtības, ja tā nav vienkārša naudas izspiešana, zinot /pers. A/ apsūdzības fabulu, šai personai būtu jāliecina un jāatzīstas savā personīgā noziedzīgā nodarījumā, vai nu samaksas izspiešanā, vai/un neziņošanā par noziegumu, jāliecina pret sevi un par citas personas izdarītu noziedzīgu nodarījumu, kas kā saprotams un redzams nav viņa interesēs. Zīmīgi ir arī tas, ka par to nav informējis attiecīgas iestādes tā brīža policijas darbinieks /pers. AV/, kas bijis tā brīža /pers. A/ svītā. Jautājums par /pers. AV/ lomu šai visā situācijā ir radījis nepieciešamību blakuslēmumā.

Izvērtējot izdarītā atbilstību apsūdzētā /pers. A/ psiholoģiskajam portretam un līdzšinējo darbību kopējām tendencēm, ir atzīmējams, ka viņš ir tendēts uz dramatiskiem patosa pilniem paziņojumiem un darbībām, viņš ir ļoti pašpārliecināts un paštaisns cilvēks, mēģināja ietekmēt procesa gaitu paziņojot, ka viņam nav saprotama apsūdzība, lai gan to varēja izlasīt, varēja saprast, kas rakstīts tekstā un varēja izteikties par to, mēģināja iebiedēt ar savu labu pazīšanos ar augstām amatpersonām (ļoti konkrēti minot tieslietu ministru Bordānu), kuras esot iepazinušās ar lietas materiāliem un jau ir atzinušas viņa nevainīgumu, jau zināms starptautiskas tiesas vēl pat nesošs lēmuma rezultāts. Vairākkārt ir atsaucies uz kriminālprocesu, kurā bijis cietušais, kā uz universālu pierādījumu viņa nevainīgumam (tā kā spriedums izskatīts slēgtā sēdē, tad par nav pietiekamas informācijas, - tiesa nevar ņemt vērā viņa paša un viņa aizstāves Bičkovičas izplatīto informāciju no lietas materiāliem).

Iepriekš minētā rezultātā apsūdzētā /pers. A/ darbībās ir konstatētas Krimināllikuma 132. pantā paredzētā noziedzīga nodarījuma pazīmju kopums visos četros noziedzīgos nodarījumos, kas inkriminēti viņam:

Noziedzīga nodarījuma objekts ir cilvēka dzīvības un veselības saglabāšanas intereses, jo draudi noslepkavot vai nodarīt smagu miesas bojājumu ir atzīstami par bīstamiem dzīvībai vai veselībai, tā kā rada reālas briesmas tāda kaitējuma nodarīšanai. Ir noskaidrots, ka ir bijuši izteikti draudi nonāvēt abiem cietušajiem visos četros draudu izteikšanas gadījumos.

Nav iemesla apsūdzēto /pers. A/ neuzskatīt par noziedzīgu nodarījumu subjektu, jo viņš ir pilngadīga persona, bez rīcībspējas un tiesībspējas problemātikas. Lietā ir pārliecinoši pierādīts, ka tieši viņš ir veicis četrus noziedzīgus nodarījumus, kuru faktiskie apstākļi ir definēti apsūdzības apstākļu aprakstā.

Tikai tīši ar tiešu nodomu, konkrētajā gadījumā īsziņas sūtīšana kā apzinātu domāšanas un nelielas, bet fiziskas piepūles apvienojums, kas tiek realizēts salīdzinoši īsā laikā, jo nodoms izteikt nāves draudus varēja rasties kā ievērojamu laiku iepriekš, tā arī jau rakstīšanas laikā, tas īpaši neietekmē kvalifikāciju. Jebkurā gadījumā, nospiežot izsūtīšanas pogu, kad īsziņa vairs nav apturama, tiešs nodoms bija. Kā iepriekš minēts tad arī bija naida attiecības ar abiem cietušajiem un jautājumi, kas radīja domstarpības. Par nejaušību vai nelāgu apstākļu sakritību to noteikti nevar nosaukt. Vainīgais /pers. A/ apzinājās, ka izsaka draudus cietušos noslepkavot vēlējās tādā veidā viņus, vēlējās, lai draudi tiktu uztverti reāli, bez tam, ņemot vērā /pers. A/ personību šo draudu izpildes iespējamība ir maksimāli augsta, kas bija zināms arī cietušajiem. Nodarījuma kvalifikācijai nav nozīmes vai vainīgais bija nodomājis draudus izpildīt vai nē.

Tiesa, novērtējot iegūtās ziņas par faktiem pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatojas uz tiesas izmeklēšanā vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, atzīst tos kā ticamus un pieļaujamus, attiecināmus uz konkrēto kriminālprocesu, kā arī pietiekamus, lai konstatētu pierādīšanas priekšmetā ietilpstošos juridiski nozīmīgos faktus, kas veido Krimināllikuma 132. panta paredzētā noziedzīga nodarījuma kvalifikācijas un sastāva pazīmes attiecībā uz visiem četriem apsūdzībā norādītiem noziedzīgiem nodarījumiem.

Ņemot vērā noskaidroto, izdarītos secinājumus apsūdzētā /pers. A/ vaina ir pierādīta uzrādītās apsūdzības apjomā un ir taisāms notiesājošs spriedums.

Tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 35. un 46. pantu, nosakot soda veidu ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību, soda mērķi, bet nosakot soda mēru - atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7. panta otro daļu četri noziedzīgie nodarījumi klasificējami kā kriminālpārkāpumi.

Tiesai ir pirmām kārtām jāizvēlas soda veids. Krimināllikuma 132. panta sankcija paredz sodu – īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai piespiedu darbu, vai naudas sodu.

Par apsūdzētā /pers. A/ personību noskaidrots, ka ir šķīries, apgādājamo nav, apgalvoja, ka mācījies /nosaukums/, ir uzņēmuma /nosaukums/ /amats/, dzīvesvieta /adrese/, ir trīs reizes tiesāts ar brīvības atņemšanu, par 1984. gada spriedumu paskaidroja, ka ir uzņemies savas priekšniecības vainu, par 2009. gada spriedumu redzams, ka sodāmība ir par draudu izteikšanu pēc KL 132. panta, naudas sods nomaksāts 07.05.2009., kriminālprocesā, kas pabeigts ar 30.12.2009. spriedumu, apsūdzība saistīta ar savas sievas slepkavību, sodīts ar ilgstošu brīvības atņemšanu, joprojām izcieš nosacītu brīvības atņemšanas sodu (līdz 04.09.2020) un arī papildsodu - policijas uzraudzību. Vainu kategoriski neatzīst, apgalvo, ka lieta nodota starptautiskai tiesvedībai un paredzama viņa attaisnošana un lielas kompensācijas par viņam sagādātām neērtībām.

Nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47. pantu apsūdzētam /pers. A/ atbildību mīkstinošus apstākļus tiesa nekonstatē.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48. pantu, apsūdzētam /pers. A/ atbildību pastiprinošs apstāklis ir noziedzīgu nodarījumu recidīvs, jo līdz pat sprieduma taisīšanas brīdim, tiesas rīcībā nav ziņu par apstākļiem, kas grozītu /pers. A/ sodāmības apstākļus un sodāmību hronoloģija atbilst Krimināllikuma 27. panta noteikumiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 35. pantu sods ir piespiedu līdzeklis, ko personai, kura ir vainīga noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, šā likuma ietvaros valsts vārdā piespriež tiesa un soda mērķis ir aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto, saskaņā ar Krimināllikuma 46. pantu, sodu nosaka tādā apmērā, kādu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu paredz šā likuma sevišķās daļas attiecīgā panta sankcija, ievērojot šā likuma vispārīgās daļas noteikumus.

Nav iemeslu, kas ļautu apsūdzēto atbrīvot no atbildības, soda pilnībā vai vēl kādā citā veidā izrādīt vēl kādu īpašu labvēlību. Ņemot vērā lietas apjomu un sarežģītību, nav iemesla uzskatīt, ka lieta būtu nepamatoti novilcināta, tiesas sēžu atlikšanai pa lielākai daļai iemesls bija paša apsūdzētā prombūtne, tai skaitā ar formālu un ne pārāk pārliecinošu attaisnojumu esamību un ārstniecības pasākumu ieplānošanu tieši uz nozīmēto tiesas sēžu laiku.

Ņemot vērā noskaidroto par apsūdzētā personību, noziedzīgu nodarījumu raksturu, kas vērsti pret personu, tas likumīgām tiesībām uz dzīvību, izsakot draudus nogalināt, šādu darbību sabiedrisko bīstamību un kaitīgumu, to, ka /pers. A/ jau ir tiesāts par līdzīga satura noziedzīgu nodarījumu ar naudas sodu, bet secinājumus nav izdarījis, prokurora viedokli, apsūdzētajam /pers. A/ ir piemērojams brīvības atņemšanas sods, ko konkrētā gadījumā nav nepieciešams noteikt lielāku par īslaicīga brīvības atņemšana soda maksimālo robežu par katru no veiktajiem noziedzīgiem nodarījumiem. Par citu soda veidu izvēli (naudas sods un piespiedu darbs) ir šaubas, ka tie varētu nesniegt soda mērķus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta pirmo un otro daļu ir nosakāms kopējs sods, kas matemātiska aprēķina veidā nosakāms pilnībā saskaitot noteiktos sodus.

Teorētiski būtu nosakāms galīgais sods pēc spriedumu kopības ar Rīgas apgabaltiesas 30.12.2009. spriedumu. Tādā gadījumā ir jāizpilda nosacīti atbrīvojot neizciestā soda daļu, bet /pers. A/ paskaidroja, ka minētais kriminālprocess ir nodots starptautiskai tiesai izvērtēšanai un drīzumā ir paredzams viņam pozitīvs rezultāts. Lai neradītu sarežģījumus šai jomā, tiesa atturas no galīgā soda noteikšanas, ko neprasīja arī prokurors. Galīgā soda noteikšanas jautājumi var tik risināti ekonomiskā rakstveida procesā pēc sprieduma spēkā stāšanās.

/pers. A/ piemēroto drošības līdzekli – uzturēšanās noteiktā vietā saglabāt spēkā līdz sprieduma spēkā stāšanās brīdim tā izpildes nodrošināšanai.

Krimināprocesā par cietušo atzīti /pers. G/ un /pers. J/. Cietusī /pers. G/ pieteikusi morālā kaitējuma kompensāciju 200000,00 euro apmērā, savukārt, cietušais /pers. J/ pieteicis morālā kaitējuma kompensāciju 25000,00 euro apmērā. /pers. A/ minētās morālā kaitējuma kompensācijas neatzina pēc būtības.

Saskaņā ar Krimināprocesa likuma 22. pantu personai, kurai ar noziedzīgu nodarījumu radīts kaitējums, ņemot vērā tās morālo aizskārumu, fiziskās ciešanas un mantisko zaudējumu, tiek garantētas procesuālās iespējas morālās un materiālās kompensācijas pieprasīšanai un saņemšanai.

Saskaņā ar Civillikuma 1770. pantu ar zaudējumu jāsaprot katrs mantiski novērtējams pametums. Civillikuma 1635. pants nosaka, ka katrs tiesību aizskārums, tas ir, katra pati par sevi neatļauta darbība, kuras rezultātā nodarīts kaitējums (arī morālais kaitējums), dod tiesību cietušajam prasīt apmierinājumu no aizskārēja, ciktāl viņu par šo darbību var vainot. Saskaņā ar Krimināprocesa likuma 1. pantu viens no krimināprocesa mērķiem ir krimināltiesisko attiecību taisnīgs noregulējums. Tiesa uzskata, ka nosakot morālā kaitējuma kompensāciju, ir jāievēro samērīguma princips saistībā ar konkrēto noziedzīgo nodarījumu.

Krimināprocesā saskaņā ar Krimināprocesa likuma 351. – 352. panta noteikumiem kompensācija ir krimināltiesisko attiecību noregulējuma elements, naudas izteiksmē noteiktā samaksa ar noziedzīgu nodarījumu radīto kaitējumu. Cietušajam ir tiesības iesniegt pieteikumu par radītā kaitējuma kompensāciju, pamatojot pieprasītās kompensācijas apmēru. Savukārt, tiesai spriedumā konkrēti jānorāda kaitējuma kompensāciju apmēru (Krimināprocesa likuma 528. panta pirmās daļas 9. punkts).

Atbilstoši Krimināprocesa likuma 350. panta pirmajai daļai kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgu nodarījumu radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskajām ciešanām un mantisko zaudējumu.

Krimināprocesa likuma 352. pantā noteikti kritēriji, kurus izvērtējot, tiesa nosaka atbilstoši kompensācijas apmēru gan attiecībā uz materiālo, gan morālo kaitējumu. No šā panta pirmās daļas izriet, ka, nosakot kompensācijas apmēru, tiesa ņem vērā: radīto mantisko zaudējumu apmēru; noziedzīgā nodarījuma smagumu un izdarīšanas raksturu; nodarītās fiziskās ciešanas, paliekošus sakropļojumus un darbspēju zudumu; morālā aizskāruma dziļumu un publiskumu; psihiskas traumas. Nevienam no šiem kritērijiem nav lielāka prioritāte, tie vērtējami kopsakarā viens ar otru.

Kā redzams pēc noziedzīgu nodarījumu klasifikācijas principiem ir nodarīti četri krimināpārkāpumi ar tiešu nodomu – viens pret /pers. G/, trīs pret /pers. J/.

Bez tam, kaitējuma kompensāciju prasīt var tikai par cietušo atzītā persona, cietušais nevar prasīt kaitējuma kompensācijas arī par labu citām personām, kam lietā nav tāda statusa, sociālām grupām, vai vēl kādam nenoteiktam fizisku vai juridisku personu apvienībām. Tādejādi ne /pers. G/, ne /pers. J/ nevar prasīt morālā kaitējuma kompensāciju par labu dzīves draugiem, ģimenēm vai vēl kādām personām, kam lietā cietušo statusa nav un nav bijis.

Šai gadījumā nav pamata runāt par fizisku cietušo iespaidošanu un fiziskām sāpēm, bet tikai par morālisku aizskārumu, ko abi cietušie arī formulēja kā zināmu satraukumu un bailes, ka izteiktie draudi bīstamā veidā izrēķināties ar pašu vai tuvinieku (tuviniekiem) un tieši, kā noskaidrots, draudēts ar nonāvēšanu, kas nešaubīgi ir augstākais personas aizskaršanas veids. Pie tam, abi cietušie vismaz sadzīves līmenī zināja par potenciālā draudu izteicēja iepriekšējo sodāmību vēsturi, kas saistīta ar vardarbības vēršanu pret paša sievu, kaut vai no preses izdevumiem, viņiem bija pamats uzticēties spēkā esošā spriedumā konstatētajam. Tātad bija pamats uztraukties par savu un ģimenes drošību, tieši par dzīvību, kas pilnīgi noteikti nav tas komfortablākais noskaņojums un gara brīvību veicinošs apstāklis. Par īpaši publisku, apkaunojošu pāridarījumu šo nodarījumu kontekstā nevarētu runāt. Procesam seko masu saziņas līdzekļi, bet tomēr publiski sniegtā informācija nekādi negatīvi neaizskar cietušos, viņu privāto dzīvi, cietušie tiesas izmeklēšanā ir aicināti tikai uz liecību sniegšanu un viņu intereses pārstāvēja pārstāvji.

Cietušais /pers. J/ minēja, ka viņam izteikto draudu dēļ bija jāpārceļ visa ģimenes dzīve uz ārvalstīm u.t.l. nav saistoši, jo tiesai nav iespējas pārliecināties, ka pārcelšanās ir saistāma tieši ar šo gadījumu. Faktiskā notikumu gaita un paša cietušā paskaidrojumi liecina, ka sākumā viņš pat nav atradis par nepieciešamu ziņot par notikušo policijā, tikai apspriežot situāciju ar draugu un saņemot jau trešo draudu ziņojumu, ir izvēlējies jau meklēt aizsardzību. Pārcelšanās izdevumi ir materiāla rakstura zaudējumi un morālā kaitējuma atlīdzība nav līdzeklis kā nodrošināt savu un savas ģimenes labklājību vai "nosegt" kādus faktiski radušos materiālus zaudējumus un tie ir jāpierāda. Kā redzams, tad draudēts ir pārliecinoši un uzstājīgi, ar nolūku pārliecināt par to patiesumu, minot konkrētas personas un konkrētas detaļas, lai īsziņas nepaliktu neievērotas.

/pers. G/ draudu izteikums adresēts vienreiz, lai gan pēc viņas pašas un /pers. H/ paskaidrotā redzams, ka tamlīdzīgi draudi nav izteikti pirmo reizi, naids jau ir abpusēji kultivēts kopš /pers. A/ piesaistes kriminālprocesā, kas uzsākts saistībā ar viņa tā laika sievas slepkavību un /pers. A/ īpašumu sadali starp radiniekiem.

Tiesa nešaubīgi atzīst, ka abiem cietušajiem ir nodarīts morāls kaitējums un par to tiem ir tiesības prasīt atlīdzību, bet ir jāvērtē prasīto un piešķiramo summu apmērs un tieši noteikti nepiekrīt nominētajam summu apmēram.

Tiesai vispārējos gadījumos ir pienākums izvērtēt visus prasītās summas aprēķina aspektus un noteikt ļoti konkrētu katras personas tiesības prasīt atlīdzību apmēru un pienākumu dot atlīdzinājumu. Bez tam, zaudējumiem ir jābūt reāli pastāvošiem, objektīvi fiksējamiem un izvērtējamiem, nevis kādiem abstraktiem, kaut kad nākotnē iespējamiem. Tas veicams arī ņemot pastāvošo tiesu praksi un saprātīguma principus.

Augstākā tiesa 2010./2011.gada tiesu prakses apkopojumā „Tiesu prakse par morālā kaitējuma kompensāciju kriminālprocesā" pielikumā Nr.1 norādījusi, ka ņemot vērā tiesu praksi, samērojamību, virs speciālajos likumos paredzētajām summām, tiesas par Krimināllikuma 116. panta (slepkavība) paredzēto noziedzīgo nodarījumu varētu piedzīt Ls 7000-10000 un 117., 118. pantā (slepkavība pastiprinošos un sevišķi pastiprinošos apstākļos) - maksimālo apmēru Ls 10000- 50000 lielu morālo kompensāciju. Atkāpšanos no šīm vadlīnijām pēc Augstākās tiesas ieskata nav vēlama un lietā motivējama. Lai gan šis apkopojums taisīts pēc 6-7 gadu senas tiesu prakses, ir notikušas izmaņas tautsaimniecībā, pirktspējā un citi līdzīgi rādītāji, tomēr jauni metodiski norādījumi nav prezentēti, praksē tiek izmantots un pilnībā to ignorēt nevar.

Augstākās tiesas Senāts norādījis, ka, lemjot par morālā kaitējuma kompensācijas apmēru, jāievēro samērīguma princips un tas, ka morālā kaitējuma kompensācija ir tikai viens no kompensācijas veidiem un neaizstāj cietušā mantai un veselībai nodarīto kaitējumu (piemēram, Senāta 2010. gada 4. februāra lēmums lietā Nr.SKK-8/2010, Senāta 2012. gada 18. septembra lēmums lietā Nr.406/12).

Morālā kaitējuma atlīdzība neietver tādu kritēriju kā cietušā iepriekšējā labklājības līmeņa (mantiskā stāvokļa) nodrošināšana (skatīt Augstākās tiesas Senāta 2013. gada 31. janvāra lēmumu lietā SKK-47/2013). Pēc tiesu praksē paustām atziņām nav nepareizi arī ņemt vērā vainīgās personas maksātspējas aspektus un vispārējā ekonomiskā situācija, lai neviena kompensācija nekļūst par nepamatotu peļņas un iedzīvošanās avotu, neaizmirstot arī vispārīgu tiesību principu saprātīgas šaubas vērtēt par labu apsūdzētajai personai.

Par morālā kaitējuma kompensāciju ir cits viedoklis. Tiesai nav nekādu šaubu par to, ka cietušajiem (nevis kādai citai personai) pēc būtības pienākas kādā zināmā summā izteikts morāls gandarījums par sagādāto garīgā stāvokļa pasliktināšanos, bailes par savu un savu tuvinieku veselību un dzīvību. Tai pat laikā pastāv zināmi noteikumi par morālai kompensācijai nosakāmās summas aprēķinu un izmaksas procedūru.

/pers. G/ formulētā summa ir ļoti liela un nesamērīga ar jebkādiem loģiskiem apsvērumiem, acīm redzami ir pieteikta pēc principa "ja vairāk prasīs, tad vairāk dabūs". Kā tika paskaidrots, tad /pers. A/ dažādos veidos ir centies ietekmēt viņu iepriekš. Krimināprocesā kompensācija ir prasāma tikai par šo konkrēto gadījumu un vainojamā konkrētām apsūdzībā formulētām darbībām, nevis par naidīgajām attiecībām vispār un zaudētiem īpašumiem. Tā pat nav iespējas pārliecināties arī par to, ka pašreizējais viņas veselības stāvoklis (slikta pašsajūta, invaliditātes piešķiršanas fakts) ir saistāma tieši ar konkrētiem apsūdzības aprakstā formulēto notikumu apstākļiem. Ja arī /pers. G/ teorētiski varētu vērtēt savstarpējā naida attiecības radinieku starpā atbilstošas nosauktai naudas summai, tad šis kriminālprocess nav veids kā to iegūt un tā atmaksāt brālim /pers. A/ par visiem iespējamiem pāridarījumiem, vismaz tiesai nav tādu vērtējamu pamatojumu prasītās summas noteikšanai.

Attiecībā uz jautājumu par /pers. A/ maksātspēju arī ir divejāda informācija, - ir informācija, ka /pers. A/ ir bijis ļoti bagāts cilvēks, bet šobrīd tiesai netika sniegtas konkrētas un pārbaudāmas ziņas par viņa darba vietu, izpeļņu, deklarētiem lieliem īpašuma apjomiem, ir pamats uzskatīt, ka viņa īpašumi ir iesaistīti vairākos tiesu procesos, daļēji ir redzama acīm redzama tendence pirms /pers. A/ notiesāšanas slepkavības lietā vismaz tiesas izmeklēšanā nosauktie īpašumi ir haotiski un steidzīgi pārrakstīti uz citām personām, no kurām tagad ir arī radušās problēmas tos atgūt. Tiesai nav pamata uzskatīt, ka /pers. A/ nav iztikas līdzekļu, bet par neierobežotiem ieņēmumiem vērtējamas informācijas arī nav.

Izteikto apsvērumu rezultātā tiesa uzskata, ka cietušajai /pers. G/ morālā kaitējuma kompensācija nosakāma 1000,00 EUR apmērā. Ņemot vērā to, ka /pers. J/ draudi tika izteikti atkārtoti, arī ar citas personas starpniecību, izmantojot atsauces uz mazgadīgiem tuviniekiem, izmantojot viņu sensitīvus datus, tiesa uzskata, ka ir apmierināma viņa prasība divkāršā apmērā.

Cietušās /pers. G/ kompensācijas atlikušo daļu 199000,00 EUR apmērā, cietušā /pers. J/ kompensāciju 23000,00 EUR apmērā atstāt nenoteiktas, ar tiesībām cietušajiem prasīt kaitējuma atlīdzināšanu Civilprocesa likumā noteiktā kārtībā, ja noteiktais krimināprocesā neapmierina.

Kompensācijas jautājumi ir tikai viens no krimināltiesisko attiecību risinājuma elementiem, tomēr ne tas būtiskākais, kā dēļ aizkavēt procesa virzību. Likums neliedz un tiesu praksē neskaidros gadījumos, ja nav pamatojuma, ja nevar noteikt konkrētu summu matemātiski vai līdzīgu problēmu gadījumā, pieteikumu atstāt nenoteiktu, kas neliedz iespēju cietušajam vērsties tiesā Civilprocesa likuma noteiktajā kārtībā. Kā rāda pieredze, tad cietušo tiesiskā izpratne, ar vai bez jurista palīdzības izmantošanas, nav tik liela, lai neuzstātu šo jautājumu risināt krimināprocesā, ko jebkurā gadījumā tiesa nevar līdz galam izlemt un leģitimēt jebkādas piedziņas pienākumu no notiesātā.

Sprieduma izpildes nodrošināšanai /pers. A/ līdz sprieduma spēkā stāšanās brīdim saglabājams spēkā piemērotais drošības līdzeklis – uzturēšanās noteiktā vietā.

/pers. A/ tiesas procesa laikā izmantoja aizstāvja palīdzību pēc vienošanās, tādējādi procesuālo izdevumu par šo nav.

Jautājums par lietā esošajiem lietiskajiem pierādījumiem izlemjams saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240. panta pirmās daļas pirmo punktu - USB ierīci, interneta modemu "Vodafone Mobile Broadband", ar IMEI /numurs/, lādēšanas ierīci "AC/AC adaptor" un elektronisko ierīci ar uzrakstu "Thomson" /numurs/, austiņas "THOMSON", datora cieto disku "Western Digital" 500GB, s/n /numurs/, bezvadu interneta modemu "Huawei", model E3531S, IMEI /numurs/, ar SIM karti "Zelta zivtiņa", Nr./numurs/, mobilo telefonu "Nokia", IMEI:/numurs/, ar sim-karti "Zelta Zivtiņa" nr./numurs/, melnas krāsas austiņas, – iznīcināt (neviens nav pieteicis savas tiesības uz minēto priekšmetu atdošanu īpašumā vai valdījumā; CD disku glabāt pie krimināllietas materiāliem kā elektronisko dokumentu.

Rezolutīvā daļa

Ņemot vērā iepriekš minēto, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 520., tiesa

n o s p r i e d a

Atzīt /pers. A/, personas kods /personas kods/, par vainīgu Krimināllikuma 132. pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā (īsziņa 2016. gada 28. februārī plkst.23.53) un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 3 (trīs) mēnešiem.

Atzīt /pers. A/, personas kods /personas kods/, par vainīgu Krimināllikuma 132. pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā (īsziņa 2016. gada 29. februārī plkst.00.14) un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 3 (trīs) mēnešiem.

Atzīt /pers. A/, personas kods /personas kods/, par vainīgu Krimināllikuma 132. pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā (īsziņa 2016. gada 29. februārī plkst.00.07) un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 3 (trīs) mēnešiem.

Atzīt /pers. A/, personas kods /personas kods/, par vainīgu Krimināllikuma 132. pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā (īsziņa 2016. gada 17. martā plkst.14.43)un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 3 (trīs) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta pirmo un otro daļu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, pilnībā saskaitot piespriestos sodus, un galīgo sodu noteikt - brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) gadu.

Sprieduma izpildes nodrošināšanai /pers. A/ līdz sprieduma spēkā stāšanās brīdim saglabāt spēkā piemēroto drošības līdzekli – uzturēšanās noteiktā vietā.

Piedzīt no /pers. A/ morālā kaitējuma kompensācijas par labu cietušajiem:

- /pers. G/ 1000,00 EUR (vienu tūkstoti euro);
- /pers. J/ 2000,00 EUR (divus tūkstošus euro).

Cietušās /pers. G/ kompensācijas atlikušo daļu 199000,00 EUR (simtu deviņdesmit deviņi tūkstoši euro) apmērā atstāt nenoteiktu, ar tiesības cietušajai prasīt kaitējuma atlīdzināšanu Civilprocesa likumā noteiktā kārtībā.

Cietušā /pers. J/ kompensāciju 23000,00 EUR (divdesmit trīs tūkstoši euro) apmērā nenoteikt, ar tiesībām cietušajam prasīt kaitējuma atlīdzināšanu Civilprocesa likumā noteiktā kārtībā.

Labprātīgai maksājumu veikšanai ir noteikts 30 dienu termiņš (pēc sprieduma spēkā stāšanās), maksājumus apliecinoši dokumenti iesniedzami tiesā, ja tādi netiek saņemti, cietušajiem ir tiesības saņemt izpildu rakstus piedziņai pēc saviem ieskatiem.

Lietiskos pierādījumus pēc sprieduma spēkā stāšanas:

- USB ierīci, interneta modemu "Vodafone Mobile Broadband", ar IMEI /numurs/, lādēšanas ierīci "AC/AC adaptor" un elektronisko ierīci ar uzrakstu "Thomson" /numurs/, austiņas "THOMSON", datora cieto disku "Western Digital" 500GB, s/n /numurs/, bezvadu interneta modemu "Huawei", model E3531S, IMEI /numurs/, ar SIM karti "Zelta zivtiņa", Nr./numurs/, mobilo telefonu "Nokia", IMEI:/numurs/, ar sim-karti "Zelta Zivtiņa" nr./numurs/, melnas krāsas austiņas, – iznīcināt;
- CD disku glabāt pie krimināllietas materiāliem kā elektronisko dokumentu.

Saīsinātais spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā, kad izbeidzies 10 dienu termiņš un nav iesniegts rakstisks lūgums par pilna sprieduma sagatavošanu.

Procesa dalībnieki 10 dienu laikā no saīsinātā sprieduma pasludināšanas dienas var rakstveidā iesniegt Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesai lūgumu par pilna sprieduma sagatavošanu.

Pilnu spriedumu var pārsūdzēt vai noprotestēt 10 dienu laikā no tā pieejamības dienas apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesai, iesniedzot sūdzību vai protestu Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā.

Pilna sprieduma pieejamības diena 2020. gada 6. janvāris.

Tiesnese G.Čepule